

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświęconych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 8 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego 1. 8. — Ekspedycja miejscowa w Agencji dzienników St. Sokołowskiego; Pasaż Hausmanna 1. 9. — Listy należy frankować.

Reklamacje otwarte wolne od opłaty.
Telefon Redakcyi nr. 8.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu: rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Prenumerata zagraniczna: W Niemczech i zł. 60 ct. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 1 zł. 90 ct. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymają cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, czterechmiesięczni i miesięczni za dopłatą pierwszy 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkakrotnie po 6 centów od miejsca 1 wiersza miarą petitową. ogłoszenia zaś tabelaryczne i losowe po 10 ct. od jednego wiersza miary petitowej.

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie Agencja dzienników Stanisława Sokołowskiego Pasaż Hausmanna 1. 9; we Francyi w Paryżu wyłącznie Agencja pana Adama Boulevard Raspail Nr. 105 bis.

CZEŚĆ URZĘDOWA

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył nadać najmiłościwiej Benjaminowi hr. z Chyszowa Romerowi, porucznikowi pułku ułanów ks. Schwarzenberga nr. 2, godność podkomorzego z uwolnieniem od taksy.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 2 grudnia.

Punkt ciężkości w wewnętrznej sytuacji Austrii przesunął się obecnie do konferencji poselskiej, mającej na celu przygotowanie ugody między Czechami a Niemcami. W obec ogromnej doniosłości tej sprawy dla całego Państwa, łatwo zrozumieć zainteresowanie, z jakim ogół śledzi bieg tych rokowań, które nie wyszły dotychczas jeszcze ze stadij przygotowania. Onegdaj wieczorem po raz pierwszy zebrali się na wspólne posiedzenie członkowie komitetu wykonawczego prawicy i przełożeni klubów w lewicy we wzmocnionym komplecie, — a w dniu dzisiejszym odbędzie się drugie także posiedzenie.

Cała prasa niemiecka i czeska zajmuje się przede wszystkim sprawą tej konferencji ugodowej. Nie we wszystkich organach jej przebiega się ten sam stopień zaufania do przewidywanych rezultatów konferencji i wiara w powodzenie akcji ugodowej, ale nigdzie nie spotyka się zainaugurowana akcja z bezwarunkową niechęcią lub stanowczą odmową. Przebieg pierwszego zebrania konferencji, utrwalił pomyślnie widoki zamierzonej akcji; jakkolwiek bowiem oficjalnie postanowiono za-

chować tok obrad w tajemnicy, to jednak dzienniki rozpisują się o nich dość obszernie, podając rozmaite szczegóły.

W konferencji czwartkowej wzięli mianowicie udział: imieniem Koła polskiego pp. Jaworski, dr. Biliński i hr. Dzieduszycki, imieniem czeskiej szlachty konserwatywnej hr. Pallfy i dr. Metall; imieniem Młodoczychów pp. dr. Engel, dr. Pacak i dr. Stran-sky; imieniem katolickiego stronnictwa ludowego pp. dr. Kathrein, bar. Di Pauli i Prezydent dr. Fuchs; imieniem centrum poseł opat Treunfels; Rumunów reprezentował p. Lupul; klub słowian południowych reprezentowali pp. Barwiński, Bulat i Powse; niemieckie stronnictwo ludowe pp. Hohenburger, Kaiser i Hofmann-Wellenhof; niemieckie stronnictwo postępowe pp. dr. Funke, dr. Gross i dr. Pergelt; niemiecką wielką własność wiernokonstytucyjną dr. Baernreither, br. Schwegel i hr. Stürgkh; chrześcijańsko-socjalnych pp. Lueger i ks. Liechtenstein; wolne zjednoczenie niemieckie p. Kink. Przewodniczył obradom p. Jaworski. Powitał on w krótkich słowach zebranych i zaprosił do wyrażenia swych zapatrywań. Przemawiali pp.: dr. Baernreither, dr. Pergelt, hr. Pallfy, dr. Lueger, dr. Engel i dr. Pacak. Narady trwały około dwóch godzin. Jak słychać, wszystkie przemówienia były bardzo pojednawcze i umiarkowane. *Fremdenblatt* twierdzi, że zwłaszcza mowa p. dr. Baernreithera wywarła silne wrażenie, skutkiem swego pojednawczego i uprzejmego tonu. Według tegoż dziennika dr. Lueger w gorących słowach występował na rzecz parlamentaryzmu i przestrzegał przed pogrzebaniem go na drodze obstrukcyi. Z niemieckiego stronnictwa ludowego na tem zebraniu nikt jeszcze nie przemawiał, stronnictwo to pragnie bowiem, aby, ponieważ idzie tu o Czechy, stanowisko jego określił dr. Prade, tego posła zaś we czwartek nie było w Wiedniu. — Na dzisiejszem posiedzeniu konferencji przewodniczyć będzie dr. Funke, który w ten sposób dzielić się będzie przewodnictwem z p. Jaworskim.

Jakkolwiek trudno dziś stanowczo powiedzieć, czy zainaugurowana akcja ugodowa uwieńczona będzie rezultatem, to jednak stwierdzić należy, iż nie spełniły się pesymistyczne oczekiwania tych, którzy przypuszczali, iż rokowania ugodowa rozbiją się zaraz na pierwszej konferencji. A bez względu na rezultat obecnych rokowań, pozostanie to także dodatnim na przyszłość objawem, że przeciw przyszła do skutku taka dobrowolna akcja ugodowa stronnictw, która dotychczas, mimo wszelkich podejmowanych w tym kierunku prób, nie dała się nigdy nawet zainicjować.

Rada Państwa.

(Telegraficzne sprawozdanie z posiedzenia Izby posłów Rady państwa w dniu 1 grudnia b. r.)

Wiedeń, 2 grudnia.

Wczorajsze posiedzenie Izby posłów rozpoczęło się około godziny 4 po południu.

Na wstępie odczytano między innymi 2 wnioski Schönererowca posła Kittla. Jeden z nich żąda, aby uznano język niemiecki jako jedyny, w którym rozprawy w Izbie posłów odbywać się mogą; drugi domaga się, aby tylko w języku niemieckim ułożone interpelacje i wnioski przyjmowano do protokołu stenograficznego.

Oba wnioski otrzymały dostateczne poparcie.

Z porządku dziennego przystępując Izba do dalszego ciągu dyskusji nad wnioskiem posła Kubika w sprawie upaństwowienia gimnazjum polskiego w Cieszynie.

Generalny mówca *pro* poseł ks. Świeży oświadcza, że mowy Niemców szląskich dowiodły takiej nietolerancji i nienawiści, iż mówca nie potrzebuje się dłużej nad tem roz-wodzić, jak źle dzieje się Polakom na Szląsku.

Polemizuje z Mengerem, który twierdził, że Niemcy na Szląsku płać 70 do 80 pre. podatków. Podczas gdy Sejm galicyjski nie miał przeciw temu, że dla niezmiernie małej liczby Niemców w Galicyi urządzono gimnazjum niemieckie we Lwowie, Niemcy nie chcą tego samego przyznać dla tak znacznej liczby Polaków na Szląsku. Słowiańskie szkolnictwo na Szląsku znajduje się w bardzo złym stanie. Autonomia gmin w sprawie szkolnictwa jest także pod niejednym względem bardzo niekorzystna. W rozdziale subwencyj dla gmin biedniejszych Wydział krajowy szląski ma straszną broń w rękach. O szkolnictwie słowiańskim na Szląsku w ogóle nie może być mowy; dla Słowian istnieją tam tylko szkoły utrakwistyczne. O nadmiarze nauczycieli może być mowa tylko przy szkołach niemieckich, szkoły polskie natomiast z konieczności muszą posługiwać się nauczycielami z Galicyi. Przytem każdy nauczyciel musi się poddać egzaminowi co do zupełnej znajomości języka niemieckiego.

Fakt, że do polskiego gimnazjum w Cieszynie uczęszczają uczniowie z Galicyi jest chyba tylko dowodem tego, że uczniom tym jest bliżej do Cieszyna, niż do innych galicyjskich miast, posiadających gimnazya. Polacy i Czesi na Szląsku żyją zgodnie i zgodnie bronić się muszą przeciw wspólnemu uciskowi. Założenie polskiego gimnazjum w Cieszynie było dawnym marzeniem Polaków. Do składek trzeba się było uciec, bo Rząd odmówił wszelkiego poparcia. Obcy agitatorzy grasują w Cieszynie i na Szląsku — to prawda — ale tylko tacy, którzy agitują przeciw Polakom. Dalej oświadcza p. Świeży, że Polacy zastrzegają się przeciw temu, jakoby gimnazjum cieszyńskie było szkołą, założoną dla walki, przeciwnie jest ono tylko wyrazem potrzeby kulturalnej. Rząd, jeśli chce być sprawiedliwym, powinien Polaków w tej walce kulturalnej popierać. Obcy język wykładowy służy tylko do wynaradawiania młodzieży. Mówca zapewnia w końcu, że Polacy szląscy dalej dobijają się będą tego, aby ich działwa

25).

NAWRÓCONY

POWIEŚĆ WSPÓŁCZESNA

PRZEZ

ARTURA GRUSZECKIEGO.

IX.

(Ciąg dalszy).

Patrzył na mówiącą z pewnym podziwem, usmiechnął się smutno i rzekł po chwili:

— Jakże różne były nasze wrażenia dziecięce! Ty żyłaś poezją cierpień męczenniczki i dziecka, rozczułaś cię ich łzy urojone, cieszyły ich zwycięstwa; a ja żyłem grozą, przekleństwem, kar, wygnania i cierpień ludu biblijnego, głoszoną przez starego, surowego nauczyciela. Cóż dziwnego, że dla ciebie nawet burze i chmury są tylko poprzednikami pogody, a dla mnie nawet pogoda grozi piorunem — kończył z goryczą.

— Musisz mieć jednak i inne, przyjemne wrażenia.

— Inne? O, tak, mam i inne... Ojciec był wówczas bardzo skromnym urzędnikiem w kantorze bankierskim i z braku funduszy posłał mnie do szkoły publicznej, elementarnej. Zaraz na wstępie spotkały mnie drwiny z mego pochodzenia. z akcentu, z zachowania się, i wróciłem z płaczem do domu.

— Żałuję cię szczerze — mówiła ze współczuciem.

Rozjaśniła mu się twarz, lecz po chwili dodał poważnie:

— Ty jesteś dobra, i byłabyś najlepszą matką, bo żałujesz dzieci, ale los czasem dziwnie płacze życie ludzkie, a rozwiązuje przypadek.

Wtem wniesiono pocztę poranną. Pani Karolina zajęła się odczytywaniem listu; mąż, przeglądając dzienniki, spoglądał na nią kiedy niekiedy badawczo, a gdy skończyła przemówił:

— Zapewne otrzymałaś przyjemne nowiny, bo jesteś rozpromieniona.

— Bardzo przyjemne. Moja ciotka Balińska przyjeżdża do Jodłowca.

— Ciotka? Sądziłem, że nie masz ciotki.

— Bo też ona jest tylko kuzynką mamy, ale znała mnie dzieciem, bywała u nas często i zawsze nazywałam ją ciocią.

— I gdzie przyjeżdża?

— Do Jodłowca, swej wioski, o trzy mile od Borownie, jak mi pisze w liście.

— Czy sama gospodaruje?

— Nie. Zwykle mieszka w Krakowie, ziemie wypuściła chłopom w dzierżawę, a dwór zatrzymała dla siebie. Mama w przejeździe była u niej, powiedziała mój adres i ona zdecydowała się przyjechać wcześniej, gdyż i tak miała być w Jodłowcu z powodu interesów majątkowych.

— Czemuż wprost do nas nie zajęchała. Mamy i tak dwór zbyt obszerny dla dwojga.

— I mama tak radziła, ale ciocia ma swoje powody majątkowe i zresztą chce spro-wadzić do siebie swego siostrzeńca.

— Młody?

— Starszy odemnie o dziesięć lat; pamiętam go studentem, a obecnie jest inżynierem górniczym w Sosnowcu.

— Jaka szkoda, że u nas nie zamieszkają: miałabyś towarzystwo, a może i ja...

Na pytający jej wzrok mówił dalej:

— Bo widzisz, z moimi sąsiadami szlachcicami idzie mi ciężko, ale z takim inżynierem porozumienie jest łatwe. On uczył się

matematyki, chemii, interesuje się nauką, a że i ja znam się trochę na tych rzeczach, możemy przyjemnie przepędzić czas z sobą. Czy nie dałoby się to zmienić?...

— Wątpię.

Otworzyła list i rzuciwszy okiem, rzekła:

— Pojutrze będzie już w Jodłowcu, za mało czasu.

— Może ich namówimy później do Borownie — mówił zwolna. — Bardzo chętnie widziałbym ich tutaj.

— Dziękuję ci w imieniu cioci i swego. Jesteś dobry — przemówiła serdecznie, podając mu rękę.

Zarumienił się, usłyszawszy pochwałę i ucałował podaną rękę, mówiąc:

— Ja z zasady wysoko cenię związki rodzinne i jeśli mogę, to pomagam. Sądzę, że dwór w Jodłowcu musi być pusty, nie ma gotowego, zwyčajnie jak bez gospodarza, i dlatego proponowałem Borownię. Co oni tam zastaną prócz pustek i nieporządku?

— A wiesz — zawołała z żywością — gdybyśmy tak wyjechali na spotkanie cioci?

— Dlaczego nie? Możemy wyjechać, ale którym pociągami przyjadą?

— Nie na dworzec, ale do Jodłowca i tam ich przyjdziemy pierwsi.

— To dobra myśl: rozerwiemy trochę nasze nudy. Należy tylko coś przygotować do jedzenia.

— Sądzę, że ktoś tam przygotuje przyjęcie, ale od przybytku głowa nie boli — zaśmiała się wesoło.

— Ja przygotowuję wino — dodał z usmiechem zadowolenia — wypijemy zdrowie twojej cioci.

— Bardzo się cieszę z przyjazdu cioci — mówiła uradowana. — Tak dawno jej nie widziałam... Każę upiec ciastek i zabiorę cały kosz nowalij.

— Pomyśl lepiej o mięsie.

— Dobrze. Co to dziś? Czwartek; zatem w sobotę wyjedziemy rano, żeby tylko dopisać pogodę. Wezmę kwiaty, nakrycie do stołu...

— Ja myślę, niech jedzie i nasz lokaj.

— Tak, tak, Zuzia i Jan powiozą rzeczy osobną bryczką.

— Może być i bryczka.

— To dopiero zrobię niespodziankę cioci! Dziękuję ci, Maurycy.

Usłyszawszy swe imię drgnął, zabłysły mu oczy radością, jednak rzekł spokojnie:

— Nie masz czego dziękować, mnie samego cieszy ten przyjazd. A jak się nazywa inżynier?

— Ludwik Baliński.

— Czy jesteś z nim na „ty“?

— Jako dzieci, mówiliśmy sobie po imieniu, teraz nie wiem — i spojrzała na męża z wahaniem.

— Sama osądzisz... Ja chciałbym znaleźć w nim przyjaciela.

— Co robisz po śniadaniu? — spytała.

— Dlaczego?

— Chciałabym, abyś mi towarzyszył w wycieczce. Tam pod lasem, gdzie krzyżuje się droga do Zaborni, jest kapliczka z Panem Jezusem i Matką Boską bardzo ładna; możebyś zobaczył? Za dużo przesiadujesz w pokoju i dlatego jesteś mizerny.

— Pojadę z tobą. Czy wolantem?

— Wolalabym konno, daleko przyjemniej.

— Mogę i konno pojechać. Czy weźmiesz chłopca stajennego?

— Zwykle jeżdżę sama, ale dziś chciałabym ci pokazać te rzeźby, więc chłopak będzie potrzebny do koni. Idę się przebrać i pojedziemy.

(Ciąg dalszy nastąpi).

we własnych szkołach kształcić się mogła. (Okłaski na prawicy).

Generalny mowca *contra* p. Heger oświadcza, że Niemcy głosować będą przeciw nagłości tego wniosku, który, ich zdaniem, ma cel wyłącznie obstrukcyjny.

Z kolei nastąpił bardzo długi szereg faktycznych sprostowań.

P. Jaworski w faktycznem sprostowaniu protestuje energicznie przeciwko słowom, włożonym w jego usta przez p. Demla, a których on nigdy nie wypowiedział. Słowa jemu imputowane dowodzą tylko wielkiej bezczelności i pychy. Mowca zawsze gorliwie zajmował się sprawą gimnazjum polskiego w Cieszynie i z wdzięcznością podnosi, że Rząd uznając słuszność tego żądania, przyznał tej szkole subwencję. Sejm szlaski subwencjonuje gimnazjum niemieckie w Frydku, a gimnazjum polskiemu w Cieszynie zasiłku odmówił. Wprawdzie zasada większości jest dla mowy decydująca, uchwała ta jednak sejmu szlaskiego, podyktowana nienawiścią, jest dla polskich mieszkańców Cieszyna poniżającą. W końcu p. Jaworski raz jeszcze odpięra-alszywe twierdzenia p. Demla.

P. Stojalowski prosi, że wniosek Kubika nie został wniesiony w celach obstrukcyjnych, tylko dlatego, że zgromadzenie polskie, odbyte 15 września w Cieszynie, uchwaliło domagać się energicznie upaństwowienia tego gimnazjum. Mowca zastrzega się przeciw rzekomej agitacji polskiej na Śląsku i obszernie polemizuje z p. Demlem. Odpiera twierdzenie jego, jakoby „Macierz polska“, utrzymująca gimnazjum cieszyńskie, była w złych stosunkach finansowych. P. Stojalowski chce to udowodnić cyfrowo, ale z ław niemieckich co chwila odzywają się wolania: „Dostyć już, przestać, skończyć“! Wiceprezydent Lupul prosi mowcę, aby nie wykraczał po za granice faktycznego sprostowania. P. Stojalowski oświadcza, że mówi tylko w interesie nauczycieli gimnazjum cieszyńskiego i musi stanąć w obronie nieobecnych. Z ław niemieckich wołają: Oni się będą wstydzili pańskiej obrony! Stojalowski broni dalej urzędników polskich przed podniesionymi przeciw nim zarzutami.

Wiceprezydent Lupul wzywa ponownie mowcę, aby nie odbiegał od przedmiotu i grozi mu odebraniem głosu.

W końcu ks. Stojalowski polemizuje z p. Mengerem wśród ciągłych protestów lewicy i z tego powodu zaczyna mówić po polsku, wreszcie kończy wśród ironicznych okłasków Niemców.

P. Stapiński w faktycznem sprostowaniu zwraca się przeciw Demlowi i Turkowi, którzy pozwolili sobie różnych żartów na temat polnische Wirtschaft, stwierdza, że obecnie w Galicyi nie może być mowy o polskim, lecz tylko o austriackim gospodarstwie i upomina, aby nie żartować sobie z ludu polskiego, gdyż lud ten nie zasługuje na to, aby go traktować obelżywie, owszem zasługuje on na poszanowanie. W dalszym ciągu mowca prostuje ten ustęp z przedwczorajszej mowy Czecz, w którym powiedziano, że szkolnictwo ludowe w Galicyi stoi na tym poziomie, na jakim znajduje się lud. (Głosy z ław polskich: To nie jest prawda, tego Czecz nie powiedział!) Ale to znajduje się w

protokole. (Głosy z ław polskich: Odczytać ten ustęp). Stapiński czyta: „Jeżeli w Galicyi nasze stosunki szkolne nie są idealne, to musimy na to zrobić uwagę...“ (Czecz woła: Proszę wszystko odczytać, a nie fałszować).

Stapiński: Ty panie bracie marszałka wielkiego nie masz prawa tu mówić czegoś podobnego!

Czecz: Ordynarny człowieku!

Stapiński czyta: „Jeżeli w Galicyi nasze stosunki szkolne nie są idealne, a że nie są idealne, tego niestety nikt twierdzić nie może — to musimy na to tylko zauważyć, że wszędzie, a nietylko u nas, u ludu polskiego, znajdujemy różne stopnie cywilizacyjnego rozwoju“.

Mowca zaznacza dalej, że w Sejmie galicyjskim corocznie posłowie włościańscy stawiają wnioski o polepszenie szkolnictwa ludowego; gotowi są nawet płacić większe podatki, ale panowie z Koła polskiego są przeciwni temu i agitują po kraju przeciw chłopom, że ci chcą podnieść podatki na szkoły.

Wiceprezydent Lupul wzywa mowcę, aby trzymał się ściśle faktycznego sprostowania.

P. Stapiński kończy uwagę, że jeśli się tu mówi o polskim gospodarstwie, to tem samem prawem gospodarę hr. Thuna, który przecież jest Niemcem, można nazwać gospodarstwem niemieckiem. (Śmiech na lewicy).

Dep. Czecz prostuje przedewszystkiem kilka uwag Turka, poczem przechodząc do sprostowań Stapińskiego, tak powiada: Nad osobistami i prostaczkami wycieczkami p. Stapińskiego powinienem właściwie przejść do porządku dziennego. Ponieważ jednakże mówił on także o Kole polskiem i stosunkach w Galicyi, pozwolę sobie zwrócić uwagę, że budżet szkolny w Galicyi, który w r. 1870 wynosił tylko 300 000 zł., obecnie przenosi sumę 4 milionów. Muszę dalej podnieść, że od r. 1884 podwyższano po trzykroć płace nauczycieli ludowych i to jednogłośnie uchwałami naszego Sejmu. Muszę następnie wskazać na jednomyślną uchwałę Sejmu w sprawie wniosku hr. Stanisława Badeniego o przyczynianiu się dworów do utrzymania szkół ludowych.

Dep. dr. Biliński, zwracając na to uwagę, że p. Stapiński zawołał do p. Czecz: „Pan nie masz tu nie do mówienia panie bracie marszałka wielkiego!“... tak dalej powiada: Słowa te brzmią wprawdzie niewinnie, kto jednak wie, co p. Stapiński pod niemi rozumiał, musi je uważać za ciężką obrażę. W Wieliczce istnieje Kasa oszczędności i tu zasłży właśnie defraudacye. Coś podobnego, niestety, zdarza się często i gdzieindziej, a nietylko w samej Galicyi, tylko że, gdy zajdzie w Galicyi, więcej się o tem mówi i pisze, niż o nadużyciach i defraudacjach w innych krajach. Ostatecznie faktem jest, że w Kasie wielkiej zasłży defraudacye. Sprawców jednakże oddano już w ręce sprawiedliwości. Jaką rolę odegrał prezes Rady powiatowej, który jest zarazem prezydentem tejże Kasy oszczędności? W tej mierze donoszą dzienniki: „Prezes Rady nadzorczej Czecz złożył 20.000 zł. na pokrycie szkody“. Mniemam, że nie ma nic w tem złego, jeżeli ktoś, stojący na czele jakiegś instytucji finansowej, w ten sposób pojmuje swoją odpowiedzial-

ność, jeżeli ofiaruje swoje fundusze, byle tylko uratować zakład od ruiny. Musi to być także wiadome p. Stapińskiemu. (Stapiński: Niezawodnie; będzie musiał on jednak dać jeszcze więcej!)

P. Biliński: Jeżeli p. Stapiński wie o tem, w takim razie p. Stapiński dopuścił się świadomie ciężkiej obrazy i rzucił okropną dyfamię na brata jednego z deputowanych, na wielce czcigodnego człowieka, jakim jest ów deputowany. Coś podobnego muszę jak najkategoryczniej odeprzeć w imieniu moich kolegów, w imieniu ciężko obrażonych tutaj deputowanego i jego brata, w imię powagi i przynależności parlamentarnej. (Hucne okłaski z ław polskich).

Po następnych przemówieniach posłów Tittingera, Franciszka Hoffmanna, Horzicy, Heinricha, superintendenta Haasego, Stamy, Lewickiego i Karola Adameka przystąpiono do głosowania.

Nagłość wniosku posła Kubika została odrzucona, albowiem wniosek nie uzyskał potrzebnej większości $\frac{2}{3}$ głosów. Wniosek będzie przeto regulaminowo traktowany.

Głosowano przez powstanie z miejsc, bez oficjalnego skonstatowania dokładnego stosunku głosów. Za wnioskiem głosowali Polacy, Czesi i polscy posłowie opozycyjni, podczas gdy z katolickiej partii ludowej wielu posłów wyszło z sali.

Z kolei Izba przystąpiła do pierwszego czytania prowizoryum budżetowego. — Pierwszy zabrał głos Schönererowiec p. Fochler. Oświadczył, że jego stronnictwo głosować będzie przeciw budżetowi, gdyż dotychczas nie ma powodu darzyć Rządu zaufaniem. Niemcy żądają znacznie więcej niż to, co ten Rząd dotychczas uczynił. P. Fochler omawia dalej stosunek Schönererowców do niemieckiej partii ludowej, przyczem wywiązuje się gwałtowna kontrowersja między Schönererowcami a posłami chrześcijańsko-socyalnymi. Antisemita Mayer woła do Fochlera: „Jesteś pan politycznym złodziejem“. Fochler odpowiada: „Obojętne mi, co pan mówi, to tak, jakby pies szczekał“. Prezydent przywołuje go za to do porządku. Fochler użala się następnie, że z Czechami, po aparodniowej obstrukcyi, zaczynają już rokować. Niemcy musieli dłużej obstrukeyę uprawiać.

Na tem posiedzenie zamknięto. Następane odbędzie się w poniedziałek.

Delegacye na przyjęciu u Najjaśniejszego Pana.

(Telegram).

Wczorajsze przyjęcie Delegacyi u Najj. Pana odbyło się w tradycyjny, uroczysty sposób. Przyjęcie Delegacyi austriackiej trwało 40 minut. Mowę Tronową okłaskiwano kilkakrotnie z zapalem, zwłaszcza ustęp, w którym powiedziano, że pokój jest zabezpieczony. Przy końcu ozwały się również okłaski.

Po wygłoszeniu Orędzia, Najj. Pan zszedł z estrady, odbył *cercle*, przyczem za-

szczylił krótszą lub dłuższą rozmową wszystkich członków Delegacyi zarówno austriackiej jak przedtem także i węgierskiej.

Podczas przyjęcia Delegacyi austriackiej, Monarcha dłużej rozmawiał z delegatami polskimi. P. Jaworskiemu podziękował Najj. Pan serdecznie za jego pośrednictwo w sprawie czesko-niemieckiej ugody, poczem p. Jaworski przedstawił szczegółowo obecny stan sprawy. Monarcha rozmawiał z nim dłuższy czas na ten temat.

Z p. Popowskim rozmawiał Monarcha o ogólnej sytuacji, o budżecie wojskowym, o podniesieniu pensyi oficerskiej i o tem, że pensye te powinny być już od 1 stycznia aktywowane, chociażby w drodze prowizoryum budżetowego.

Rozmawiając z p. Jędrzejowiczem, Monarcha położył nacisk na potrzebę osiągnięcia porozumienia między Niemcami i Czechami, oraz doprowadzenia do skutku ugody, zaznaczając, że w tej mierze liczy na poparcie Koła polskiego.

Pos. Sokołowski zapytał Najj. Pan, czy dawno postuje, na co tenże odpowiedział, że od dziesięciu lat reprezentuje Kraków. Monarcha bardzo żywo zaczął się dowiadywać o rozwój Krakowa, o ruch budowlany, o wodociągach i t. d.

P. Ochrymowicza zapytywał Najj. Pan o ruskie gimnazja w Galicyi.

Słychać, że Najj. Pan w obec wszystkich członków Delegacyi podniósł potrzebę rychłego załatwienia w parlamencie pilnych spraw państwowych.

P. Stranskyego, jak twierdzą dzienniki wiedeńskie, zagadnął Najjaśniejszy Pan o obstrukcyę i powiedział: Trzeba, byście panowie pracowali pilnie w komisjach i Izbie. Stransky odpowiedział, iż niestety lud czeski czuje się pokrzywdzonym przez to, że Niemcy nie są skłonni do ustępstw, i podniósł, że wpływ na Niemców jest w ręku Monarchy. Najj. Pan na to miał rzec: Załatwicie panowie, co jest dla Państwa koniecznem, a potem wszystko będzie dobrze.

Posł. Kaftana zapytał Monarcha, jak często bywał w Delegacyach, na co tenże odpowiedział, że już szósty raz, ale nigdy w usposobieniu tak przygnębionem, gdyż w narodzie czeskim panuje wielkie zaniepokojenie. Najj. Pan i jemu miał odpowiedzieć: Starajcie się panowie załatwić, co potrzeba i bądźcie spokojni; wszystko obróci się na dobre.

Pos. Zaczka zapytał Monarcha o prace w komisji budżetowej. Zaczek odpowiedział na to, że komisya nie rozpoczęła jeszcze pracy, bo naród czeski jest w obecnem położeniu przeciwny wotowaniu przez posłów budżetu. Na to Monarcha miał odpowiedzieć: Załatwicie panowie jednak to, co dla Państwa jest potrzebnem, a reszta się już zrobi.

Do pos. Ferjancicza powiedział miał Najj. Pan, iż koniecznem będzie, aby posłowie w Izbie i w komisjach pracowali przez miesiąc grudzień bez przerwy.

Posł. Funkego zagadnął Najj. Pan o akcyę ugodową, na co Funke odpowiedział, że niemiecki naród rzetelnie stara się o narodowy spokój; jednakże nikt nie może od Niemców żądać, żeby uronili co ze swoich praw. Monarcha miał wyrazić nadzieję, iż wynik konferencyi ugodowej będzie pomyślny.

35)

Z LITERATURY ZAGRANICZNEJ.

(„De toute son âme“, powieść przez René Bazin).

(Ciąg dalszy).

XX.

Gdy na drugi dzień rano weszła do pracowni, Henryeta szukała natychmiast Maryi, której nie widziała od powrotu. Wszystkie panny, prócz Maryi, obstały ją, ciekawe wiadomości.

— Dzień dobry, panno Henryeto! Och! jakże wyglądasz zmęczona? Dobrze się podróżowała? Opowiedz nam pani co słychać w wielkich magazynach? Modele ładne w tym roku?

Henryeta odpowiadała śmiejąc się na te wszystkie pytania i zbliżyła się do Maryi, siedzącej przy samym końcu stołu, pod oknem i pozornie całkiem oddanej swojej robocie.

— I cóż, Maryo, nie witasz się ze mną?

Marya podniosła szybko oczy, w których żadnej radości nie było i natychmiast je spuściła.

— Dzień dobry — rzekła — jak się masz?

— No, no — rzekła Henryeta z uśmiechem — widzę, żeś dobrze zrobiła, wracając; moja przyjaciółka Marya nie może żyć bezemnie. Oto znowu ponure myśli ją napadły.

Marya nie odpowiedziała.

— Chcesz wyjść ze mną w niedzielę? Pójdziemy do Reginy.

Nie przestając szyc, Marya odrzekła.

— Nie, nie mogę.

— Masz inne plany?

— Tak.

— Powiesz mi to potem! — dodała Henryeta, idąc na swoje miejsce, żeby rozdać roboty pannom.

Ale ponure usposobienie przyjaciółki ją zaniepokoiło. Kilka razy w ciągu dnia spoglądała w stronę okna, nie spotykając na sobie ani razu spojrzenia Maryi, tylko widziała od czasu do czasu wzrok jej tak tragiczny, jak wtedy pierwszego dnia, gdy jeszcze nieznajoma stała na schodach pani Klemencyi, pytając, czy nie ma dla niej miejsca.

Wieczorem nie mogła z nią pomówić, zatrzymana przez przełożoną właśnie w chwili rozejścia się pańien. Pomyslała sobie, że na zajutrz odprowadzi ją, wstąpi do niej, i dowie się, co się dzieje w głębi tej duszy.

Ale nazajutrz Marya nie przyszła. Nikt nie miał polecenia wytłomaczyć jej nieobecności. Henryeta pytała Reginy, która więcej, niż inne ją знаła.

— Czy jest chora? Czy skarżyła się na co ostatnimi dniami?

Regina odpowiedziała, że nie, ale blada jej twarz zacierwieniała się z lekka, co Henryeta zaniepokoiło. Na drugi dzień niepokój ten się zwiększył, gdy wchodząc do pracowni, zobaczyła, że Maryi, która zazwyczaj przychodziła najpierwsza, nie było jeszcze, pomimo, że mi było już pół do dziewiątej. Sala była pusta, a czas był okropny na dworze. Henryeta wysunęła zwolna swoją szufladę i zaczęła wyjmować potrzebne do szycia przedmioty. Uspokajała się, że może burza zatrzymała Maryę, która mieszkała daleko. Jedną po drugiej wszystkie

panny nadchodziły; wybiła dziewiąta; ustał odgłos kroków, szelestu zdejmowanych okryć i wieszanych w szafie, ustały urywane słowa powitania i uwagi o szkaradnej pogodzie; wszystkie panny zajęły swoje miejsca, w pracowni zaległa cisza. Miejsce Maryi pozostało niezajęte.

Robotnice pani Klemencyi zauważyły tak samo jak Henryeta, nieobecność Maryi Schwarz; niektóre wiedziały przyczynę; ale tak wiele wiedziały rzeczy! Ale ograniczyły się na prostej uwadze: „Już dwa razy w tym tygodniu. Ale kto wie, może się wytłomaczyła przed paną?“

Niektóre znowu zamieniały między sobą znaczące spojrzenia; wiedziały jaką przyjaźnią pierwsza otacza tę dziewczynę i wystrzegały się głośnych uwag. Deszcz bił w szyby, a wiatr huczał w kominie, jakby wszystko zmówiło się na piekielną muzykę.

Henryeta nie jadła obiadu; prawie chorą się czuła z wielkiego niepokoju. Pragnęła, żeby skończył się co prędzej ten dzień, żeby mogła pobeżnąć tam na ulicę Saint-Similien: zastuka do drzwi i zawoła Maryi.

Ale ponieważ sezon jesienny sprowadzał wiele zamówień, zajęcie w pracowni trwało aż do pół do ósmej. Henryeta rozłączyła się z towarzyszkami u bramy domu pani Klemencyi i wśród wichru z deszczem, szalejącego nad ziemią, zamiast ku ulicom wybrzeża skierowała się w górą część miasta.

Deszcz spływał po jej sukni, a wiatr unosił i pieniał wodę wzbierającą w rynsztokach. Nikogo nie było na ulicy tylko woźnice siedzieli na kozłach swoich powozów w kapeluszach, z których lała się woda, zziębnięci, zgarbieni i patrzyli na tę dziewczynę idącą w deszcz ulewany. Henryeta szła tak szybko, że oddech prawie traciła. Głęboke ciemności ubogiej dzielnicy ją ogarnęły.

Za placem Bretagne ukazał się plac Marchix otoczony starymi domami, zmieniony w jedną kałużę błota, w migającym świetle lamp gazowych na pół gaszonych wichrem. Antoni tu mieszkał na prawo, na gorze.

— Czy być może, żeby to on ją zgubił — myślała Henryeta — on, mój brat?

Gdyż domyślała się teraz całej prawdy; zastanawiając się, przypomniała sobie, że wtedy, podczas obiadu, gdy wymówiła imię Maryi, Antoni wydawał się zakłopotany i ten fakt w połączeniu z innymi, dawniejszej daty, prawie pewnością w niej zrodził. Wyrzuciła sobie, że ona była powodem ich poznania!...

Pośrodku placu zatrzymała się i spojrzała, w górę, w okolice dachu; dostrzegła tam małe światelko.

Nadzieja w nią wstąpiła na widok tego młodego światelka; był w domu, nie wyszedł. Henryeta puściła się jeszcze szybciej w drogę pod kaskadę wody buchającej z rynien domów. Zawrociła się, weszła w ulicę Saint-Similien i nagle znalazła się w ciemnej bramie domu, gdzie wiatr huczał jeszcze potężniej niż na dworze. Przeszła przez kurytarz walcząc z huraganem; mieszkanie Maryi znajdowało się w głębi tego kurytarza na lewo, Żadnego światła tu nie było, tylko błyski lampy zapalanej na gorze, na schodach. Henryeta wstąpiła na pięć stopni schodów i szła dalej, trochę przerażona samotnością a więcej jeszcze tem, że jest już blisko tajemnicy. Szła i szukała drogi w ciemnościach dotykając brudnej ściany rękami. Nie mogła znaleźć drzwi.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Z posłami włoskimi rozmawiał Najj. Pan po włosku: posła Cambrona pytał o wypadek dżumy w Tryeście; z posłem Concim mówił o stosunkach w południowym Tyrolu, podnosząc lojalność ludności.

Najważniejsze przemówienia Najj. Pana miały być do pp. Jaworskiego, Kramarza i Chlumeckiego, jednakże ci zachowują słowa Monarsze na razie w tajemnicy.

W obec dr. Ebenhocha wskazał Najj. Pan konieczność narodowej zgody i wyraził nadzieję, że stronnictwo dr. Ebenhocha będzie w tej sprawie współdziałać.

Węgierski deputacja przyjął Mowę tronową gromkiem „Eljen“. Następnie prezydent ministrów p. Szell przedstawiał członków Deputacji Monarsze, który wielu z nich zaszczycił rozmową.

Najdłużej rozmawiał Najj. Pan z pos. Dezyderyuszem Szilagyim. Jednego z posłów chorwackich, mianowicie delegata Speveca zapisał Najj. Pan, jak postępują prace w sejmie chorwackim, a na odpowiedź jego, że dobrze, rzekł Monarcha: Chwała Bogu, że u panów lepiej i spokojniej idzie, niż gdzie indziej.

Z del. hr. Zichym rozmawiał Najj. Pan o kwocie i zapytał Zichyego — który jest członkiem stronnictwa ludowego — czy i jego stronnictwo odrzuca podwyższenie kwoty. Hr. Zichy odpowiedział na to: Tak jest, sprzeciwiamy się podniesieniu kwoty, jednakże życzymy sobie, żeby jak najrychlej sprawa ta została załatwioną.

Hr. Teleckyemu zapowiedział Najj. Pan, iż w roku przyszłym koniecznym będzie podwyższenie wydatku na flotę i to nie w celach wojennych, ale w celach handlowych, aby mógł utrzymać konkurencję z innymi mocarstwami.

Z Poznańskiego.

(Bezpłatna nauka języka polskiego. — Z wycieczki do wsi kolonizacyjnej. — Sprawozdanie z działalności komisji kolonizacyjnej. — Powiększenie kapitału zakładowego polskiego Banku spółek zarobkowych. — Proces prasowy).

W sprawie udzielania bezpłatnej nauki języka polskiego zajęło także ministerstwo oświaty stanowisko nieprzychylnie. Jak wiadomo, pociągnęła w Poznaniu władza policyjna w styczniu b. r. znaczyć zastęp pań do kary po 100 marek, ponieważ uczyły biedne dzieci czytać i pisać po polsku za darmo. Przeciwno karze nałożonej zwrócili się panie poznańskie do najwyższego sądu administracyjnego z apelacją, czy ludność nie przysługuje prawo uczenia języka za darmo; władza ta odpowiedziała, że w sprawie nauczania i szkoły sąd najwyższy administracyjny jest niekompetentny. Gdy jedna z pań, która także udała się do sądu administracyjnego, doniosła o tem oświadczeniu władzy policyjnej i zapowiedziała, że uczyć będzie dalej języka polskiego, dopóki nie zapadnie ostateczna decyzja w wyższych instancjach, odebrała znówu zapowiedz, ażeby zapłaciła w 8 dniach 100 marek kary za bezpłatne nauczanie. Teraz udała się skazana znówu przez różne instancje aż do samego ministerstwa spraw wewnętrznych.

W tych dniach nadeszło od ministerstwa oświaty następujące pismo: „Przesłanego dnia 21 czerwca ministerstwu spraw wewnętrznych zażalenie, które mi przedłożono dla wyrażenia decyzji, nie mogę uwzględnić. Z polec. Kugler.“

Z tego oświadczenia wynikałoby, że bezpłatne uczenie języka polskiego nie jest w Prusach możliwym; sprawą tą mają się teraz zająć posłowie polscy i żądać raz jeszcze wyjaśnienia w sejmie.

Korespondent Berl. Tageblatt, który w tym dzienniku spisuje swoje wrażenia z kilkudniowego pobytu w Poznaniu i na prowincji, zamieszcza w jednym z ostatnich numerów opis swego pobytu we wsi kolonizacyjnej i jest przy tej sposobności celem skarg, jakie podnoszą osadnicy, sprowadzeni z głębokich Niemiec. Skarżą się oni przedewszystkiem, że rząd płacić zbyt wysokie ceny za majątki, obciąża dotkliwie kolonistów. Przychodzi też często z najrozmaitszych powodów do sporów pomiędzy kolonistami a reprezentantami komisji. Jeden z asesorów regencyjnych zapomniał, że nie ma do czynienia „z niedojrzałymi chłopami polskimi“, tylko „z inteligentnymi niemieckimi mężami“, nazwał ich socjalistami i nakazał im milczenie i posłuszeństwo. Korespondent poruszywszy rozmaite szczegóły bytu kolonistów, przychodzi do tego wniosku, że polityka kolonizacyjna szkodzi interesom rolnictwa.

Wedle ogłoszonego świeżo sprawozdania, komisja kolonizacyjna zakupiła w tym roku ogółem 75.358 morgów ziemi; obecnie ma do sprzedania 1100 osad na 47 majątkach. Do przysłej wiosny ma być utworzonych 1000 osad na 25 majątkach, obejmujących 71.000 morgów; 15 z tych majątków jest w Księstwie Poznańskim, 10 w Prusach Zachodnich. Każda osada obejmuje przeciętnie 68

morgów. Oprócz osad chłopskich tworzy komisja kolonizacyjna osady dla rzemieślników, n. p. siodlarzy, kołodziejów i t. d. Komisja kolonizacyjna zakłada dla kolonistów mleczarnie spółkowe, gorzelnie i t. d., buduje zbory protestanckie i szkoły.

W tych dniach odbyło się w Poznaniu walne zebranie akcyonariuszów polskiego Banku spółek zarobkowych, na którym uchwalono podwyższyć kapitał zakładowy z pół miliona na milion marek. Jednocześnie przyjęto te zmiany w statucie, jakie są konieczne zarówno z powodu wejścia w życie nowego kodeksu cywilnego jak i ze względu na rozwój Banku.

Onegdaj toczył się przed poznańską Izłą karną proces przeciwko odpowiedzialnemu redaktorowi „Pracy“, p. Bolesławowi Rakowskiemu, o rzekome zohydzenie urządzeń państwowych. Przepiękstwo tego dopatrzyła się prokuratura w artykule, w którym powiedziano, że utworzenie komisji kolonizacyjnej sprzeciwia się prawu boskiemu i ludzkiemu. P. Rakowskiemu skazano na 30 mr. grzywny.

Z Belgradu.

(Przywrócenie normalnych stosunków z Rosyją. — Sprawa usunięcia burmistrza Belgradu p. Stefanowicza).

Powrót na swoje stanowisko kierownika rosyjskiego poselstwa p. Mansurowa wywołał wielką radość w serbskich kołach rządowych, które widzą w tem pierwszy krok Rosyji do przywrócenia przyjaznych i normalnych stosunków z Serbią. Z Petersburga otrzymano również zawiadomienie, iż nie już nie stoi na przeszkodzie obsadzeniu na nowo opróżnionej od czasu odwołania generała Gruicza posady posła serbskiego przy dworze rosyjskim. Jako kandydata wymieniają posła w Cetynii, pułkownika Maszina, dalej posła z Sofii, Pawłowica a także jednego z wyższych oficerów w czynnej służbie. Ten pocieszający po stronie Rosyji zwrot przypisują głównie wpływom i przyjaznemu pośrednictwu Austro-Węgier.

Wielkie wrażenie wywarło nagła zaspensowanie burmistrza Belgradu p. Stefanowicza. Ze strony urzędowej tak wyjaśniają powód tego zarządzenia: Wśród ofert na 10 milionową pożyczkę, którą zamierza zaciągnąć gmina miasta Belgradu, znajduje się także oferta francusko-węgierskiej grupy, której reprezentantami są: Delaguis (Paryż) i Artur Baronyi (Budapeszt). Ofertę tę uznano za najdogodniejszą, albowiem proponowała 10 milionów franków po kursie 85 za sto z 5 proc. oprocentowaniem. Burmistrz Stefanowicz złożył o tej ofercie sprawozdanie rządowi, ten jednak zwrócił uwagę na okoliczność, iż wymieniona firma żąda zbyt wygórowanej prowizji (15 proc.) i polecił podjąć wprawdzie z ową grupą rokowania, nie zawierając jednak interesu bez wyraźnego zezwolenia rządu.

Wbrew temu burmistrz zawarł samowolnie i podpisał układ, skutkiem czego rząd usunął go natychmiast z posady. W obec wyższego oficjalnego przedstawienia rzeczy, twierdzi p. Stefanowicz w liście otwartym, że nie zawarł a tem mniej nie podpisał stanowczego układu, lecz tylko podpisał za wiedzą i zezwoleniem wydziału rady miejskiej preliminarze tego układu. Jak zapewniają z innej strony, burmistrz padł ofiarą ukartowanej przeciw niemu intrygi.

KRONIKA

Lwów, 2 grudnia.

— **JE. Marszałek krajowy** Stanisław hr. Badeni powrócił dzisiaj rano z Wiednia do Lwowa.

— **Stan zdrowia JE. dr. Franciszka Smolki** — jak się dowiadujemy — jest nadzwyczaj groźny. Chory od rana utracił przytomność, lada chwila oczekiwać należy katastrofy.

— **Wybór dr. Godzimira Małachowskiego** na prezydenta miasta Lwowa, otrzymał już — wedle nadeszłych wczoraj wieczorem prywatnych doniesień — zatwierdzenie Najj. Pana.

(*ś*) **Z e. k. kolei państwowych.** JE. P. Minister kolei żelaznych mianował w porozumieniu z e. k. Ministerstwami spraw wewnętrznych i skarbu, radcą ministeryalnego w e. k. Ministerstwie kolei żelaznych, Leopolda Morawetza komisarzem rządowym dla Towarzystwa budowy i ruchu miejskich kolei ulicznych w Wiedniu.

Dalej zamianował P. Minister kolei żelaznych Romana Marcinkiewicza, starszego komisarza budownictwa w kierownictwie budowy Lwów II, naczelnikiem sekcji budowy w Grisianno, na budującej się linii kolejowej Tryest-Parenzo, znosząc zarazem ogłoszone poprzednio przeniesienie tegoż do Raguzy, oraz przeniósł komisarza budownictwa Dawida Karola z dy-

rekcji w Stanisławowie do kierownictwa budowy w Raguzie, zaś komisarza budownictwa Kazimierza Gostkowskiego z kierownictwa budowy Lwów II do dyrekcji w Stanisławowie.

— **Prezenta.** Opróżnione rz. kat. probostwo *regiae collationis* w Horodence e. k. Namiestnictwo nadało ks. Edwardowi Bładowskiemu, dotychczasowemu administratorowi parafii w Jazłowie.

— **Wiadomości kościelne.** Archidiecezja lwowska ob. iad. Przeniesieni: ks. Bładowski Jan z Bóbrki do Borek ad Czernichów Mazowiecki; ks. Tomasz Horeczy z Borek do Bóbrki na administratora; ks. Skorny Tadeusz z Cieszanowa do Zubrzy; ks. Sulatycki Paweł z Halicza do Cieszanowa.

Diecezja przemyska. Instytuowany na probostwo w Dembowcu ks. Zygmunt Męski, administrator w Dembowcu.

Zmarł ks. Teofil Dziedzic, proboszcz w Birezy, w 78 roku życia a 54 roku kapłaństwa.

Diecezja tarnowska. Odznaczeni: ks. Wojciech Dutkowski, proboszcz w Bruśniku i dziekan bobowski, rękietą i mantoletą; ks. Jacek Michałik, proboszcz w Ciężkowicach i wicedziekan bobowski, *expos. can.*, ks. Jan Sroczyński, proboszcz w Siedlecach, *expos. can.*

— **Z Rady miejskiej.** Na piątkowym posiedzeniu Rady załatwiono znówu wiele rekursów budowlanych, poczem nastąpiło dłuższe posiedzenie tajne.

— **Wiceprezydent** p. Karol Schayer — jak donoszą pisma poranne — wniósł na wczorajszym tajnym posiedzeniu rezygnację ze stanowiska II wiceprezydenta miasta. Rezygnację wniósł p. Schayer pisemnie bez podania motywów. Rezygnacja ta wywołała pewną sensację. Jeżeli zręczenie się p. Schayera zostanie przez Radę przyjęte, natenczas przed instalacją prezydenta i I wiceprezydenta, będzie musiał nastąpić nowy wybór II wiceprezydenta miasta.

— **Na pomnik Mickiewicza** we Lwowie przesłała na ręce sekretarza komitetu, p. Michała Rollego, grono osób z Podola rosyjskiego kwotę 100 rubli.

— **Na pomnik A. Mickiewicza** we Lwowie złożono w dalszym ciągu: Z listy p. Eugeniusza Baara w Janowie: Weigel-Millert 3, J. Blatt 0 50, X. X. Udziela 0 50, F. Bobowski 0 50, Grohmann 0 30, Jaller 0 50, K. K. 0 20, Huczyński 0 20, Pilichowski 0 20, Grodziński 0 20, Horowitz 0 20, S. Blatt 0 25, Kruszyński 0 20, Terlikowski 0 20, J. Müller 0 20, Bobowicz 0 20, M. A. 0 20, O. X. 0 10, E. K. 0 10, M. S. 0 10, T. Kurzweil 0 50, J. Prokopowicz 0 50, dr. Abraham Wieseberg 0 50, J. Baar 0 10, Julek B. 0 10, Eugen. B. 0 50, składka centowa 0 16; razem 10 zł. 31 ct. — Z listy p. Michała Kaufmana w Marynbadzie: J. K. C. 2, J. P. 1, M. S. 1, R. Rosenblatt z Łodzi 3, A. Tykociner 2, Strzeszewski 1, dr. Kaufmann 2; razem 12 zł. — Z listy p. Tomkiewiczowej: X. Piątkowski 0 50, Münz 0 50, Wokraj 0 50, Tatomir 0 50, Sommerfeld 0 50, Fuchs 0 50, J. Sokalski 0 50, Reiss 0 50, Szpila 0 50, Węclewski 0 50, Juchnowicz 1, A. Walter 0 50, Petel 0 20, Tomkiewicz 1; razem 7 zł. 70 ct. — Z listy pani Ligęzi (reszta): J. K. 0 20, E. G. 0 10, F. Czajkiewiczówna 0 50; razem 80 ct. — Z listy dr. B. Dybowskiego: Benedykt i Władysław Dybowscy 2 rubli, M. Nargulewiczowa 1 rubla, K. Kotowiczowa 1 rubla, H. Dybowska 1 rubla (5 rubli = 6 zł. 35 ct.). Władysław Dybowski 0 50, Halina i Jania Dybowskie 1, A. i M. Lipnickie 0 50; razem 8 zł. 35 ct. — Z listy p. J. Wiewiórskiego: M. Łazowski 1, J. Wiewiórski 0 50; razem 6 zł. — Z listy gminy wyznaniowej augsburskiej i helweckiej: G. Bizauz 1, Grafi 1, nieczytelny 5, K. 1, Stromenger 1, A. Werner 1, Scholz 2, Friedrich 1, Werlich 1, J. Friedrich 1, Starek 1, bracia Schulz 5, Winkler 1, L. Klausner 1, W. Kübl. 1, F. Bender 1, J. Schneider 1, W. Breitmeier 1, H. Mayer 1, K. Starek 1, G. Briel 1, M. Vetter 1, V. Schilling 1, H. Wolf 1, W. Bernkoff 0 50, dr. K. Schneider 1, Jupitz 1, C. Himelmann 1; razem 36 zł. 50 ct. — Z listy p. Józefa Tomickiego: Józef, Jadwiga i Stach Tomicy 15, nieczytelny 5, Zyduszyński 5, Cieslikowski 1, Drills 1, Adler 0 50, Krzyształowicz 0 50, Nahulak 0 50, Kolman 0 10, J. Wolny 0 15, Wróbel 0 25, Fritz 0 25, Mazarkiewicz 0 25, Turkiewicz 0 20, Trowski 0 20, Pichler 1, Żukowski 0 20, Chwałek 0 25, Jasinkiewicz 0 20, Podleżański 0 20, Zub. 0 20, Wytyk 0 20, Kłodnicki 0 20, Huber 0 50, Kollarz 0 30, Lang 0 20, P. Bąkowski 0 50, J. Zendwalewicz 0 50, X. Y. 0 55, Jorysch 0 50, Zaplaciński 0 20, Kordyban 0 10, Balik 0 15, Romanuk 0 10, Zachariasiewicz 0 10, Szaeh 0 10, Święciecki 0 50, Dymyteruk 0 10, Kobryn 0 20, Lewkowicz 0 10, Zwirko 0 10, Lornaga 0 10, Sawaryn 0 15, Trzyna 0 20, Monastyrski 0 10, Leszczyński 0 10, Schneider 0 10, Żuryma 0 10, Głowacz 0 10, Leszczyński 0 10, Rolinek 0 10, Burak 0 20, Heiman 0 20, Polański 0 10, M. Stefanuk 0 20, X. Y. 0 90, Z. Papier 1, Walechiewicz 0 10, Jabłoński 0 20, R. Scherr 0 20, Leopold Jabłoński 0 10, Döringer 0 20, Krzemiński 0 20, Tokarzewski 0 20, Handaluk 0 20, Krzywiecki 0 10, J. Lang 0 20, Wilman 0 20, M. Pichler 0 70, J. Kurak 0 20, Fuks 0 10,

Franiszyn 0 20, Pluwak 0 20, A. Maresch 1, A. B. 0 20, C. D. 0 20, E. F. 0 20, X. Y. 0 10; razem 46 zł. (C. d. n.).

— **Blasel** otrzymał z okazji swego jubileuszu od Najj. Pana złoty Krzyż z koroną.

— **C. k. Dyrekcja** poczt i telegrafów donosi: Z powodu zbliżających się świąt Bożego Narodzenia jest ruch pocztowy znacznie większy, aniżeli w innym czasie.

W obec tego pożądanem jest tak w interesie samej publiczności, jakoteż i zakładu pocztowego, ażeby przesyłki pocztowe w należytych czasie bez opóźnienia adresatom mogły być dostawione.

By temu zadość uczynić, zaleca się, ażeby przy posyłkach, zawierających ryby lub inne przedmioty, wydzielające z siebie wilgoć lub tłuszcz, oprócz zwykłego naleźycie przymocowanego lub na samej posyłce napisanego adresu z dokładnem podaniem zawartości zawierały taki sam adres osobno umieszczony wewnątrz posyłki, lub na osobnej tekturce, którą do posyłki trwale przymocować należy.

Niemniej pożądanem jest, ażeby przy posyłkach do większych miast, jak n. p. do Lwowa, Krakowa, Wiednia, Pragi, Budapesztu i t. p. w których opłaca się podatek akcyzowy, zawartość posyłek składająca się z cięczy lub przedmiotów, podlegających temu podatkowi, tak na samej posyłce, jak i na liście przesyłkowym podaną była w litrach, względnie w kilogramach, ażeby tym sposobem ułatwić wymierzenie opłaty akcyzowej bez otwierania posyłek.

— **Egzamin fizykałki** złożyli w listopadzie: Włodzimierz Dobrzański z Otyunii, Jan Frankiewicz z Chorostkowa z odzn., Alfred Irzykowski z Krosna, Bronisław Kachnikiewicz z Buczaça z odznac., Stanisław Kohlberger z Tarnowa, Józef Mogilnicki z Kołomyi, Stanisław Piotrowicz ze Lwowa, Leon Schimmer z Ustrzyk dolnych, Marian Strowski z Bogumiłowic i Stanisław Wagner ze Lwowa, z odznaczeniem.

— **W sprawie sprowadzenia** zwłok Słowackiego do kraju, obradowało w piątek wieczorem grono obywateli, literatów i dziennikarzy w lwowskim Kole literacko-artystycznym pod przewodnictwem p. Krechowickiego. Po przemówieniach pp. Krechowickiego, Bienkowskiego, Kolbuszowskiego, Lewickiego i Frylinga, uchwalono zawiązać komitet z p. Krechowickim, jako przewodniczącym i p. Michałem Rollem jako sekretarzem; zanim zaś akcyę się zaczęła, uchwalono porozumieć się z istniejącymi już komitetami pomnikowymi: Mickiewiczowskim, Chopinowskim i Ujejskiego, oraz z komitetem młodzieży, czy zamierzone sprowadzenie zwłok Słowackiego nie paraliżowałoby akcyi pomnikowej, a nadto, czy nie byłoby pożądanem wpięć wzniesie pomnik Mickiewiczowi w stolicy kraju, a dopiero potem kolejno przystępować do innych projektów, równie może pięknych, ale nadto kosztownych, by je można równocześnie urzeczywistnić.

— **Komitet** celem sprowadzenia zwłok Chopina odbył we środę posiedzenie, na którym przystąpił do ukonstytuowania się. Prezesem został wybrany JE. dr. Aleksander Tchorzicki, wiceprezesami: prof. dr. Balasits, radca dr. Seweryn Berson i p. Saltys. Komitet korzystając z przysługującego mu prawa, kooptował p. Wereszyczńskiego, prezesa Koła literacko-artystycznego.

— **XI zgromadzenie** zwyczajne delegatów Związku powiatowych Kas dla chorych Galicji i Bukowiny odbędzie się dnia 17 b. m. o godzinie 10 przed południem w sali obrad Zakładu ubezpieczenia robotników od wypadków dla Galicji i Bukowiny we Lwowie, ul. Brajerowska 16, z następującym porządkiem dziennym: 1. Zagajenie posiedzenia; 2. odczytanie protokołu X. zgromadzenia z dnia 19 marca b. r.; 3. sprawozdanie za rok 1898; 4. oznaczenie wysokości wkładki związkowej na rok bieżący; 5. wnioski Kas związkowych.

— **Składki na Wawel.** Przypominamy, że jutro, w niedzielę, o godzinie 3 po południu odbędzie się u pani Bronisławy Seferowiczowej otwarcie puszek ze składkami centowemi na Wawel. Wszyscy, którzy dotychczas puszek swych nie nadesłali jeszcze, zechcą to do jutra po południu uczynić.

— **W „Sokole“.** Na dochód budowy drugiej sali gimnastycznej odbędzie się jutro, w niedzielę, dnia 3 grudnia b. r., jako w 15-letnią rocznicę wprowadzenia się do własnego gmachu uroczysty wieczorek muzykalno-gimnastyczny ze współudziałem pny Maryi Markówny, pp.: Fedyczkowskiego, śpiewaka opery lublańskiej, Władysława Bogdańskiego i Z. Dziańskiego.

— **Ze Związku literacko-artystycznego.** Walne zgromadzenie odbyło się onegdaj. Ze sprawozdania skarbnika p. Poznańskiego wynika, że stowarzyszenie jest w rozwoju. Liczba członków od założenia związku, t. j. od trzech lat, wzrosła znacznie. W pierwszym roku wynosiła 48, a obecnie 104. Wkładki przyniosły w roku ubiegłym 1.250 zł. Czasopisma kosztowały 4000 zł.

Po walnem zgromadzeniu odbył się zajmujący odczyt p. Wł. Kozłowskiego: „O Kościuszcze w Ameryce“.

— **Towarzystwo** Bratniej pomocy słuchaczy Wszechnicy lwowskiej poleca zdolnych rutynowanych i sumiennych pedagogów, poleca również dyurnistów obeznanych z manipulacją kancelaryjną, mundantów, koncepcjentów. Łaskawe zgłoszenia należy nadsyłać do biura Towarzystwa, Lwów, ul. Chorażczyzny 11.

— **Św. Mikołaj w Stow. „Gwiazda“.** Wieczorek dla dzieci odbędzie się, jak lat poprzednich, we wtorek, 5 b. m., o godzinie 8 wieczorem. Wstęp na salę opłacają tylko starsze osoby po 25 ct. Upominki dla dzieci opakowane z napisem imienia i nazwiska dziecięcia, nadesłać należy do biura Stowarzyszenia na ręce gospodarza, p. Sauczyca, do godz. 6 wieczorem.

— **Przedstawienie amatorskie,** w którym wezmą udział wyborne siły naszego miasta, odbędzie się w bliskiej przyszłości. Odegrane zostaną dwie sztuczki: „Świeczka zgasła“ Fredry i „Dzisiejsi“ Gawalewicza.

Dochód z przedstawienia przeznaczony jest na stypendium im. Mickiewicza, rozdzielane corocznie ubogim uczniom przez Czytelnię dla kobiet.

— **Posadę lekarza** miejskiego I klasy, opróżnioną po ś. p. Łopackim, nadano na wczorajszym posiedzeniu poufnem Rady miejskiej dr. Krobickiemu. Lekarzem miejskim II klasy został mianowany dr. Wiktor Legeżyński. Na posadę opróżnioną lekarza III klasy rozpisywany zostanie konkurs.

— **Szesnastka** chóru lwowskiej Czytelnicy akademickiej pod przewodnictwem akademika St. Nowakowskiego, wraz z kółkiem krajoznawczem, wyjechała w niedzielę do Złoczowa, gdzie weźmie udział w koncercie, urządzonym tamże na dochód „Dam dobroczynności“.

— **Losowanie** czterech premii dla czeladników rzemieślniczych z fundacji im. Franciszka Blanka, odbędzie się w magistracie lwowskim dnia 4 b. m. o godzinie 10 rano w sali posiedzeń Rady miejskiej (ratusz, I piętro).

— **Nasze rzeźmieszk.** Pani Kl. Dumńska zauważywszy na placu Krakowskim stratę swego pularesu z pieniędzmi, zwróciła się do pewnego młodego czarno ubranego bruneta, który w krytycznej chwili w bardzo podejrzany sposób obok niej się przebiegał, o zwrot straty. Młodzieniec ten rzeczywiście wręczył pulares p. Dumńskiej ulatniając się, zanim ta spostrzegła, że i pieniądze z nim się ulotniły.

— **Złoty zegarek** męzki, pojedynczo kryty z zepsutem łańcuszkiem, skradziono wczoraj z mieszkanka kapitana Seb., pod l. 34 ul. Zyblikiewicza. O kradzież podejrzany jest handlarz owoców, około 20-letni szczupły szatyn.

Dwa sznurki białych pereł (171 sztuk) i kilka zegarków skradziono na szkodę J. Landau z Brodów.

— **Klacz gniada** 12-letnia z gwiazdką na czole, rasy włosciańskiej, niewiadomego właściciela, znajduje się w gminie Fraga, powiat Rohatyn, od 8 z. m.

— **Do szynku Handa** przy ul. Zamarynowskiej nr. 13 dostać się chcieli ubiegłej nocy nieproszeni goście, którzy oderwali już okienice i wybili 3 szyby, jednak przez zbudzonego łoskotem kelnera zostali spłoszeni.

— **Burmistrzem** miasta Żywca został wybrany ponownie notaryusz p. Bronisław Sąddecki.

— **Polskie akademickie Stowarzyszenie „Ognisko“** w Wiedniu urządza dnia 8 b. m. o godzinie 8 wieczorem w sali Stow. inżynierów i architektów, I. Eschenbachgasse 9., uroczysty obchód Mickiewiczowski z łaskawym współudziałem pianistki panny Zofii Naimskiej, artystki panny Maryi Naimskiej (skrzypce), śpiewaka c. k. nadwornej Opery p. Fr. Pacala, oraz chóru Stow. śpiewaków słowiańskich. Słowo wstępne wygłosi JE. Wojciech hr. Dzieduszycki. Karty wstępu są do nabycia w lokalu Stowarzyszenia, IX. Sechsschimmelgasse 16, wieczorem przy kasie.

— **Z Tryestu** telegrafują: Parowiec „Berence“, na którym — jak wiadomo — zdarzyły się wypadki dżumy, przybył do Genui i wypłynął ztąd w kierunku do Tryestu. Stan zdrowia wszystkich na pokładzie jest zupełnie zadowalający.

— **Zgon ks. arcybiskupa Kozłowskiego.** O ostatnich chwilach ks. arcybiskupa mohyliwskiego nadechodzą następujące szczegóły: Sędziwy pasterz już od pół roku czuł się niedobrze; pomimo tego jednak w dalszym ciągu zajmował się jak zawsze gorliwie sprawami swojej archidiecezji. — Ale w końcu października musiał przerwać zajęcia i położyć się do łóżka, gdyż na prawem ramieniu wystąpił karbunkuł. Dnia 22 listopada zwołano konsylium, złożone z domowego lekarza dr. Marcinkiewicza tudzież drów: Zimackiego, Kaczanowskiego i Körniga. Konsylium doszło do przekonania, że w obec niebezpieczeństwa gangreny należy niezwłocznie przystąpić do operacji, którą też nazajutrz wykonał dr. Zimacki. Operacja okazała się jednak spóźnioną i w trzy dni później sędziwy arcybiskup zakończył życie.

Przed samą śmiercią ks. Kozłowski, który do końca zachował zupełną przytomność umysłu, prosił o modlitwę za spokoją duszy i modły za Kościół, pożegnał się z otaczającymi go: ks. biskupem Niedziałkowskim, członkami

kapituły, profesorami Akademii duchownej i spowiednikiem ks. Erdmanem, a także z najbliższą rodziną: synowcem p. Wacławem Kozłowskim, obywatelom gubernii wileńskiej i p. Wandą Antoniewiczową, którzy na kilka godzin przedtem przyjechali do Petersburga. — Zwłoki arcybiskupa zabalsamował prof. Szemborski, poczem śmiertelne szczątki wystawiono w białej trumnie ze złotymi ozdobami w saloni arcybiskupiego mieszkania na 4 stopniowym katafalku. Mieszkanie metropolity Kościoła katolickiego w cesarstwie rosyjskim mieści się w Petersburgu w gmachu „Kolegium duchownego rzymsko-katolickiego“, położonego na wybrzeżu rzeki Fontanki, pod nr. 18. Gmach strukturą przypomina trochę byłby pałac prymasowski przy ul. Senatorskiej w Warszawie. Na froncie gmachu piętrowy widnieje napis w języku rosyjskim: „Kolegium duchowne rzymsko-katolickie“. Dziedzińcami i korytarzami gmach ten łączy się z posiadłością, której front wychodzi na ulicę, zwaną Pierwszą rotą Izmajowską, gdzie znowu znajdują się biura konsystorza katolickiego i węgelski, odświeżony gruntownie w r. z. kościół katolicki metropolitalny, do którego wstęp prowadzi przez schody i korytarze kancelaryjny konsystorskich, tak, iż od ulicy świątynia jest niedostrzegalna.

Pogrzeb odbył się dnia 29 listopada w Petersburgu z wielką okazałością. W kościele św. Katarzyny odbyło się uroczyste nabożeństwo żałobne, w czasie którego mowę wygłosił ks. biskup Niedziałkowski. O godz. pół do 1 w południe z kościoła wyruszył orszak żałobny. Naprzód kroczyli członkowie rzymsko-katolickiego kolegium duchownego, którzy nieśli na poduszkach orduy zmarłego. Następnie szło duchowieństwo z krzyżem, poczem postępowało około 150 profesorów Akademii duchownej i seminarium, prałatów, kanoników, kleryków, wszyscy w dwóch szpalach. Przed samym karawanem szedł ks. biskup Niedziałkowski w otoczeniu wyższego duchowieństwa. Karawan zaprzężony był w sześć koni, okrytych czarnym sukniem z herbem rodowym zmarłego. Za karawanem szli krewni zmarłego arcybiskupa, do stojnicy, uczeni ze szkoły przy kościele św. Katarzyny w brązowych mundurkach, oraz nieprzeprzany zastęp publiczności. Przez całą drogę trumnę niosło duchowieństwo i pobożni. Pochód żałobny trwał trzy godziny. Trumnę złożono w podziemiach kościoła na cmentarzu wybojskim.

— **Katastrofa kolejowa.** Z Tyflisu otrzymaliśmy wczoraj wieczorem następującą depeszę: Pociąg wojskowy w bliskości Tyflisu, koło rzeki Kura, wykoleił się z tego powodu, że maszynista prowadzący lokomotywę nie dostrzegł w czasie sygnału ostrzegającego, aby nie wjeżdżać na most, z którego dla naprawy zdjęto szyny. Lokomotywa spadła odrazu, a część wagonów zawisła w powietrzu i dopiero nazajutrz wpadła do rzeki. Z osób zginął tylko palacz i prowadzący lokomotywę. Wiele osób jest rannych, natomiast 196 rekrutów, którzy jechali w ostatnich wagonach, wyszło bez szwanku.

— **Fundacya z przed lat 200.** Jak wiadomo, w r. b. przypada 200-letnia rocznica zgonu poety Wespazjana Kochowskiego, który umierając w roku 1699 we wsi Goleniowy, w pow. włoszczyński, gub. kieleckiej, przekazał w testamentcie 1500 złp. na utworzenie przy miejscowym kościele parafialnym domu schronienia dla 5 ubogich starców. Osobliwa rzecz, że przez 200 lat fundacya Kochowskiego nie weszła w życie. Szusnie więc *Gazeta Kielecka* zwraca się z zapytaniem, dla czego tak się stało, i prosi kogo należy o bliższe powiadomienie w tej sprawie. Zdaje nam się, że narodził się przez ciąg 200 lat procenty składane tworzą dziś fundusz, mogący w zupełności zabezpieczyć byt instytucji, dla której poeta fundusz swój przeznaczył.

Notatki literacko-artystyczne.

Z Tow. przyrodników im. Kopernika. Na posiedzeniu z dnia 28 z. m. przedstawił prof. dr. J. Zakrzewski bardzo ciekawe wyniki badań Böckela i Curie — Składowskich nad pewnymi metalami, będącymi połączeniami uranu, które posiadają podobne do promieni Röntgena właściwości. Nowe te metale, nazwane Polonium i Radium, posiadają też zagadkowe właściwości elektryczne. Wykład urozmaiciły liczne demonstracje.

Następnie przedstawił tenże sam prelegent wyniki badań nad temperaturą i promieniowaniem słońca, podług dzieła Scheunera z Berlina. Z licznych wyników podnoszę, że siła światła słonecznego została określona na 50.000 świec, które każdy punkt ziemi w odległości 1 metra by oświecały, a temperatura słońca została oznaczona wcale ściśle na 7000°.

Nb. dodać wypada jako bardzo pocieszający objaw, że posiedzenia Tow. przyrodników zaczynają się cieszyć bardzo żywym udziałem członków, co już na przedostatnim posiedzeniu stwierdzić było można. Wówczas przedłożył prof. dr. H. Kady wyniki swych własnych badań nad barwieniem karminem substancji białej i szarej stosu pacierzowego za pomocą zaprawy solami

metalowymi, które to badania niezwykle pomysłnym zostały uwieńczone skutkiem.

Z teatru. Na dochód Towarzystwa Dziennikarzy polskich przeznaczyła dyrekcja teatru czwarte przedstawienie sztuki Maskoffa „Sybir“, które odbędzie się w poniedziałek. — Spodziewamy się, że tak sam cel, jak i wybór sztuki liczną zgromadzi w teatrze publiczność.

Dyrektor Fałat wykończył obecnie większych rozmiarów wspaniały obraz, przedstawiający epizod z kampanii 1812 roku. Cesarz Napoleon, otoczony świetnym sztabem, przybywa właśnie na czele armii nad rzekę Berezynę. Przepysne są efekta zachodzącego słońca, oświecającego krwawymi promieniami pouury, pełen tragizmu zimowy krajobraz. Obraz ten, należący niezawodnie do najpiękniejszych, jakie wyszły z pracowni znakomitego naszego artysty, nabył za cenę 10.000 marek hr. Milewski do swojej galerii polskich malarzy. Obraz ten zostanie wystawiony w Paryżu podczas wystawy.

Pani Duse wystąpiła onegdaj w Wiedniu po dłuższej chorobie. Przyjęcie było owacyjne i entuzjastyczne. Artystka wystąpiła w angielskiej sztuce Pinera: „The second Mrs. Tangueroy“, która przed kilku laty była przedstawioną w Krakowie.

Repertoar teatru hr. Skarbka pod dyrekcją Ludwika Hellera.

Dziś, w sobotę o godzinie pół do 8 wieczorem (wznowienie) „Piękna Helena“, opera komiczna w 3 aktach Offenbacha, z panną Bohussówną w roli tytułowej.

W roli Oresta wystąpi panna Askenassy. W niedzielę po południu o pół do 4 „Johannes“, dzieło sceniczne w 5 aktach Hermana Sudermanna.

W niedzielę o godz. pół do 8 wieczorem po raz czwarty „Nietoperz“, opera komiczna w 3 aktach J. Straussa. W roli Adeli wystąpi panna Askenassy.

W poniedziałek na dochód Towarzystwa dziennikarzy polskich po raz czwarty „Sybir“, sztuka w 4 aktach Józefa Maskoffa.

We wtorek po raz drugi „Piękna Helena“, opera komiczna w 3 aktach Jakóba Offenbacha z pnią Bohuss w roli tytułowej a panną Askenassy w roli Oresta.

We środę po raz piąty „Sybir“, sztuka w 4 aktach Józefa Maskoffa.

We czwartek po raz trzeci „Piękna Helena“, opera komiczna w 3 aktach, Jakóba Offenbacha z panną Bohus w roli tytułowej, a pannią Askenassy w roli Oresta.

W piątek po południu o godz. pół do 4 „Noc w Wenecji“, opera komiczna w 3 aktach, Jana Straussa.

W piątek wieczorem o godz. pół do 8 po raz szósty „Sybir“, sztuka w 4 aktach Józefa Maskoffa.

W sobotę po południu o godz. pół do 4 dla młodzieży szkolnej „Piercyk w załotach“, komedia w 3 aktach Fr. Zabłockiego i „Drużba“, komedia w 3 aktach Michała Bełuckiego.

W sobotę wieczorem o g. pół do 8 „Bocaccio“, opera komiczna w 3 aktach, Fr. Suprego.

Przedostatni występ panny Ireny Bohuss. W niedzielę po południu o godz. pół do 4 „Damski sekwestrator“, krotoczwila w 3 aktach Gustawa Sylwaine i Ludwika Artusa.

W niedzielę wieczorem o godz. pół do 8 „Piękna Helena“, opera komiczna w 3 aktach, Jakóba Offenbacha.

Ostatni występ panny Ireny Bohuss przed wyjazdem do Pragi.

W nauce są następujące nowości: „Debitantka“, sztuka w 4 aktach z życia teatralnego przez Nieznajomego.

„Synowa“, komedia w 3 aktach pp. Carré i Bilhaud;

„Dolli“, komedia w 3 aktach ze szwedzkiego Hen. Christiernsona w przekładzie M. Sachorowskiego.

„Jeszcze raz“, komedia w 3 aktach Blumenthala i Kadelburga, w przekładzie M. Sachorowskiego;

„Lalka“ operetka Audrana (z wielką wystawą).

GOSPODARSTWO I HANDEL

(2) **Z c. k. kolei państwowych.** Przy opłatach cłowych, uskutecznianych w srebrze, wynosić będzie w miesiącu grudniu 1899 r. dopłata 20 pre.

(2) **Otwarcie kolei lokalnej Delatyn-Kołomyja-Stefanówka,** w okręgu c. k. dyrekcji kolei państwowych w Stanisławowie.

Normalnotorowa kolej lokalna Delatyn-Kołomyja-Stefanówka wraz ze stacyami i przy-

stankami: Delatyn miasto, Łanczyn, Sadzawka, Tłumaczyk, Rakowczyk, Podhajczyki, Gwoździec, Okno, Dwór Horodenka, Miasto Horodenka, Jasienów polny i Babin-Serafiniec oddana została do użytku publicznego dnia 18 listopada 1899 r.

Długość całej linii wynosi 111-977 kilometrów.

Stacje: Łanczyn, Tłumaczyk, Podhajczyki, Gwoździec, Okno, Dwór Horodenka, Miasto Horodenka i Jasienów polny urządzone zostały dla nie ograniczonego ruchu osobowego i towarowego z wyłączeniem materij wybuchających; przystanek Babin-Serafiniec dla ruchu osobowego za opłatą w pociągu, oraz dla ograniczonego ruchu pakunkowego jak również dla całonocowego ruchu towarowego, następnie przystanki: Miasto Delatyn, Sadzawka i Rakowczyk dla ruchu osobowego za opłatą w pociągu i ograniczonego ruchu pakunkowego.

Najostroższe łuki tej linii kolejowej mają promień 220 m; największe spadki wynoszą 17-3/100; rozstawa kół u wozów może wynosić najwyżej 5° m., a największe dopuszczalne obciążenie koła 7000 kg.

Przy ładowaniu wozów otwartych zastosowane ma być prawo I.

(2) **Dziennika urzędowego** c. k. Ministerstwa kolei żelaznych wyszedł nr. 65 i zawiera między innymi rozporządzenie, normujące tytuły służbowe urzędników c. k. kolei państwowych, oraz wysokość dodatku na pomieszkanie dla nowo utworzyć się mających stacyj na będącej w budowie linii kolejowej Przeworsk-Rozwadow, a mianowicie przyznano dla stacji: Gorliczyna, Trynca, Leżajsk, Rudnik i Nisko. 60 pre, zaś dla pozostałych 40 procent wiedeńskiego dodatku kwatrowego.

Wiedeń, 2 grudnia. Spirytus niezmienny 19 60 do 19 70. Nafta niezmienna ——. Cukier surowy (spokojnie) 11-95.

Wiedeń, 2 grudnia. Targ zbożowy. Pszenica na wiosnę 8 09 do 8 10; — na maj-czerwiec —— do ——.

Zyto na wiosnę 6 73 do 6 74; — na maj-czerwiec —— do ——.

Kukurudza na maj-czerwiec 1900 r. 5 24 do 5 25.

Owies na wiosnę 5 38 do 5 39.

Rzepak na styczeń-luty 1900 roku —— do ——; na sierpień-wrzesień 11 85 do 11 95.

Olej rzepakowy na styczeń-kwiecień 1900 roku 32 50 do 33 50.

Tendencja: spokojna.

Pogoda: piękna.

Budapeszt, 2 grudnia. Targ zbożowy Pszenica na kwiecień 1900 roku 8 09 do 3 10, — na październik 7 89 do 7 90.

Zyto na kwiecień 1900 r. 6 42 do 6 43.

Owies na kwiecień 1900 r. 5 05 do 5 07.

Kukurudza na maj 1900 r. 4 95 do 4 96.

Rzepak na sierpień 1900 r. 11 75 do 11 85.

Oferty na pszenicę: dobre.

Chęć kupna: mierna.

Tendencja: spokojna.

Pogoda: pochmurno.

Berlin, 2 grudnia. Banknoty austriackie 169 35. Spirytus 47 50 (gotówka), — (towa).

Frankfurt, 2 grudnia. (Giełda wieczorna). Austr. Kredyty 235 75, koleje państwowe 141 50, Alpy —, Disconto 195 10, Laura 256 10.

Paryż, 2 grudnia. (Giełda wieczorna). Trzyprocentowa renta 100 57. Mąka (typ „Fleru de Paris“ zaprowadzony od 1 września b. r.) 24 —.

Giełda towarowa. Cukier surowy loco Aussig 11 95 do 12 —, loco Olomuniec 11 35 do 11 45, loco Berne-Wiedeń 11 40 do 11 50, za styczeń loco Wiedeń 12 — do 12 05, cukier w kostkach prima 43 37 1/2 do 43 50, sekunda 43 12 1/2 do 43 25. Spirytus kotyngentowany loco Wiedeń 19 60 do 19 70. Nafta kaukaska transito Tryest 5 75 do 6 —, galicyjska przełoczysta 20 — do 20 50.

Targ zbożowy.

Lwów, 2 grudnia. Pszenica gotowa 7 80 do 8 10, pszenica na termin 7 50 do 7 80, żyto gotowe 6 10 do 6 50, żyto na termin 6 10 do 6 50 owies obrotowy gotowy 5 85 do 6 —, owies na termin 5 — do 5 50, jęczmień pastewny 5 — do 5 25, jęczmień brow. 6 25 do 7 —, groch do gotowania 6 75, — do 9 —, wyka 4 40 do 4 80, nasienie liane —, —, do —, nasienie konopne — do —, bób — do —, bobik 4 60 do 5 —, hreczka 7 50 do 7 75, konieczna czerwona galicyjska 50 —

do 65.—, biała 30.— do 49.—, tymotka 15.— do 17.—, szwedzka — do —, kurduza 6.— do 6-10, nowa — do —, chmiel stary — do —, nowy za 65 kilo — do —, rzepak 10-80 do 11.—, groch pastewny 5-25 do 6.—.

Spiritus paritas Tarnopol gotowy 16-75 do 17-25, na termin 16.— do 16-50, warant — do —.

OSTATNIA POCZTA

Na ogólnej audyencji we czwartek przyjął Najj. Pan, oprócz wymienionych już w depeszy, między innymi także: radców Dworu Marcelogo Frydmanna, redaktora *Fremdenblattu* i Ludwika Hahna, naczelnika c. k. Biura korespondencyjnego, radcę sekcyjnego Zdzisława Morawskiego i podkomorzego, porucznika Benjamina hr. Romera.

Przedłożony Delegacyom przez P. Ministra wojny projekt podwyższenia płac oficerów, przedstawia się w sposób następujący, przychem w nawiasach podajemy dotychczasowe płace: Feldmarszałek 24.000 koron (21.000 k.), Minister wojny 20.000 (20.000) k., generał broni (generał kawalerji) 16.800 (16.800) k., generał-porucznik 14.016 (12.600) k., generał-major 11.400 (8.400) k., pułkownik 7.200 (6.000) k., podpułkownik: $\frac{1}{4}$ część oficerów tej rangi 6.000 k., $\frac{3}{4}$ zaś 5.400 k. (4.200); major 4.008 (3.360) k., kapitan I klasy 3.000 (2.400) k., II klasy 2.400 (1.800) k., porucznik 2.040 (1.440) k., podporucznik 1.680 (1.200) k.

Wzrost wydatków na tę regulację płac wynosi dla armji 9.482.342 koron, dla marynarki wojennej zaś 636.000 k.

Komisje Izby posłów przemysłowa, prawnicza i ekonomiczna odbyły wczoraj posiedzenia. Wczoraj przed południem naradzał się także klub niemiecko-postępowy.

Dzienniki niemieckie witając cesarza Wilhelma i jego małżonkę w powrocie z zagranicy stwierdzają, że wizyta cesarska w Anglii miała charakter czysto i wyłącznie rodzinny a cechowała ją wielką serdecznością. Nie było żadnych świetnych zabaw i oprócz bankietu nazajutrz po przyjeździe nie rozbrzmiał zamek windsorski żadnymi uroczystościami. Śmierć księżny Leiningen, krewnej królowej z linii macierzystej, sprawiła, że nawet projektowanych koncertów i teatralnych przedstawień nie było. Krótkość pobytu nie dozwoliła także cesarzowi urzeczywistnić zamiaru odwiedzenia we wspaniałych rezydencyach magnatów angielskich. Ograniczył się do krótkiej wycieczki do pałacu Blenheim u młodego księcia Marlborough. Odwiedziny do Oxfordu i Cambridge także do skutku nie przysły; przed opuszczeniem Anglii cesarstwo zabawiło dwa dni w Sandringham u księżstwa Walli.

U kanclerza Hohenlohego odbyła się onegdaj uczta na cześć przybyłych do Berlina francuskiego generalnego dyrektora bezpośrednich podatków Delatour i dyrektora z ministerstwa handlu Chandère. Na ucztę zaprosił kanclerz francuskiego ambasadora, margrabiego de Noailles, ministra Miquela, sekretarza stanu hr. Posadowskyego i Thielmanna oraz kilkunastu podsekretarzy stanu i dyrektorów ministerjalnych.

Freisinnige Ztg. pisze: Jako agitatorzy na rzecz pomnożenia marynarki występują teraz wszędzie pensjonowani admirałowie i kapitanowie marynarscy. Według wykazu za rok 1898, jest obecnie w Niemczech 25 pensjonowanych admirałów, 40 kapitanów marynarskich, 52 kapitanów korwet i 48 kapitanów-poruczników. Natomiast admirałów czynnych jest obecnie tylko 15. Ogółem posiada marynarka niemiecka 261 czynnych admirałów i kapitanów, a liczba pensjonowanych doszła już do 165. Od roku 1895 do 1899 suma, wyznaczona na pensje dla czynnych i pensjonowanych wyższych oficerów marynarki wzrosła o 50 proc.

Hann, *Kurier* zwraca uwagę patryotów niemieckich na niebezpieczeństwo, grożące niemiecyźnie ze strony polskiej w Ameryce południowej a mianowicie w Paranie, którą to prowincję brazylijską ku szkodzie niemieczyny proklamują już pisma polskie jako „nową Polskę”. Temu należy zapobiedz i zorganizować emigrację niemiecką.

Sensacyjną i ważną wygłosił onegdaj mowę minister Chamberlain na bankiecie w Leicester. Chamberlain wyraźnie mówił już o potrzebie sojuszu angielsko-niemiecko-amerykańskiego. Sojusz — rzekł — najłatwiej tworzy się tam, gdzie łączy się interes z uczuciami. Interes łączy nas z Niemcami, bo nie

ma żadnego punktu, gdzie byłaby pomiędzy nami rywalizacja, a do tego przychodzi uczucie, które łączy anglo-saską rasę z niemiecką. Alians ten byłby dla pokoju świata najważniejszym czynnikiem. Nie musi być on pisany; może istnieć tylko w duchu polityki wszystkich trzech krajów i jest wtedy może czasem nawet lepszym, niż wszelkie sformułowane przymierza. Cała prasa angielska przyklaskuje mowie Chamberlaina. Nadmienię jeszcze należy, że Chamberlain uderzał gwałtownie na Francję, piętnując z całym oburzeniem niektóre dzienniki paryskie, które w sposób nieprzyzwoity wyrażały się o królowej Wiktorji.

Podobną mowę wygłosił w Londynie na bankiecie amerykańskiego stowarzyszenia ambasador amerykański, w której również mówił o potrzebie trójprzymierza anglo-niemiecko-amerykańskiego, gdyż te trzy państwa nie mogą nigdy z sobą wejść w rywalizację. — W żylach narodu amerykańskiego znajduje się wiele niemieckiej krwi, a Nowy Jork i Chicago należą do największych niemieckich miast na świecie.

Delegacye.

Wywód JE. P. Ministra hr. Gołuchowskiego o polityce zagranicznej Monarchji austro-węgierskiej.

(Telefoniczne sprawozdanie).

Wiedeń, 2 grudnia.

Na dzisiejszym posiedzeniu komisji Delegacyi węgierskiej dla spraw zagranicznych P. Minister hr. Gołuchowski rozpoczął swój wywód od stwierdzenia, że półtoraroczny okres, jaki nas dzieli od ostatniej sesji delegacyjnej, znajdował się pod znakiem ogólnego pokoju.

Stosunki państw europejskich w tej mierze są opanowane wnikającą głęboko potrzebą pokoju, w ten sposób ujawnia się u nich pęd do ukształtowania socjalnych i politycznych warunków życiowych, że nawet ta okoliczność, iż ostatnimi czasy wzmogły się i spotęgniały zabiegi, mające na celu otwarcie i zajęcie nowych zamorskich terytoriów, oraz połączone z tem współzawodnictwo materialnych interesów, nie zdołała spowodować głębiej sięgającego rozdzielenia, owszem widocznym było powszechnie dążenie załatwić wszystkie wynikające ztąd różnice na drodze pokojowej. Tendencyi takiej nie zmienia bynajmniej godny ubolewania fakt wybuchu kroków nieprzyjacielskich w południowej Afryce. — W obec tego rodzaju konstelacji chodzi głównie o jej oddziaływanie na stosunki mocarstw europejskich, a mowca mniema, iż może dać wyraz tej niezłomnej nadziei, że wojna w południowej Afryce zatrzyma charakter lokalny i w ten sposób okaże się nieuzasadnioną obawą, jakoby z niej mogły wynikać daleko sięgające komplikacje.

W tym stanie rzeczy przedstawia się ogólne położenie w świetle zadowalniającem i nie ma powodu do obawy, aby ono pogorszyło się w najbliższej przyszłości.

W międzynarodowych stosunkach Austro-Węgier nie zaszła żadna widoczniejsza zmiana. Jednakowo silne i pełne wzajemnego zaufania są one, o ile się to tyczy mocarstw sprzymierzonych, a zarazem przyjaźni i życzliwe, co się tyczy innych mocarstw, a szczegółowo tych, z któremi Monarchji naszą łączy w kwestiach konkretnych ścisłejsze węzły. Stosunki te ukształtowały się w pocieszającą całość, która stanowi niezmiernie cenną rękojmię pokojowego rozwoju wypadków politycznych. W obec tego wydaje się prawie zbytecznym wskazywać ponownie na niezachwiane i silnie ugruntowane istnienie naszych stosunków aliansowych i podnosić osobno korzyści, jakie ztąd wynikają dla austro-węgierskiej Monarchji i całej Europy. Pomimo to mniema P. Minister, iż to uczynić jest jego bezwarunkowym obowiązkiem, chodzi bowiem o zadanie w formie jak najbardziej stanowczej klauzuły fałszywym wieściom i o sprostowanie tych bezasadnych kombinacji, które od pewnego czasu pojawiają się częścią *bona* częścią *mala* fide a które mogłyby łatwo obudzić w zbytecznie wrażliwej opinii publicznej mylne mniemanie, iż zaszła zmiana w naszej polityce zagranicznej. Tymczasem bynajmniej tak nie jest.

Budowa, na której opiera się przymierze z Niemcami i Włochami, jest zanadto silna i utrwalaona, aby mogła doznać wstrząśnienia, lub aby można obawiać się podobnej ewentualności. Wolne od wszelkich agresywnych dążeń, mające wyłącznie na oku utrwalenie i zapewnienie poszanowania zasadom trwałości i konserwatywnej polityce na polu międzynarodowym, dowiodło trójprzymierze, iż jest istotną ostoją pokoju. Opuścić ten silny grunt, który blisko od dwóch dziesiątków lat wytrzymał świetnie wszelkie próby, byłoby niemal usterką przeciw rozumowi, a tego przecież nie można imputować żadnemu z państw, należących do trójprzymierza,

a to tem mniej, że wytworzona skutkiem ścisłego związku trzech europejskich mocarstw centralnych konstelacja, nie wyklucza nietylko przyjaznych stosunków, lecz nawet ścisłego porozumienia z innymi mocarstwami. Co więcej zawarowuje ona je zarówno w skutek swojego na wskrós pokojowego charakteru, jak niemniej w skutek właściwości pewnych stosunków, które nie w jednokrotnej mierze dotyczą interesów wszystkich stron interesowanych, a których ochrona z tego powodu musi być zastrzeżona każdemu z osobna państwu. Tego rodzaju najbliższe nas obchodzące stosunki ujawniają się na gruncie Wschodu europejskiego. Celem zażegnania połączonych ztąd wielokrotnie dla pokoju europejskiego niebezpieczeństw, zawarliśmy przed 2 laty w Petersburgu ścisłejsze porozumienie z Rosyją, które pragniemy szczerze utrzymać i rozwijać w ten sposób, aby budziło coraz większe zaufanie. Ma ono głównie na celu uchylenie owej wielce niebezpiecznej rywalizacji, która przez długi szereg lat ciążyła jak zmora na naszych wzajemnych stosunkach i była wyzyskiwana, jak poucza doświadczenie, przez burzliwe żywioły na półwyspie bałkańskim na niekorzyść obu Mocarstw, które to żywioły starały się jedno mocarstwo podjudzić przeciw drugiemu i zaspakając własny apetyt cudzym kosztem. Niepodobna zaprzeczać, że zainaugurowana przed dwoma laty metoda co do traktowania spraw bałkańskich, okazała się w swych skutkach zbawienną. Zamanifestowała się ona wielokrotnie w sposób, uprawniający do nadziei, że także w przyszłości to jedynie trafne ukształtowanie naszych wzajemnych interesów pozwoli z pomyslnym skutkiem uchylić do wszystko, coby mogło rozbuścić i spowodować na porządek dzienny fatalne między nami przeciwieństwa. Wspomniane porozumienie ma przedewszystkiem pieczęć o ścisłe utrzymanie porządku, oraz politycznego i terytorjalnego *status quo* na Wschodzie, a równocześnie dostarcza pojedynczym krajom bałkańskim owych rękojmi, których potrzebują do skonsolidowania i rozwoju swojego państwowego bytu, a które utrzymać pragniemy bezwarunkowo, dopóki tendencje i aspiracje tych państw nie przekraczają granic, nakreślonych traktatami międzynarodowymi.

Ścisłe przestrzeganie zasady nie mieszanja się do wewnętrzno-politycznych spraw naszych południowych sąsiadów, wychodzi im tak samo na korzyść, jak z korzyścią jest niezawodnie dla Rosyi i dla nas to właśnie, że dzięki owemu porozumieniu usuniętych zostało wiele takich punktów spornych, które mogły wywoływać między nami nieporozumienia i uczucie niechęci. Jeżeli się nie chce, aby owoce tak szczęśliwie osiągniętego porozumienia poszły na marne i aby nie zostały ponownie na oścież otwarte podwoje dla nieprzyjacielskich, muszą oba mocarstwa przestrzegać tej zasady i w przyszłości także z taką samą pieczołowitością i sumiennością, jak to na szczęście ma dotąd miejsce. Od czasu bowiem, gdy obrano ów kierunek, utraciły wszystkie lokalne sporne kwestje, które na Wschodzie europejskim stały, że tak powiemy, bezustannie na porządku dziennym i skutkiem których Wschód ten był wielce niebezpiecznym dla pokoju zakątkiem, wiele ze swojej aktualności a do *minimum* obniżyły się niebezpieczeństwa głęboko sięgających komplikacji, dzięki otwarciu zamanifestowanej woli dwóch najwięcej interesowanych mocarstw. Nastąpiło to tem łatwiej, że ani Austro-Węgry, ani Rosyja nie mają na oku żadnych egoistycznych celów, równocześnie jednakże nie myślą popierać jakichkolwiek samolubnych aspiracji. Szczerze i gorąco życzymy państwu bałkańskiemu rozwoju ich politycznej indywidualności i utrwalenia samoistnego bytu, lecz zarówno szczerze i gorąco pragniemy pokoju i zwalczając będziemy w sposób jak najbardziej stanowczy wszelkie zkadkolwiek pochodzące awanturnicze przedsięwzięcia, zagrożające pokojowi i porządkowi. Mamy nadzieję, że to znajdzie należyte zrozumienie.

P. Minister stwierdza w dalszym ciągu zadowolenie, że stosunki na południowym Wschodzie znaczenie się polepszyły od czasu ukończenia turecko-greckiego zatargu. P. Minister zostawia tu na boku Rumunię, która dzięki roztrpemu, zręcznemu i doświadczonemu kierownictwu spraw państwowych, stała się od dłuższego czasu żywiołem porządku i trwałości, a której stosunek do austro-węgierskiej Monarchji przybrał pocieszający charakter ścisłości, pielęgnowany po obu stronach ze szczególną pieczołowitością. Lecz także u innych sąsiadów, nie zachowujących zawsze dotychczas potrzebnej rezerwy, nastąpiło godne uznania polityczne otrzeźwienie co do możliwości spełnienia ich nadziei i aspiracji, skutkiem czego niebezpieczeństwa groźniejszych komplikacji, cofnięte zostały co najmniej w dalszą przyszłość.

W Serbji i Bułgarii zachodzą jeszcze niejaki niepokojące symptomy, niejaki wybuchy szowinistycznych aspiracji, które chociaż nie powinny ująć uwagi, mają jednakże raczej charakter wewnętrznych chorobliwych objawów a te należy uważać jako nieodzowną spuściznę wszystkich młodszych organizmów państwowych. W obec takich

objawów należy być do pewnego stopnia pozbliżliwym, lecz dopóty tylko, dopóki nie naruszą to pokoju i nie wywołują zamętu na gruncie międzynarodowym. Ta granica nie może i nie powinna być przekroczoną a o to stara się porozumienie, do którego Rosyja z całą gotowością podała nam rękę. Nasze stosunki do wymienionych krajów są najzupełniej normalne. Starcia z Serbią, które przez dłuższy czas należały do zwyczajnych objawów, ustąpiły miejsca dobremu sąsiedzkim stosunkom, co przypisać należy temu, iż w tamtejszych decydujących kołach poczyniła powoli brać górę przekonanie, że system ciągłych dokuczliwości, jaki w obec nas często stosowano, szkodzi tylko własnym interesom Serbii.

P. Minister oświadcza, że nie do niego należy wydawać sąd o wewnętrznych stosunkach Serbii, mniema wszakże, iż z rzetelnej przyjaźni i sympatii dla kraju i dynastji wolno mu wyrazić życzenie, aby królowi Aleksandrowi powiodło się jak najrychlej, z pomocą zarówno świadomej celu, jak sprawiedliwej, umiarkowanej i zgodnej z zasadami europejskiej cywilizacji polityki, przywrócić w kraju ów trwały pokój, którego tak bardzo potrzebuje, aby mógł skierować całą swą uwagę na wewnętrzne skonsolidowanie.

Niemniej zadowalniającem jest zachowanie się Bułgarii, która dopóty może być pewną statecznej naszej przyjaźni i poparcia, dopóki jej polityka, opierająca się na gruncie narodowym i skierowana ku cywilizacyjnemu rozwojowi, nie wyjdzie poza granice krajowe, dopóki Bułgaria żyje w pokoju z mocarstwem zwierzchniczym i z państwami sąsiednimi i starać się będzie przedewszystkiem unikać niebezpiecznych dla pokoju awantur. I tu także nie brak trudności, które skutkiem namiętności ścierających się z sobą stronnictw, wyrażają się niekiedy w ostre zatargi i sprawiają rządowi książęcyemu wiele kłopotów. Należy oddać sprawiedliwość temu rządowi, że obecnie stara się gorliwie tłumić wszelkie zapędy awanturnicze i unikać wewnętrznych komplikacji.

Grecya całkowicie jest zajęta procesem regeneracyjnym i zabliznieniem licznych ran, zadanych jej wypadkami z ostatnich czasów. Oby powiodło się jej przeprowadzić szczęśliwie dzieło odrodzenia, w czem towarzyszą jej najgorętsze sympatyje, oby lud grecki wytrwał na drodze spokojnej, konsekwentnej, organizacyjnej pracy, na której jedynie może osiągnąć swe powodzenie i uzyskać sympatyje Europy.

Stan rzeczy w Turcji nie daje chwilowo powodu do żadnej szczególniejszej uwagi. Chyba zasługuje to tylko na uwagę, że tam uwidoczniła się wyraźne dążenie wyrównania ile możności istniejących przeciwieństw, które tylekroć groziły zamęceniem pokojowego wspólnego pożycia różnych narodowości, zamieszkujących w tem państwie. Życzeliwe intencje sułtana nie bywają jednakże niestety wszędzie spełniane przez organa administracyjne z jednakową zręcznością i jednakową sumiennością.

Przyczyną tego są głęboko zakorzenione wady w organizacyi, których wypalenie jest w dobrze zrozumianym interesie Turcji, jeżeli w ogóle szlachetne tendencje sułtana mają spowodować trwałe polepszenie tamtejszych stosunków. Pragnąc tego musimy ze względu na nasze liczne stosunki z władzami tureckimi, a specjalnie przy wykonywaniu naszego protektoratu wyznaniowego, a to tem bardziej, iż niestety poczyniliśmy niejednokrotnie doświadczenia, jak to nasze przyjaźne idealne zamiary bywały zapożyczane na niekorzyść samego państwa tureckiego i jak to one były nadużywane przez niesumienne i zawodnych agitatorów, celem niezaczenia nieporozumienia i zawiści na tych właśnie polach, na których wzajemna uprzejmość i harmonijne współdziałanie mogłyby zażegnać niejedno złe i zapobiedz nieszcześciu. Lepszego i bezinteresowniejszego przyjaciela, niż Austro-Węgry, nie ma z pewnością Turcja. Ponieważ obopólne interesa częstokroć się schodzą, przeto my pragniemy tego tylko, co może wzmocnić i zapewnić ich niezachwiane istnienie. Z tej racji należy głęboko ubolewać nad faktem, że ciągle jeszcze działają te różne podziemne wpływy, które dążą do zamącenia owego dobrego stosunku — którego utrzymania tak gorąco pragniemy — i obudzają w kołach decydujących różnego rodzaju podejrzenia, nieuzasadnione niczem zgola, a tem mniej naszym postępowaniem.

Stosunki nasze do mocarstw zachodnich mają serdeczny, na wskrós zadowalniający charakter.

Z Anglią stoimy na stopie dawnej niezamąconej przyjaźni, a obie strony starają się z jednakową gorliwością utrzymać ją nadal. Wojna, którą prowadzi Anglia z republikami południowo-afrykańskimi, nakłada na nas obowiązek najściślejjszej neutralności, a to w interesie naszych obywateli, nad którymi opiekę, w braku własnej naszej reprezentacji, przyjęło na siebie z jak największą uprzejmością i gotowością cesarstwo niemieckie.

Francja przygotowuje się gorliwie i z zapałem do obchodu wielkiego święta pokojowego,

które ma być zamknięciem wieku bieżącego, a zainaugurowaniem nowego.

Żywy udział obu państw Monarchii w tym wielkim akcie pokojowym może służyć tylko za dowód, że państwa te pragną szczerze przyłożyć ręki do wszystkiego, co zbliża do siebie ludy i pozwala im być wykonawcami wzniosłej myśli, działać w imię postępu i pokojowej pracy.

Ważne miejsce w wypadkach naszej Monarchii z ostatnich czasów należy się konferencji w Hadze, która przysłała do skutku, dzięki wielkoduszności i najsłabszemu intencjom cesarza rosyjskiego. Nie wahał się ani chwili zapewnić gabinetu petersburskiego o naszym jak najlojalniejszym poparciu tej na wskroś humanitarnej inicjatywy, która chociaż nie mogła liczyć na natychmiastowe praktyczne zrealizowanie, — ma prawo do jak najbaczniejszej uwagi i uwzględnienia, a to nietylko z uwagi na wysoką osobistość, od której wyszła, lecz dlatego, że tkwi w niej niezawodnie zdrowa i posiadająca warunki rozwoju myśl, która bez wątpienia wyda w przyszłości błogie dla ludów owoce. Do pierwszego zebrania się areopagu w Hadze nie należy — co prawda — przywiązywać zbyt daleko posuniętych nadziei. Załatwienie niektórych, w rosyjskim programie zawartych kwestyj musi być pozostawione późniejszym czasom. Mimo to nie należy lekceważyć wyniku narad w Hadze — a to zarówno ze stanowiska humanitarnego, co znalazło wyraz w nowych ograniczeniach tych okropności, jakie były dotychczas udziałem wojen, jak niemniej dzięki temu, iż pewne zasady, które były dotychczas tylko pobożnymi życzeniami apostołów pokoju, zostały ujęte w ściślejsze normy i otrzymały poniekąd sankcję międzynarodową. W każdym razie inicjatywa tego wielkiego dzieła przyszłości pozostanie niezatartą zasługą cesarza Mikołaja i budzić ona musi w całym świecie cywilizowanym, odczuwającym głęboko potrzebę pokoju, tylko uczucia najwyższej wdzięczności.

Ogólne położenie nie daje przeto obecnie żadnego powodu do większego zaniepokojenia i można też z niego być zadowolonym.

Natomiast na polu polityki handlowej dostrzega P. Minister rozliczne braki i niedogodności, które pobudzają do jak najpoważniejszych refleksyj i domagają się koniecznej naprawy. Gdybyśmy to zaniedbali, narazilibyśmy na dotkliwą szkodę najżywniejsze nasze interesa i byłibyśmy zniewoleni wyrazić się w przyszłości tej roli, jaka przysługuje Monarchii z tytułu jej mocarstwowego stanowiska. Ocieżałość i beztroskość, jakie przynależą wszystkim ekonomicznym stosunkom, ujawniając się w wielu kierunkach duchu fiskalizmu, krepując je i ubezwładniając, — brak silniejszego postępu w rozwoju potęgi morskiej i inne jeszcze powody składają się na to, iż skazani jesteśmy, że tak powiem na gnuśną egzystencję, gdy wszystko dokoła nas wre życiem gorączkowym, gdy wszędzie ujawniają się tak wielkie postępy na polu ekonomicznym. Kierownictwo spraw zagranicznych nie może same jedno przeciwdziałać temu skutecznie, ścigającoby jednak na siebie wielką odpowiedzialność, gdyby zachowało się obojętnie i nie zwracało uwagi na tak dotkliwie niedomagania. Dlatego też P. Minister spraw zagranicznych korzysta z każdej sposobności, aby odeprzeć zarzut, jakoby w porę nie podniósł głosu upomnienia. Nie tylko pod względem ekonomicznym, lecz ostatecznie i politycznym, podtrzymywanie dotychczasowej praktyki musiałoby oddziaływać niekorzystnie na stosunki Monarchii. Ze względu ekonomicznego dla tego, że gdybyśmy nie zdobyli w porę warunków dla więcej ekspansywnej polityki handlowej, nie moglibyśmy zająć równorzędnego miejsca obok tych, którzy w rozróżnieniu przewidywaniu dziś już czynią przygotowania, skutkiem których grozi nam pozostanie w tyle na wszystkich szlakach do współzawodnictwa państw.

Ze względów politycznych zaś dlatego, że w obec coraz większego zainteresowania się sprawami zamorskimi, punkt ciężkości polityki światowej do tego stopnia stanowiąc w tym kierunku się przesuwa, iż, gdybyśmy nie mieli odpowiednich sił morskich, byłibyśmy zmuszeni ograniczyć się wyłącznie do roli biernych obserwatorów, a zrezygnować z możności zapewnienia posłuchu naszemu głosowi nawet w tych kwestiach, które mogłyby mieć wpływ na nasze stanowisko wielkomocarstwowe. Byłby już najwyższy czas, abyśmy wzięli sobie do serca tę niezbłą prawdę, że marynarka nasza, wystarczająca za ledwo do obrony wybrzeży, jest bezwarunkowo niezdolna do dalszej sięgających akcyj, które mogłyby być niezbędne ze względu na powagę Monarchii lub dla ochrony naszych poddańców. Minister zdaje sobie z tego sprawę, że porusza tu kwestję bardzo drażliwą, stał się jednak winnym ciężkiego zaniedbania, gdyby wbrew swemu sumieniu pozostawił sprawę dalej w spokoju. Minister występuje przeciw niemu wytrzymującemu krytyki twierdzeniu, jakobyśmy dla tego, iż nie mamy widoków stać się kiedykolwiek mocarstwem morską pierwszą rangi, ograniczyć się musieli

do utrzymania naszej marynarki w skromnych granicach zwykłego środka obrony swoich wybrzeży. P. Minister bynajmniej nie podziela tego zapatrywania, będąc przekonany, że nawet trzeciorzędne mocarstwo morskie, którym my zresztą bynajmniej nie jesteśmy, nie jest tak nie znaczącym, jak to niektórzy sądzą, gdyż często stanowić może ono czynnik, o którego względy inni chętnie się ubiegają, a który zresztą użyty, może nietylko przynieść Państwu korzyść, lecz także odwrócić od niego liczne niebezpieczeństwa, na jakie, nie mając odpowiednich sił morskich, możnaby być w pewnych komplikacjach narażonym. O tyle też konsekwentne, systematyczne powiększanie sił morskich jest przykazaniem instynktu samozachowawczego, a przed płynącą ztąd nauką niepodobna dłużej zamykać się bez szkody dla siebie.

Przechodząc do budżetu Ministerstwa spraw zagranicznych, hr. Gołuchowski zaznacza, że zwiększone zapotrzebowanie w kwocie z górą 200.000 zlr. spowodowane zostało regulacją płac urzędników tego Ministerstwa, poczynając od czwartej klasy rangi w dół oraz regulacją płac służby, — przedewszystkiem jednak wzrastającymi nieustannie potrzebami konsulatów oraz Akademii konsularnej. Pan Minister poświęca sprawom konsularnym szczególną uwagę, jako jednemu z najważniejszych i najbardziej skutecznych środków do rozwoju naszych stosunków handlowych, a spodziewa się, że uchwalenie żądanych kredytów umożliwi uczynić znowu krok naprzód w kierunku rozwinięcia ekspansywnej polityki handlowej.

Hr. Gołuchowski zwrócił następnie uwagę na ruch emigracyjny z obu państw Monarchii; emigracja stała się dzisiaj tak poważnym i dla ekonomicznych stosunków tak doniosłym problemem, że wielki już czas, aby zająć się zbadaaniem środków, które choć do pewnego stopnia mogłyby zrównoważyć jej ujemne następstwa. Stoimy dziś w obec faktu, że tyśiące naszych obywateli państwowych w liczbie coraz z roku na rok wzrastającej opuszczają kraj, a Władza państwowa nie jest w stanie położyć tamy rozmiarom tego wysoce niekorzystnego objawu. Objaw ten należy przypisać po części przeludnieniu poszczególnych okolic, po części niekorzystnym warunkom zarobkowym, a bardzo często jest on następstwem agitacji niesumiennej agentów, którzy z tego nowego rodzaju handlu ludźmi czynią sobie korzystne źródło zarobkowania, nie troszcząc się zgoła o dalsze smutne losy swych ofiar.

Ponieważ, jak uczy doświadczenie, zło nie da się usunąć zarządzeniami represyjnymi, nasuwa się pytanie, czyby nie dało ono zmniejszyć się w ten sposób, iżby straty, spowodowane przez wychodźstwo, w siłach produkcyjnych znalazły pewną kompensatę w wytworzeniu nowych terytoriów zbytu, a to przy użyciu emigrującego materiału. Zdaniem P. Ministra jest to jedyny sposób, który mógłby być praktycznie przeprowadzony. Jednakże w takim razie musiałby odnośne władze państwowe ująć poniekąd w swoje ręce unormowanie i nadzór nad wędrownymi emigracyjnymi, oraz występować czynniej niż dotąd, a to zarówno celem ukrócenia działalności agentur kolonizacyjnych, jak i odpowiednimi zarządzeniami stać się pomocnymi wychodźcom. Akcja ładowania wychodźców na okręty musiałaby być w naszych portach skoncentrowana i oddana pod kontrolę; dalej wychodźstwo powinno być skierowane do krajów, gdzie możliwym było skupienie kolonij, co usunęłoby niebezpieczeństwo rozprószenia, a w następstwie także wynarodowienia. To drugie dałoby się łatwo osiągnąć, albowiem główną masę wychodźców składają się z ludności rolniczej, która w nowej ojczyźnie oddaje się z redylką takim samym zajęciom jak w kraju rodzinnym. P. Minister oświadcza, że zmuszony jest ograniczyć się na ogólnych uwagach, rzecz bowiem sama wymaga gruntownych studyów. Praktyczne przeprowadzenie tej myśli musi być zastrzeżone harmonijnemu współdziałaniu Urzędu spraw zagranicznych z Rządami obu państw Monarchii. W urzędzie spraw zagranicznych podjęto zresztą w tej mierze gruntowne dochodzenia. P. Minister nie wątpi, że inne także decydujące czynniki w taki sam sposób zainteresują się tą ważną sprawą i użyczą silnego i energicznego poparcia tym doniosłym akcjom.

Wywód P. Ministra wywarł na członkach komisji jak najlepsze wrażenie.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Kraków, 2 grudnia. (Dep. pr. tel.). Z powodu zarazy pyskowo-racowej w powiatach politycznych: Podgórze, Wieliczka, Myślenice, celem ochrony tutejszych hodowców, jakoteż ruchu handlowego w Krakowie od zawleczenia zarazy, magistrat krakowski na podstawie ustawy zamknął rogatki podgórska, grzegórzecką i zwierzyńską dla wolnego przepływu zwierząt racicowych z wymie-

nionych powiatów. Bydło rogacze może być koleją żelazną do Krakowa przywożone. Targi na bydło i nierogaciznę odbywać się będą nadal tylko na targowicy w Prądniku białym, należącej do gminy m. Krakowa i do ogólnego lwowskiego Związku hodowców i handlarzy bydła.

Kraków, 2 grudnia. (Dep. pryw. telef.). Nowa linia kolejowa Kraków-Koźmyrzów otwartą będzie 6 b. m. Wczoraj już objęła kolej służba ruchu i urzędniczy ruchu.

Wiedeń, 2 grudnia. Dzienniki ogłaszają, dziś wielką ilość wyrażań Najj. Pana w rozmowach z posłami podczas *cerde*, po wczorajszym przyjęciu Delegacji; słowa te należy przyjmować z wszelką rezerwą co do ich autentyczności, którą trudno stwierdzić. Doniesienia dzienników zgadzają się w tem, że Monarcha w obec posłów niemieckich i czeskich wyraził życzenie, aby rozpoczęta akcja ugodowa powiodła się. (Zobacz wyżej „Delegacje u Najj. Pana“ P. R.)

Neue Fr. Presse wyraża przekonanie, że będzie to silnym impulsem dla będącej w toku akcji ugodowej, i że słowa Monarsze na dalszy jej przebieg wywarą wysoce dobroczynny skutek.

Dalej donoszą dzienniki, że w ciągu dnia wczorajszego, tak ze strony członków Rządu, jak i członków poszczególnych stronnictw były prowadzone energiczne usiłowania o charakterze prywatnym, mające na celu przygotowanie odpowiedniego gruntu dla dzisiejszej oficjalnej konferencji.

Wiedeń, 2 grudnia. Dziś w gmachu parlamentu zebrali się na naradę konferencya przeszów lewicy i komitet wykonawczy prawicy.

Neue fr. Presse donosi, że w Ministerstwie kolejowym zajmują się podwyższeniem taryf od surowca naftowego. Podwyższenie to było zamierzone już przy ugodzie z Węgrami, jako rekompensata za podwyższenie cła od ropy naftowej. To podwyższenie cła wchodzi w życie już z dniem 1 stycznia przyszłego roku, a odpowiednio podwyższone zostaną taryfy do surowca w Galicji.

Wiedeń, 2 grudnia. (Dep. pryw. telef.). Trasa końcowa nowej linii kolejowej z Łomnyku granicy węgierskiej, która wywołała ogólne zainteresowanie w kraju i w prasie galicyjskiej, zyskała zatwierdzenie i pójdzie przez Sambor i Staremiasto. Nie dochodząc do Łomny, ze Strzyżka pójdzie przez Turkę, Jablonki, Sokoliki, Beniową do Użoka. Rząd węgierski zgodził się także na połączenie w Użoku.

Wiedeń, 2 grudnia. Dzienniki dzisiejsze omawiając Mowę Tronową, kładą nacisk na jej wybitnie pokojowy i uspokajający charakter, tudzież podnoszą jako szczególnie zwracające uwagę ustępy — w których mowa jest o dalszym trwaniu trójprzymierza, o stosunkach i porozumieniu z Rosyją i o konferencji pokojowej w Hadze.

Neue Fr. Presse pisze, iż Mowa Tronowa nie przyniosła żadnych niespodziewanych lub nieoczekiwanych szczegółów; jest w niej tylko radosne potwierdzenie tego, co się i przedtem wiedziało uspokajającego o sytuacji światowej.

N. Wiener Tagblatt nazywa Mowę Tronową dokumentem o wielkiem etycznym znaczeniu.

Fremdenblatt parafrazując mowę, przychodzi do konkluzji, że Delegacje będą teraz obradowały i uchwały to, co jest potrzebnem dla utrzymania mocarstwowego stanowiska Monarchii, jej powagi na wewnątrz, tudzież utrzymania jej stanu obronnego.

Oesterreichische Volks Ztg. wyraża przekonanie, że Mowa Tronowa przyjęta będzie z zadowoleniem i sympatją nietylko w Monarchii, ale i w całym świecie.

Petersburg, 2 grudnia. Praw. Wiest. donosi: Celem polepszenia targu pieniężnego, wydał minister skarbu za zezwoleniem carszemu zarządzeń, odbiegających znacznie od przepisów statutu banku państwowego. Wedle tych zarządzeń bank państwa może lombardować na razie niektóre całkiem pewne, jednakże nie gwarantowane papiery wartościowe; ma on dalej wyasygnować 5 1/2 milionów rubli na utworzenie syndykatu, który zajmie się zakupnem przynoszących dywidendę papierów, a to celem zaradzenia spadkowi kursów; wreszcie wydał minister różne zarządzenia dla podniesienia kredytu drobnych przemysłowców, kupców i t. d. oraz podtrzymanie banków prywatnych.

Paryż, 2 grudnia. Trybunał stanu odrzucił wniosek obrony o przesłuchanie jednego ze świadków, którego prokurator uznał za zupełnie bezużytecznego. Następnie przesłuchiwał generała Rogeta, który skreślił przebieg demonstracji w dniu 23 lutego b. r. oraz przesłuchiwał Florentina, który opisywał scenę aresztowania w koszarach Dórulada i Haberta.

Anglia i Transvaal.

Berlin, 2 grudnia. Z Londynu donoszą tutaj: Wojsko lorda Methuena stoi nad Modder-River niezdolne do żadnej akcji; okazuje się potrzeba kawalerii i konnej artylerii dla utrzymania i zabezpieczenia linii komunikacyjnych, oraz materiału pontonowego dla przeprawienia się przez rzekę.

Londyn, 2 grudnia. Urząd wojenny zaprzecza doniesieniom, jakoby lord Methuen był odepchnięty. Wczorajsze dzienniki wieczorne donoszą pod dniem 28 z. m.: Boerzy, którzy usiłowali wysadzić w powietrze most pod Colenso, zostali odparci przez artylerię angielską i zmuszeni do odwrotu.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 2 grudnia 1899. Giełda po-ranna (Vorbörse) godzina 10 min. 30. Marki 59.06, Renta majowa 99.30, Węgierska renta koronowa 95.25, Kredyty 380.12, Węg. kred. 381.—, Anglobank 150.—, Union 313.—, Bankverein 276.—, Länderbank 236.45, Staatsbany 331.—, Lombardy 70.75, Elbethal 250.50, wykup. Fabryka broni 175.—, Akcje tytoniowe —.—, Alpin 277.75, Rima Muranyi 334.—, Prager Eisen 1240, Losy tureckie 60.60, Ruble (Event.) 127.63, 4-prc. galicyjskie krajowe listy zastawne 93.80, 4-prc. galicyjska krajowa pożyczka 95.50. Akcje gal. Banku hipotecznego —.— Tendencja silna.

Wiedeń, 2 grudnia 1899. Giełda południowa (Mittagsbörse) godz. 12 min. 30. Marki 59.07, Renta majowa 99.30, Węgierska renta koronowa 95.20, Kredyty 379.87, Węg. kredyt. 381.—, Anglobank 150.50, Union 313.—, Bankverein 275.50, Länderbank 236.25, Staatsbany 330.75, Lombardy 70.50, Elbethal —.—, Fabryka broni 171.—, Akcje tytoniowe 134.50, Alpin 277.50, Rima Muranyi 334.50, Prager Eisen 1242, Losy tureckie 61.—, Ruble (Event.) 127.63, 20-frank. —.—, Akcje kredytowe ziemskie —.—, Tramway —.—. Tendencja: spokojna.

Wiedeń, 1 grudnia 1899. Zamknięcie giełdy (Schlusscourse) godz. 2 min. 30. Akcje austr. zakł. kredyt. 378.75 Akcje węg. zakł. kredyt. 381.—, Akcje Anglobanku 150.—, Akcje Unionbanku 313.—, Akcje Banku dla krajów koronnych 235.50, Akcje Bankverein 276.—, Akcje Bodenkredit 449.—, Akcje galicyjskiego Banku hipot. 368.—, (towar —), Akcje kolei państwowych 324.25, Akcje kolei południowej 70.—, Akcje tramwayowe 224.—, Akcje kolei Elbethal 249.—, Akcje kolei północnej —.—, Akcje kolei Lwowsko-Czerniowieckiej —.—, Akcje Alpine 276.25, Akcje Rima Muranyi 332.50, Akcje praskiego Towarzystwa żel. 1233.—, Akcje fabryki broni 171.—, Akcje tureckie tytoniowe 134.25, Obligacje węgierskiej indemnizacji 94.10, Renta majowa 99.30, Austriacka renta koronowa 99.45, Węgierska renta koronowa 95.—, 56 l. listy Towarzystwa kredytowego ziemskiego 92.—, 4 prc. listy Banku krajowego 95.50, 4 i pół prc. listy Banku krajowego 99.30, 4 prc. listy Banku hipotecznego 93.—, 4 i pół prc. listy Banku hipotecznego 98.—, 5 prc. listy Banku hipotecznego 110.—, 4 prc. Obligacje propinacyjne 96.—, 4 prc. galicyjska krajowa pożyczka 93.80, 4 prc. pożyczka miasta Lwowa 92.—, Losy tureckie 60.80, Marki 59.05, Rubel 127.50

Berlin, 2 grudnia 1899. (Vorbörse) Akcje kredytowe 237.40, Disconto Gesellschaft 194.70. Tendencja: nieodecydowana.

Odpowiedzialny redaktor Adam Krehowiecki.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na „Gazetę Lwowską“ wynosi za miesiąc grudeń w miejscu 1 zł., pocztą 1 zł. 35 ct. Z „Przewodnikiem“ za miesiąc grudeń w miejscu 1 zł. 30 ct., pocztą 1 zł. 65 ct. Prenumeratę miesięczną przyjmuje się tylko od 1 lub 16 każdego miesiąca.

Kosmin

Kto chce połączyć przyjemne z pożytecznym, ten niech się przyzwyczai do regularnego płukania ust Kosminem. Niezwykle przyjemny smak tej wody

do ust i zębów, zapewnią największe ożreżwienie, podczas gdy znana znakomita skuteczność utrzymuje zęby pięknie i zdrowo tak długo, jak to tylko jest możliwe.

Kosmin

Fłaszke z zitr. 1, wystarczającą na długo, dostać można w aptekach, lepszych drogueryach i perfumeryach. — Główna reprezentacja: E. Skriwan, Wiedeń IX, Müllnergasse 3. 1226

Dobre utoruje sobie zawsze drogę. To stare doświadczenie potwierdza się znów w rychem rozpowszechnieniu, które doznał jeden środek spożywczy, przed kilku laty u nas zupełnie nieznanym — „Quaker Oast“ — „Quaker Oast“ zasługuje też

zupnie na polecenie, i co do tego wszyscy lekarzy są jednego zdania. Gospodyni, której na sercu leży zdrowie pożywienia swojej rodziny, głównie dzieci swych, używać „Quaker Oast“ przy sporządzaniu potraw, w ten sposób, jaki wskazują przepisy, znajdujące się w każdym kartonie. Po wypróbowaniu tego środka pożywczego znajdywać się będzie w każdej kuchni.

Chcąc się zabezpieczyć przed nieuzasadnionymi pretensjami z tytułu rzekomo przemennie podpisanych weksli lub kwitów, oświadczam, że żadnych zobowiązań w tej mierze nie przyjmuję, gdyż nikomu weksle nie podpisywałam, ani też ich nie akceptowałam.

Wiktoria Kłojzy w Drohobyczu.

Nowy środek żywności. Chemikom królewskiego browaru w Steinbruch udało się wytworzyć nową kawę słodową, która przez swą pożywność i wyborny smak i zapach będzie zapewne w każdym gospodarstwie ważną odgrywać rolę, drogą kawę w części zastąpi i wyprze zupełnie wszystkie liche dodatki do kawy. Browar ów wyrabia tę kawę z najlepszego i zupełnie czystego siodu, z którego warzą także słynne, ulubione piwo Goliat.

Firma Ignacy Landauer i Synowie w Budapeszcie ocenili znaczenie tego środka żywności i objęli jego wyłączną sprzedaż.

Smak rozstrzyga. Ta część publiczności która nie miała jeszcze sposobności poznać przez próbę zalet smaku Kathreiner Kneipowskiej kawy słodowej, uważa ją wciąż za jęczmień poprostu prażony, jakiego dawniejszymi czasami używano na wsi lub dla dzieci. Dzieje się to zatem w powszechnym interesie, gdy się wskazuje na to, że wyrób Kathreinerowski jest rzeczywiście kawą słodową, która na tę nazwę zasługuje jedynie i słusznie. Okoliczność, że Kathreiner kawa słodowa przez nowo wynaleziony sposób wyrobienia przy pomocy wyciągu z owoce kawowego, nabiera silniejszego zapachu i smaku zwyczajnej, przyczyniła się z pewnością stanowczo do tego, że ten wyrób zaprowadzono już dzisiaj i polubiono we wszystkich państwach, a zatem stał on się pierwszorzędnym artykułem świata. Kathreiner kawy słodowej używają po największej części jako dodatku do kawy zwyczajnej. Nadaje się ona do tego wybornie, gdyż dodaje jej smaku, czyni przyjemniejszą, a zarazem niweczy jej działanie dla zdrowia szkodliwe. Ale także i bez kawy zwyczajnej przyrządzona jako mocna i zabieleną śmietanką i cukrem osłodzona, Kathreiner kawa słodowa smakuje wybornie, a lekarze ją dzieciom i chorym polecają powszechnie. Łączy ona ulubiony smak kawy zwyczajnej ze zdrowotnymi tak ważnymi własnościami swojskiego wytworu słodowego, i na tem też polega jej wielka wartość i niezrównana zaleta dla każdego pijącego kawę, a szczególnie dla rodziny. Dostać jej można wszędzie, ale prawdziwą jest tylko w znanych oryginalnych paczkach z obrazkiem proboszcza Kneippa, jego znakiem ochronnym i nazwiskiem „Kathreiner“. Na to trzeba szczególnie uważać, gdyż często liście naśladowstwa bywają fałszywie oznaczane jako „otwarta kawa Kathreiner“, której więc we własnym interesie nigdzie nie należy przyjmować.

W wysokich i najwyższych kołach pije się **Herbatę Messmera**. Takowa poleca się od rodziny do rodziny i jest dziś najwięcej rozpowszechnioną marką. Próbnę paczki od 50 ct. do 1 zł. u Alberta Szkowrona, we Lwowie.

Dobry środek domowy. Wśród środków domowych, używanych do uśmierzającego nacierania, zajmuje Liniment. Capsici comp., przyrządzone w laboratorium apteki Richtera w Pradze, niezaprzeczenie pierwsze miejsce. Cena jego jest niską: 40 kr., 70 kr. i 1 fl. za butelkę, którą rozpoznaje można po czerwonej kotwicy.

Piękny, stosowny i dobrze pomyślany podarek gwiazdkowy jest portret naturalnej wielkości, który zarazem się nadaje jako najpiękniejsza ozdoba pokoju i również jako najpiękniejsza pamiątka (także po zmarłych). Portrety takie wykonane bywają podług każdej fotografii w znanym od roku 1879 w Wiedniu istniejącym atelier pana Siegfrieda Bodaschera, Wien II. Praterstrasse Nr. 61. (Bliższe szczegóły w anonsach).

Przyjechali do Lwowa

dnia 2 grudnia 1899.

HOTEL IMPERIAL

PP. W. hr. Pruszyński z Wołynia, A. Stojowski z Jaszcza, T. Rozwadowski z Babina, H. Turnau z Urzeżowic, J. Gilewicz z Odessy, J. Matrasiewicz z Bukaresztu, W. Sandarz z Bukaresztu, Z. Durański z Paryża, L. Kwaczynski z Warszawy, F. Dudziak z Kijowa, F. Iwanowski z Krzemieńca.

Jako pewną i korzystną lokację kapitałów polecamy:
4½ i 4 pre. Listy zast. Banku kraj. 4 pre. Pożyczka krajowa.
4 pre. Obligacje pinaprocyjne, 4 pre. Obligacje kol. Banku kraj.

Sokal i Lilien

Dom bankowy i kantor wymiany
Zlecenia z prowincyi załatwiamy odwrotną pocztą bez doliczenia prowizyi.

Cennik wowskiej Izby handlowej i przemysłowej

Lwów, d. 2 grudnia 1899.

I. Akcje za sztukę.

	płaca	żądają
Banku hip. gal. po 200 zł. a. w	368 —	372 —
Banku gal. dla hand. i przemysł. po 200 zł.	190 —	195 —
„ kred. gal. po 200 zł. a. w.	210 20	212 20
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. mk.	280 —	284 —
Kol. Lwów-Ożern-Jassy po 200 zł. wa. w srebr.	—	180 —
Garbar. w Rzeszowie po 200 zł. aw.	250 —	255 —
Fabryki wagonów w Sanoku przedtem Lipińskiego po 500 kor. wa.	208 —	212 —
Tow. dla gal. przedsięb. elektrycznych wod. po 200 złr.	—	—

II. Listy zastawne za 100 zł.	109 —	109 70
Banku h. g. 5% wa. wyl. z 10% pr.	98 —	93 70
„ „ 4½% „ „ 60 l. po 200 K.	92 70	93 40
„ kraj. 4½% „ „ 60 l. po 200 K.	99 —	99 70
„ 4% „ „ a. los. w 57 l.	95 50	96 20
Tow. kred. gal. ziem. 4% (pierwsza emisja)	94 50	95 20
Tow. kred. galic. ziemsk. 4%	94 50	95 20
los. w 4½ lat	92 —	92 70
los. w 56 lat	—	—

III. Oblig. za 100 zł.	96 —	96 70
Gal. funduszu propinac. 4% w. a.	—	101 50
Bukow. funduszu propin. 5% w. a.	—	101 50
Komunalne Banku kr. 5% (2em.)	100 —	100 70
„ 4½% (3em.)	95 —	95 70
Kolej. lokalne „dtto 4% po 200 kor.	96 —	96 70
Komunalne banku kr. (4em.) 4%	103 —	—
Pożyczki kraj. 6% wa. z roku 1873	—	—
„ 4% „ „ z roku 1891	94 50	95 20
„ 4% „ „ z roku 1893	92 30	93 —
Pożycz. m. Lwowa 4% po 200 kor.	—	—

IV. Losy.

Miasta Krakowa	28 50	30 —
„ Stanisławowa	58 —	—

V. Monety.

Dukat cesarski	5 67	5 77
20 frankówka	9 55	9 65
100 rubli rosyjski srebrny	125 —	128 —
100 „ papierowych	127 30	128 30
100 marek niemieckich	58 80	59 25

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 1 grudnia 1899.

A. Ogólny dług państwa.

	płaca	żądają
Jednolity dług państwa w bankot. maj-listopad	99 35	99 55
„ luty-sierpień	99 30	99 50
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	99 10	99 30
„ kwiecień-październik	99 20	99 40

Losy z roku 1854 po 250 zł. mk. 4 pr.	168.25	169 —
„ „ 1860 po 500 zł. wa. 5 pr.	137 —	137.50
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr.	156.25	157.25
„ „ 1864 po 100 zł.	—	—
„ „ 1864 po 50 zł.	—	—
Listy zast. domen. państ. po 120 zł. 5 pr.	143 —	148.80

B. Dług państwa (wszystkich w Radzie państwa reprezentowanych krajów koronnych).

Austr. renta złota wolna od podatku za 100 zł. 4 pr.	116.35	116.55
Austr. renta w wal. kor. wolna od podatku za 200 kor. 4 pr.	93.50	99.70

C. Obligacyi kolejowe.

Kol. Arcyks. Albrechta za 100 zł. 4 pr.	97.60	98.40
Kol. Cesarz. Elżbiety w złocie wolne od podatku za 100 zł. 4 pr.	—	—
„ za 200 zł. mk. 5½ pr. (ostempl. akcyje)	115.75	116.25
Kol. Cesarza Franciszka Józefa za 100 zł. 5 pr.	122.75	123.25
Kol. Arcyks. Rudolfa w wal. kor. wolne od podatku za 200 kor. 4 pr.	97.60	98.40
Kol. Karola Ludwika po 200 zł. mk. (ostempl. akcyje) 5 pr.	210.70	211.20

Obligacye pierwszeństwa (kolejowe).

Kol. Arc. Albrechta za 300 zł. 5 pr. w złocie za 200 zł. 5 pr.	—	—
Kol. Czeskiej zach. za 200, 1000 i 5000 zł. 4 pr.	97.70	98.50
Kol. Czeskiej emias. z r. 1895 za 200 kor. 4 pr.	97.50	98.10
Kol. bukowskijskiej lokaln. za 200 kor. 4 pr.	96 —	96.50
Kol. gal. Karola Ludwika za 200, 100 zł. 4 pr.	97.60	98.40
Kol. lwowsko-czern.-jasskiej z r. 1894 za 200 kor. 4 pr.	96.75	97.75
Kol. Arcyks. Rudolfa (Salzkammergut) za 200 marek 4 pr.	117 —	118 —

D. Dług państwa (krajów korony węgierskiej).

Węg. złota renta za 100 zł. 4 pr. w wal. kor. za 300	116.35	116.55
„ kor. 4 pr.	95.25	95.45
„ obl. prop. za 100 zł. 4½ pr.	99 —	99.70
„ obl. pr. regul. Cisy za 100 zł. 4%	137.20	138 —
„ poź. premiowa za 100 zł.	159.50	160.50
„ „ za 50 zł.	159.50	160.50

E. Obligacye indenizacyjne.

Kroacyi i Sławonii za 100 zł. 4 pr.	99 —	99 30
Węgier za 100 zł. 4 pr.	94.20	95 —

F. Inne publiczne pożyczki.

Losy regul. Dunaju z r. 1880 za 100 zł. 5 pr.	129.50	130.50
Pożycz. reg. Dunaju z r. 1878 los. 5 pr.	107 —	107.50
Poż. kraj. Bukowiny z r. 1893 los. za 200 kor. 4 pr.	—	95 —
Bukowińskie obl. propinacyjna los. za 100 zł. 5 pr.	102 —	102 50

Gal. poź. kraj. z r. 1873 za 100 zł. 6 pr.	—	—
„ „ „ 1891 4 pr.	—	—
„ „ „ 1893 „ 200 kor. 4 pr.	93.80	94.70
„ obl. prop. z r. 1889 za 100 zł. 4 pr.	96 —	96.80
Pożyczka miasta Lwowa z r. 1896 za 100 zł. 4 pr.	92 —	92.60
Renta włoska za 100 kor. 4 pr.	—	—
Pożycz. sebr. prem. za 100 frank. 2 pr.	35.50	36.25
Tureckie obl. prem. kol. za 400 frank.	60.05	60.55

G. Listy zastawne. Oblig. hipot. i listy dłużne (za 100 zł. Nom.)

Anglo Austr. banku los. w 301.4½ pr.	—	—
Austr. zakł. kr. ziem. los. w 50 l. 4 pr.	96 —	97 —
„ „ obl. prem. z r. 1880 3 pr.	112.60	119.60
„ „ „ 1889 3 pr.	117.25	118 —
Bukowiński zakł. kred. ziem. los. 4 pr.	103.75	104.50
„ „ „ los. 4 pr.	95 —	95.40
Gal. akc. ban. hip. 10 pr. prem. los. 5 pr.	—	110 —
„ „ „ los. 50 lat 4½ pr.	98 —	98.50
„ „ „ 60 lat. za 200	—	93 —
„ „ „ 4 pr.	—	93 —
Gal. Tow. kred. ziem. 4 pr. los. 56 lat.	92.30	92.90
„ „ „ 4 pr. los. 41 lat.	93.75	94.25
„ „ „ 4 pr. pr. stare	92.50	93.50
„ „ „ 4 pr. za 200 kor.	92 —	92.25
Banku krajowego dla Galicji i Lodom. 4½ pr. 51½ lat zwrotne	99.30	100 —
Banku krajowego oblig. komun. 2 Emisja 5 pr.	100 —	101 —
Banku krajowego oblig. komun. 3 Emisja 42 lat za 200 kor. 4½ pr.	99 —	100 —
Banku kraj. losy 57½ l. za 200 kor. 4 pr.	95.50	96.50
„ obl. kol. los. za 200 kor. 4 pr.	94.75	95.50
Austro-węg. banku 40½ lat los. 4 pr. 1 50 lat los. 4 pr. 1	99.05	100.05

H. Obligacye z prawem pierwszeństwa za 100 zł. nom.

Czesk. kolei półn. za 300 zł. 5 pr.	—	—
Tow. żegl. par. po Dunaju za 100 i 200 zł. 6 pr.	—	—
Tow. żegl. par. po Dun. Em. z 1886 4 pr.	104.50	—
Kolei półn. ces. Ferd. em. z r. 1886 4 pr.	99 —	99 50
„ „ „ „ 1887 4 pr.	100.30	101.90
„ „ „ „ 1888 4 pr.	99 —	99 50
„ „ „ „ 1891 4 pr.	99 —	99 90
Kol. Lwów-Ożern-Jassy z r. 1884 za 300 zł. 4 pr.	88.75	89.25
Kol. Lwów-Ożern. z r. 1884 za 300 zł. 4 pr.	95 —	96.70
Gal. Kol. lok. wschodn. za 100 zł. 4 pr.	99.50	100 —
Węg. gal. kolei em. 1870 za 200 zł. 5 pr.	105.40	106.10
„ „ „ 1878 za 200 zł. 5 pr.	105.40	106.10
„ „ „ 1887 za 200 zł. 4 pr.	95.70	96.40

J. Losy (za sztukę).

Budapeszteńskie (Basilica) 5 zł.	6.50	7 —
Zakład kred. dla h. i p. 100 zł.	203 —	204 —
Clary 40 zł. mk.	63.50	64.50
Tow. żegl. na Dunaju 100 zł. mk. 4 pr.	155 —	162 —
Pożyczka m. Insbruku 20 zł.	21.75	22.75
Losy m. Krakowa 20 zł.	28.75	29.75
Pożyczka m. Lubliany 20 zł.	25 —	26 —
Pałły 40 zł. mk.	63 —	65 —
Czerw. krzyża austr. tow. 10 zł.	19.80	20.40

	płaca	żądają
Ożern. krzyża węg. tew. 5 zł.	9.80	10.30
Losy fund. arc. Rudolfa 10 zł.	27 —	28 —
Salma 40 zł. mk.	85.75	86.75
Pożyczka m. Salzburga 20 zł.	30.50	31.50
St. Genois 40 zł. mk.	85 —	86 —
Pożyczka m. Stanisławowa 20 zł.	59 —	61 —
„ Tryestu 100 zł. mk. 4½ pr.	185 —	—
„ „ 50 zł. 4 pr.	80 —	—
Waldstein 20 zł. mk.	92 —	98 —

K. Akcje banków (za sztukę.)

Banku Anglo-austr. 120 zł.	149.60	150.60
Peszt. banku hand. 500 zł.	1410 —	1415 —
Zakł. kred. dla hand. i przem.	378.40	378.90
Węg. banku kredyt. 200 zł.	380.50	381.50
Dolno austr. tow. esk. 500 zł.	729 —	737 —
Gal. banku hipot. 200 zł.	372 —	373 —
„ dla hand. i przem. 200 zł.	—	—
Banku dla kraj. koronnych 200 zł.	238 —	237 50
„ Austro-węg. 600 zł.	907 —	911 —
Związków (Unionbank) 200 zł.	312 —	313 —
Czesk. banku związk. 100 zł.	131 —	132 —
Zivnostenska banka 100 zł.	130.35	131 —

L. Akcje Przedsiębiorstw transportowych.

Buk. kol. lok. akc. pierwsz. 200 zł.	202 —	—
„ akcyje zakł. 200 zł.	146 —	—
Kolei półn. ces. Ferdyn. 1000 zł. mk.	3050 —	3060 —
Kolomyj. kol. lok. (akc. pierw.) 200 zł.	—	—
Kol. Lwów-Bekzece (akc. pierw.) 200 zł.	—	—
„ Lwów-Ożern-Jassy 200 zł.	282 —	284 —
„ wschodn.-galic.-lokaln. 200 zł.	196 —	200 —
„ państwowych 200 zł.	—	—
„ południowej 200 zł.	—	—
„ węg. galic. 1 200 zł.	211.40	212.40
Austr. Tow. żegl. na Dunaju 500 zł. mk.	343 —	350 —

M. Akcje Przedsiębiorstw przemysłowych.

Tow. kopalni węgla w Brück 100 zł.	389 —	390 50
Gal. karpaciek naft. tow. 500 kor.	524 —	534 —
Austr. tow. górnicze Alpine 100 zł.	275.65	276 15
Praskiego tow. żelazn. przem. 200 zł.	1244 —	1245 —
Schodniowy 500 kor.	950 —	956 —
Turesek. zarz. tytoniow. 500 frank.	134.50	135 50
Trifail. tow. kop. węgla 70 zł.	205 50	206 —

N. WEXSLER.

Berlin za 100 marek 5 pr.	59.05	59.15
Londyn za 10 funt. szt. 4 pr.	120.72	120.80
Paryż za 100 fran.	47.80	47.85
Petersburg za 100 rubli 5½ pr.	—	—
Niemieckie banki	—	—
Włoskie banki	45.15	45.25
Francuskie banki	—	—
Szwajcarskie banki	47.65	47.70

O. WALUTY.

Dukat cesarski	5.69	5.71
Austr. węg. 8 guld. złota moneta	—	—
30 frankówka	9.57	9.58
30-maretkówka	11.79	11.84
Rosyjski półimperial	—	—
Niemieckie banknoty za 100 marek	59.02	59.07
Włoskie banknoty za 100 lir.	45.15	45.30
Ruble	1.27½	1.28

August Schellenberg i Syn dom bankowy i kantor wymiany we Lwowie, ul. Karola Ludwika I. I.

54

Kupuje i sprzedaje w poniższym spisie kursów notowane papiery wartościowe najkorzystniej.

Wydawnictwo gazety losowań „Nadzieja“ Prenumerata rocznie we Lwowie zł. 1,70 na prowincyi zł. 1,80 z dawką soją.

Licytacje.

L. cz. VII. 587/90 (12, 13, 14, 15, 16)

(8856 3-3)

Na żądanie Mozesza Kaswana w Śniatynie odbędzie się dnia 22. grudnia 1899 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 3 w Śniatynie relicytacja niewydziałonej połowy realności whl. 136/III gm. Śniatyn masy spadkowej ś. p. Heleny Rempichel ur. Wynohradnik własnej, składającej się z par. bud. l. 971 i gr. 617.

Nieruchomość ta, wystawiona na licytację, jest oceniona na 225 zł.

Najniższa cena wynosi 112 zł. 50 ct a. w., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 1.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Śniatyn, dnia 15. września 1899.

L. cz. E. 397/98 (15) (8631 3-3)

Na żądanie Mozesza Rieglera kupca w Kosowie, odbędzie się dnia 27. grudnia 1899 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. I w Żabiu licytacja realności whl. 2183 ks. gr. gminy Żabie objętej, składającej się z par. bud. lk. 1445, na niej chata, stajnia i chłupka, par. gr. l. kat. 8704/3 las, 8707 łąka, na niej chata, stajnia i stajenka, 8710 rola, 8712/1, pastwisko, dalej 4/6 części realności whl. 2184 ks. gr. gminy Żabie, dłużników Riwy Małki 2 im., Ley i Is-ra Merbaumów własnych, składających się z par. grunt. l. kat. 8704/2 las, 8704/4 las, 8704/6 las, 8823/2 polonina, 8723/3 polonina.

Nieruchomości wystawione na licytację, są ocenione na 5437 zł. 67 ct.

Najniższa cena wynosi 3605 zł. 11 ct., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, równocześnie zatwierdzone i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia itd.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. I.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Żabie, dnia 15. września 1899.

L. cz. E. 1043/98 (4) (9340 3-3)

Na żądanie Majera Hirscha w Muszynie odbędzie się dnia 22. grudnia 1899 o godz. 10 rano w tut. Sądzie biuro Nr. II, licytacja realności lwh. 222 ks. gr. gm. Muszyna objętej Rozy Goldstein własnej.

Nieruchomość ta oceniona na 1100 zł. Najniższa cena wynosi 560 zł. 90 ct., poniżej tej ceny sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta można przeglądać w biurze Nr. II. tego sądu. Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony c. k. notaryusz pan Jan Arlet w Muszynie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Muszyna, dnia 24. października 1899.

L. cz. E. 202/99 (5) (9515 3-3)

Na żądanie Jana Rychwy w Kamionce, odbędzie się dnia 22. grudnia 1899 o godzinie 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. III. w Kamionce licytacja realności whl. 1304 ks. gr. gm. Kamionki, składającej się z par. bud. 794 i par. gr. 4962/1, 4963/2 i 4969/2 z domem, stodołą, chlewem i płotami.

Nieruchomość wystawiona na licytację, jest oceniona na 65 zł., przynależności zaś na 185 zł.

Najniższa cena wynosi 187 zł. 50 ct., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokół ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 1.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Gliniany, dnia 12. listopada 1899.

nia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. III.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości, bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Kamionka, dnia 8. września 1899.

L. cz. E. 212/99 (4) (9050 2-3)

Na żądanie p. Feigi Schüssel odbędzie się dnia 28. grudnia 1899 o godzinie 11 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. I, licytacja realności lwh. 240 ks. gr. gm. Żabie objętej (składającej się z par. bud. l. kat. 532 dom) i grt. l. kat. 3531/1 rola, 3531/2 rola, 3532 rola, 2533/3 łąka 3533/4 łąka.

Nieruchomość ta, wystawiona na licytację jest oceniona na 500 zł.

Najniższa cena wynosi 308 zł. 33 ct., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne równocześnie ustalone i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia itd.) może każdy, mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. I.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Żabie, dnia 17. października 1899.

L. cz. E. 81/98 (38) (8954 2-3)

Na żądanie Szewy Gettera, kupca w Czortkowie zastąpionego przez adw. dr. Czackowskiego, odbędzie się dnia 28. grudnia 1899 o godzinie 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 5 relicytacja realności whl. 724 gminy Budzanów Katarzyny i Stefana Borodajków własnej realności whl. 725 gm. Budzanów Stefana Borodajki własnej, przez niestownego nabywcę w licytacji dnia 23 czerwca 1898 Józefa Sienkiewicza nabytych, wreszcie realności whl. 1467 gm. Budzanów, dłużnika hipotecznego Jana Krukowskiego własnej i przez niego kupionej wraz z przynależnościami, składająco emi się a to realność whl. 724 z par. bud. 20, pobudowane na tejże chaty i stodoły, i p. gr. 38 i 40, realność 725 z p. gr. 39 i 1219/2, wreszcie realność 1467 z p. gr. 1259 się składającej.

Nieruchomości powyższe, wystawione na relicytację, są ocenione a to whl. 724 na 866 zł., whl. 725 na 350 zł. i whl. 1467 na 120 zł.

Najniższa cena wynosi połowę wartości szacunkowej a to 433 zł., 175 zł. i 60 zł., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 5.

Takie prawa, w obec których niniejsza relicytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy są-

dowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Budzanów, dnia 30. października 1899.

L. cz. E. 322/99 8 (9367 3-3)

Na żądanie kasy pożyczkowej funduszu ubogich w Muszynie, odbędzie się dnia 22. grudnia 1899 o godzinie 10 rano, w tut. sądzie biuro Nr. II, licytacja realności lwh. 307 ks. gr. gminy Muszyna objętej, Jana Tryszczyły własnej.

Nieruchomość ta, oceniona na 30 zł. Najniższa cena wynosi 20 zł., poniżej tej ceny sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta można przeglądać w biurze Nr. II tego sądu. Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony c. k. notaryusz p. Jan Arlet w Muszynie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Muszyna, dnia 20. października 1899.

L. cz. E. 1277/98 (8) (9200 2-3)

Na żądanie Komercyjnego Zakładu kredytowego w Śniatynie, odbędzie się dnia 28. grudnia 1899 godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 1 licytacja 1/5 niewydziałonej części realności wh. 365 ks. gr. gm. kat. Bełetuja objętej Hrycia Szlemka Iwana własnej i 1/10 niewydziałonej części realności whl. 365 tej samej księgi kat. objętej Jereny Tumaszyk Szlemko własnej wraz z przynależnościami składającymi się z budynków gospodarskich.

Nieruchomości te wystawione na licytację są ocenione na 349 zł. 50 ct. a. w., przynależności zaś 88 zł. 50 ct.

Najniższa cena wynosi 292 zł., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 1.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Śniatyn, dnia 20. września 1899.

L. cz. E. 384/99 (9) (9679 1-3)

Na żądanie Kazimierza Nowickiego, odbędzie się dnia 28. grudnia 1899 o godz. 10 przed południem, w sądzie tutejszym w biurze Nr. 2, licytacja a) 1/5 części realności lwh. 20 i b) realności lwh. 207 gm. Rzechów.

Nieruchomości są ocenione: a) na 400 zł., b) na 784 zł.

Najniższa cena wynosi co do a) 200 zł., co do b) 392 zł., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 1.

Takie prawa w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Mielec, dnia 25. listopada 1899.

L. cz. E. 506/99 (3) (9510 2-3)

Na żądanie Kasy handlowej i przemysłowej w Przemyślach, odbędzie się dnia 23. grudnia 1899 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. II, licytacja realności lwh. 255 ks. gr. gm. Hanaczów objętej, Szczepana Wojtowi-cza własnej, wraz z przynależnościami, składającymi się z pary koni, 2 bron, 1 pług i 2 kos.

Nieruchomość lwh. 255 ks. gr. Hanaczów wystawiona na licytację, jest oceniona na 2085 zł. a. w., przynależności zaś na 85 zł. 10 ct.

Najniższa cena wynosi 1446 zł. 36 ct., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg ta-

bularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. II.

Takie prawa w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości, bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego należy zanotować na karcie ciężarów wykazu hipotecznego dla wzmiankowanej nieruchomości.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Gliniany, dnia 12. listopada 1899.

L. cz. E. 474/99 (3) (9673 2-3)

Na żądanie Towarzystwa zaliczkowego w Sanoku zastąpionego przez adw. dr. Bendla odbędzie się dnia 2. grudnia 1899 o godzinie 10 przed południem w Sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. IV, licytacja połowy realności lwh. 14 i 1/4 części realności lwh. 16 gminy Górki objętych Antoniego Dudka po Wojciechu własnych 1/5 części realności lwh. 184, 1/10 części realności lwh. 185 i 1/15 części realności whl. 78, Józefa Pietranowicza po Wojciechu własnych, 1/5 części realności lwh. 184, 1/10 części realności whl. 185 i 1/15 części realności whl. 78 ks. gr. gminy Górki objętych Franciszka Pietranowicza własnych.

Nieruchomości powyższe wystawione na licytację są ocenione a to: 1/2 whl. 14 na kwotę 7 zł. 50 ct., 1/4 części whl. 16 na 2188 zł. 62 ct., 1/5 części whl. 184 na kwotę 1092 zł. 20 ct., 1/10 części whl. 185 na kwotę 95 zł., 1/15 części whl. 78 na kwotę 20 zł. 20 ct., 1/5 części whl. 184 na 1092 zł. 20 ct., 1/10 części whl. 185 na kwotę 95 zł. i 1/15 części whl. 78 na kwotę 20 zł. 20 ct.

Najniższa cena wynosi 1/2 realności whl. 14 kwotę 5 zł., 1/4 części whl. 16 kwotę 1459 zł. 8 ct., 1/5 części realności whl. 184 kwotę 728 zł. 14 ct., 1/10 części whl. 185 na kwotę 63 zł. 30 ct., 1/15 części whl. 78 na kwotę 13 zł. 46 ct., 1/5 części whl. 184 kwotę 728 zł. 14 ct., 1/10 whl. 185 kwotę 63 zł. 30 ct. i 1/15 części whl. 78 na kwotę 13 zł. 46 ct., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta, (wyciąg tabularny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. IV.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Brzozów, dnia 2. listopada 1899.

L. cz. E. VI. 697/93 (16) (9345 2-3)

Na żądanie Joela Freundlicha właściciela realności w Śniatynie, odbędzie się dnia 27. grudnia 1899 o godzinie 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 1 licytacja posiadłości whl. 670/II. ks. gr. gm. kat. Śniatyn zobowiązanego Leiby Enslera własnej.

Nieruchomość ta, wystawiona na licytację, jest oceniona na 715 zł.

Najniższa cena wynosi 476 zł. 66 ct., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia itd.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 1.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Śniatyn, dnia 7. października 1899.

L. 28.247.

(9699 1—3)

O g ł o s z e n i e l i c y t a c y i .

C. k. Dyrekcja okręgu skarbowego w Wadowicach podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że celem wydzierżawienia prawa poboru podatku konsumcyjnego od mięsa w niżej wymienionych okręgach dzierżawnych, odbędzie się czwarta publiczna ustna licytacja z dopuszczeniem ofert pisemnych.

Czas trwania dzierżawy obejmuje bezwarunkowo lata 1900, 1901 i 1902 lub też bezwarunkowo rok 1900 z milezącem przedłużeniem na dalsze dwa lata t. j. 1901 i 1902.

Liczba porządk.	Okręg dzierżawny	Przedmiot dzierżawy	Klasa taryfy	Cena wywołania rocznego czynszu		Licytacja odbędzie się w gmachu c. k. Dyrekcji okręgu skarbowego w Wadowicach od godziny 8 rano do 1 w południe dnia	Uwaga
				koron	h.		
1	Bestwina	mięso	III.	400	—	12. grudnia 1899	
2	Wadowice	mięso	III.	10.000	—		

Oferty, zaopatrzone w wadium w wysokości 10% ceny wywołania, wnosić należy na ręce c. k. dyrektora okręgu skarbowego lub tegoż zastępcy w godzinach urzędowych, najpóźniej do godziny 12 w południe dnia poprzedzającego termin licytacji.

Blizsze warunki licytacji i wykaz miejscowości, należących do tych okręgów dzierżawnych, przejrzeć można w godzinach urzędowych w c. k. Dyrekcji okręgu skarbowego w Wadowicach i w odnośnych Nadzorach c. k. straży skarbowej.

Kwity kasowe na wady licytacyjne lub kaucje z dzierżaw jeszcze nie ukończonych jako wady licytacyjne bezwarunkowo nie będą przyjmowane.

C. k. Dyrekcja okręgu skarbowego.

Wadowice, dnia 28. listopada 1899.

L. 35000/99

(9648 2—3)

O B W I E S Z C Z E N I E .

Celem wydzierżawienia prawa poboru myta na poniżej wyszczególnionych stacjach mytniczych na rok 1900 bezwarunkowo, względnie warunkowo także na dalsze dwa lata 1901 i 1902 gdyby wypowiedzenie w terminie wyznaczonym nie nastąpiło, rozpisuje się pod warunkami zawartymi w drukowanym ogłoszeniu c. k. krajowej Dyrekcji skarbu z dnia 23 października 1899 l. 104.227 trzecią publiczną licytacją, która odbędzie się w podpisanej c. k. Dyrekcji okręgu skarbowego w dniu 11. grudnia 1899 o godzinie 9 przed południem.

L. porząd.	Nazwa stacyi mytniczej i gościńca	Jakość stacyi mytniczej	Opłata myta wynosi od jednej sztuki			Cena wywołania	Wadium licytacyjne	UWAGA
			bydła poeiągowego w zaprzęgu	bydła pędzonego				
				ciężkiego	lekkiego			
c e n t ó w								
1	Brody na gościńcu brodzkim	myto drogowe za 16 klm.	4	2	1	2826	471	Blizsze warunki licytacyjne można przejrzeć w c. k. Dyrekcji okręgu skarbowego w Brodach, tudzież w Nadzorach straży, skarbowych w Brodach, Busku, Gódogórze, Kamionce, Radziechowie, Stojanowie, Szczurówicach, Toporowie, Zaleszynie, Zborowie w Złoczowie.
2	Folwarki wielkie na gościńcu brodzkim	myto drogowe za 8 klm.	2	1	1/2	468	78	
3	Podhorcie na gościńcu brodzkim	myto drogowe za 16 klm.	4	2	1	615	103	
4	Sassów na gościńcu brodzkim	myto drogowe za 8 klm.	2	1	1/2	2302	384	
5	Zborów na gościńcu podolskim	myto drogowe za 16 klm.	4	2	1	702	117	

Pisemne oferty, sporządzone ściśle według przepisane formularza i zaopatrzone w powyżej oznaczone wadium, należy wnieść na ręce c. k. Dyrektora okręgu skarbowego w Brodach, najpóźniej do dnia 11. grudnia 1899 do godz. 9 rano t. j. do chwili, w której ustna licytacja zostanie rozpoczęta.

C. k. Dyrekcja okręgu skarbowego.

Brody, dnia 24. listopada 1899.

L. 27.627.

(9649 2—3)

O b w i e s z c z e n i e l i c y t a c y i .

C. k. Dyrekcja okręgu skarbowego w Żółkwi podaje do powszechnej wiadomości że drogą publicznej licytacji wydzierżawi na przeciąg jednego roku względnie lat 3 tj. od 1 stycznia 1900 do 31 grudnia 1900 względnie 31 grudnia 1902 roku prawo poboru podatku konsumcyjnego od wina w okręgach uwidoczonych w wykazie poniżej umieszczonym.

L. porządk.	Okręg dzierżawny	Przedmiot dzierżawy	cena fiskalna		Licytacja odbędzie się	U w a g a
			zł.	ct.		
1	Bełzec	Podatek konsumcyjny od wina	20	50	dnia 12 grudnia 1899 o 10 rano w c. k. Dyrekcji okręgu skarbowego w Żółkwi	Dzierżawca podatku konsumcyjnego od wina ma obowiązek pobierania także tytułem dodatku krajowego 30% przypadającego podatku konsumcyjnego. Wadium wynosi 10% ceny wywołania
2	Krystynopol	Podatek konsumcyjny od wina	105	—		

Inne warunki licytacyjne można przejrzeć w c. k. Dyrekcji okręgu skarbowego w Żółkwi lub w Nadzorach c. k. straży skarbowej Żółkiewskiego okręgu skarbowego.

C. k. Dyrekcja okręgu skarbowego.

Żółkiew, dnia 25. listopada 1899.

L. 32.807/99.

(9663 2—3)

O B W I E S Z C Z E N I E

Celem wydzierżawienia poboru myta drogowego na stacjach w Krowince i Zagrobeli, położonych na gościńcu podolskim, bezwarunkowo na przeciąg jednego roku t. j. od 1. stycznia 1900, do 31. grudnia 1900, ewentualnie warunkowo, t. j. na wypadek, gdyby wypowiedzenie w czas, a mianowicie ze strony Skarbu do 1. października, zaś ze strony dzierżawcy najpóźniej do 15. września 1900, względnie 1901 nie nastąpiło, także na lata 1901 i 1902 rozpisuje się niniejszem pod warunkami zawartymi w dru-

kowanym ogłoszeniu c. k. krajowej Dyrekcji skarbu we Lwowie z dnia 23. października 1899 l. 104.227 trzecią publiczną licytacją, która się odbędzie w c. k. Dyrekcji okręgu skarbowego w Tarnopolu w dniu 14. grudnia 1899 o godzinie 9 rano.

Na wymienionych stacjach mytowych pobiera się należność za 16 klm. w wysokości 4 centy od sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu, 2 centy od sztuki bydła pędzonego ciężkiego, a 1 cent od sztuki bydła pędzonego lekkiego.

Cena wywołania wynosi na jeden rok dla stacji mytovej w Krowince 1821 złr., a dla stacji mytovej w Zagrobeli 1050 zł.

Kto chce wziąć udział w licytacji, winien złożyć do rąk komisarsza licytacyjnego wadium w wysokości 1/6 części ceny wywołania.

Pisemne oferty, sporządzone ściśle według formularza i zaopatrzone w powyższe wadium, mają zawierać dokładnie wyrażoną kwotę ofiarowanego rocznego czynszu dzierżawnego tak cyframi, jakoteż słowami, należy wnieść do Naczelnika c. k. Dyrekcji okręgu skarbowego w Tarnopolu, do godziny 1-ej po południu dnia poprzedzającego ustną licytację.

Blizsze warunki licytacyjne, mogą być przejrzane w c. k. Dyrekcji okręgu skarbowego w Tarnopolu, tudzież w c. k. Nadzorach straży skarbowej tegoż okręgu skarbowego.

C. k. Dyrekcja okręgu skarbowego.

Tarnopol, dnia 25. listopada 1899.

L. cz. E. 133/99 (13)

(9138 2—3)

Na żądanie Karola Fiderera c. k. starzego geometry ewidencyjnego w Buczaczu zastąpionego przez adw. dr. Zbyszewskiego odbędzie się dnia 27. grudnia 1899 o godzinie 11 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 21 licytacja majątności „Czastka“ w Stawczanach w h. 755 ks. gr. tut. Sądu dla większych posiadłości objętej tudzież posiadłości w h. 308 ks. gr. gm. kat. Stawczany objętej, dłużnika Józefa Pióreckiego własnych wraz z przynależnościami, składającymi się przy w h. 308 ks. gr. gm. kat. Stawczany z domu mieszkalnego i zabudowań gospodarczych.

Nieruchomości wystawione na licytację, są ocenione pierwszą na 243 zł. 42 ct. w. a., druga na 705 zł. 36 ct.

Najniższa cena wynosi co do majątności w h. 755 sumę 162 zł. 28 ct., co do realności w h. 308 sumę 436 zł. 91 ct. i poniżej tych cen sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Wadium co do nieruchomości pierwszej 24 zł. 34 ct., co do drugiej 70 zł. 53 ct.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 19.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przyzwanie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.

Lwów, dnia 4. listopada 1899.

L. cz. E. 873/98 (4)

(9230 1—3)

Na żądanie Koppla Markusa, gorzelnika w Glinianach, odbędzie się dnia 29. grudnia 1899 o godz. 11 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11. w Rawie licytacja realności w h. 856 gm. Rawa objętej, dłużnika Nisena Rosenfelda własnej, składającej się z p. b. domu mieszkalnego parterowego z drzewa budowanego, gontem krytego, tudzież drugiego budynku parterowego obróconego na kuźnię kotłarską wraz z przynależnościami, składającymi się z oparkania oraz narzędzi kotłarskich.

Nieruchomość powyższa, wystawiona na licytację, jest oceniona na 1347 zł. 16 ct., przynależności zaś na 62 zł. 50 ct.

Najniższa cena wynosi 704 zł. 83 ct., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia itd.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym

terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przyzwanie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Rawa, dnia 25. września 1899.

L. cz. E. 541/99 (5)

(9677)

Na żądanie Towarzystwa zaliczkowego w Grybowie, odbędzie się dnia 19. grudnia 1899 o godzinie 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4 licytacja realności lwh. 671 (dom i ogród) i połowy realności lwh. 131 w Grybowie (rola).

Nieruchomości wystawione na licytację, są ocenione: realność lwh. 671 na 389 zł. 50 ct., połowa realności lwh. 131 na 43 zł. 70 ct.

Najniższa cena wynosi co do realności lwh. 671 kwotę 215 zł. 17 ct., co do połowy realności lwh. 131 kwotę 29 zł. 14 ct., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przyzwanie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Gróbow, dnia 5. listopada 1899.

L. cz. E. 1903/99 (4)

(9704 1—3)

Dnia 19. grudnia 1899 godz. 9 1/2 przed południem, odbędzie się w biurze Nr. 10 sądu tutejszego, licytacja realności w Kołomyi l. kons. 157 wyk. hip. 65/IV.

Nieruchomość tę oceniono na 1457 zł. Najniższa cena, poniżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 728 zł. 50 ct.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w biurze Nr. 9 sądu tutejszego.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przyzwanie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Kołomyja, dnia 15. listopada 1899.

L. cz. IX 5/93 459 VII

(9614 1—3)

C. k. Sąd krajowy cyw. oddział VII we Lwowie ogłasza niniejszem, że w egzekucyjnej sprawie galicyjskiej kasy oszczędności we Lwowie, przeciw Brunonowi Feliksowi 2-im i Maryi Hryniewiczom o 2200 złr., odbędzie się w izbie Nr. 21 tegoż Sądu licytacja realności pod lk. 461 1/4 we Lwowie w h. 412 dz. I. ksiąg gruntowych dla gminy m. Lwowa, a to na jednym terminie dnia 28. grudnia 1899 o godz. 11 przedpołudniem.

Cenę wywołania stanowi suma 102.797 zł., wadium wynosi 10280 zł.

Realność sprzedaną będzie najwyższą cenę ofiarującemu także niżej ceny szacunkowej, lecz nie niżej 34.265 zł. 71 ct.

Kuratorem nieznanych wierzycieli jest adw. dr. Godlewski.

Lwów, dnia 21. listopada 1899.

L. cz. E. 215/99 (8) (8201)

Na żądanie c. k. Dyrekcji galic. funduszu propinacyjnego we Lwowie, odbędzie się dnia 29. grudnia 1899 o godz. 11 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. II. licytacja 1) ciała hipotecznego wyk. hip. 312 i 2) ciała hipotecznego wyk. hip. 380 ks. gr. gminy Hołubica objętych dłużniczej nieobjętej masy spadkowej Berla Schormmana własnych wraz z przynależnościami.

Nieruchomości wystawione na licytację, są ocenione a to ciało pod 1) wymienione na 400 zł. 50 ct., zaś ciało pod 2) wymienione na 60 zł.

Najniższa cena wynosi ciała pod 1) wymienionego 267 zł., zaś ciała pod 2) wymienionego 40 zł., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. II.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przyzwanie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Załośce, dnia 28. września 1899.

L. cz. E. 738/99 (5) (9703)

Na żądanie Tomka Ogrodnika, odbędzie się dnia 15. grudnia 1899 o godzinie 11 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3 licytacja 1) 8 części realności, objętej whl. 171 ks. gr. gm. kat. Potok, Hanuski Ogrodnik własnej, 1/8 części tejże realności Jaska Ogrodnika własnej wraz z przynależnościami, składającymi się z pól.

1/8 część nieruchomości Hanuski Ogrodnik wystawionej na licytację jest oceniona na 295 zł. 87½ ct., zaś wartość przynależności ocenioną została na 11 zł. 31 ct. Również 1/8 część nieruchomości Jaska Ogrodnika oceniona jest na 295 zł. 87½ ct., zaś wartość przynależności ocenioną została na 11 zł. 31 ct.

Najniższa cena 1/8 części realności Hanuski Ogrodnik wynosi 204 zł. 66 ct., 1/8 części Jaska Ogrodnika również 204 zł. 66 ct. poniżej tych cen sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg hipoteczny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przyzwanie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Brzeżany, 10. listopada 1899.

L. cz. E. 405/98 (4) (9131)

Na żądanie c. k. uprzyw. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji we Lwowie, zastąpionego przez adw. dr. Józefa Pajaka, odbędzie się dnia 29. grudnia 1899 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 13 licytacja realności lw. 551 ks. gr. gm. kat. Brzoza stadnicka wraz z przynależnościami, składającymi się z 2 krów, 1 konia i sprzętów gospodarskich.

Nieruchomość wystawiona na licytację, jest oceniona na 1110 zł., przynależności zaś na 85 zł.

Najniższa cena wynosi 766 zł. 66 ct., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 13.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przyzwanie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego należy zanotować na karcie ciężarów wykazu hipotecznego dla wzmiankowanej nieruchomości.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Łańcut, dnia 13. października 1899.

L. cz. E. XIII. 1695/99 (4) (9183)

Na żądanie Charlotty Drobner, odbędzie się dnia 29. grudnia 1899 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 49 w Krakowie, licytacja realności pod lk. 142 w Prądniku czerwonym położonej lw. 310 tejże gminy objętej, Katarzyny Malikowej, tudzież Anny, Julianny i Stanisława Malików własnej, wraz z przynależnościami, składającymi się z domu i szopy.

Nieruchomość wystawiona na licytację, jest oceniona na 356 zł. 93 ct. przynależności zaś na 350 zł. aw.

Najniższa cena wynosi 457 zł. 90 ct., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 50.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przyzwanie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział XIII.
Kraków, dnia 7. listopada 1899.

L. cz. E. 156/99 (4) (8861 1—3)

Na żądanie p. Mendla Kassa, kupca w Kosowie, odbędzie się dnia 29. grudnia 1899 o godz. 11 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. I, licytacja realności whl. 123 ks. gr. gm. Żabie objętej, składającej się z parceli bud. lk. 119 (dom) i gr. lk. 585/1 (rola) i 586/3 (łąka).

Nieruchomość ta, wystawiona na licytację, jest oceniona na 300 zł.

Najniższa cena wynosi kwotę 175 zł., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne równocześnie ustalone i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. I.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przyzwanie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Żabie, dnia 14. października 1899.

Ч. сп. Е. 1284/98 (9) (9626)

На пошрание Общого рольничого Кредитного Заведания для Галиции и Буковины в ликвидацию у Львові відбуде ся 22. грудня 1899 перед полуднем о 9 годині в низше означенім суді комота ч. 19, переторгъ половины реальности під ч. конс. 1059 в Гаяг великиг ад Тернопіль положеної, складаючої ся з пари буд. 1852

з будинками и пари гр. ч. 6236 дорога вик. гіп. ч. 1713 книш. грунт Тернопіль.

Продати ся маюча недвижимость е оцінена на 203 зр. 84 кр.

Найнижша подача виносить 135 зл. 89½ кр., понизше той квоти не відбуде ся продажъ.

Условія переторгу і грамоти, відносячі ся до недвижимости (витяг гіпотечний, витяг катастральный, протоколи оціненія і т. д.) можуть ті, що мають охоту купувати, переглянути в низше означенім суді комота ч. 19 підчас годин урядових.

Права котриби продажъ робили недопустимомъ належить найпізнійше на дни судовім визначенім до переторгу перед переторгом зголосити в суді бо инакше що до недвижимости самої вже більше не можуть бути підношені.

О дальших випадках поступованія переторгового увідомляти ся буде особи, для котрих під той час що до недвижимости якіс права або тягари сь установлені, або в току поступованія переторгового устанювлені будуть в тім випадку тільки пвибитом в суді як би они ані не мешкали в області низше означеного суду ані не вказали поіменно повновластця дня доручень мешкаючого в місцевости суду.

Ц. к. Суд повітовий, Відділ III.
Тернопіль, дня 24. наздерника 1899.

L. cz. E. 288/98 (5) (9645 1—3)

Na żądanie p. Josia Rescha odbędzie się dnia 28. grudnia 1899 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. I. licytacja realności whl. 53 ks. gr. gminy Krzywiorównia objętej, składającej się z par. bud. l. kat. 284 (dom huculski) i grunt l. kat. 71/1 pastwisko, 71/2 pastwisko, 79 pastwisko, 85/2 łąka, 89/1 łąka, 90/1 rola, 93 rola, 94 łąka, 95 rola, 96/1 łąka, 119/1 pastwisko, 119/7 pastwisko.

Nieruchomość ta wystawiona na licytację jest oceniona na 1580 zł.

Najniższa cena wynosi 1011 zł. 67 ct., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. I.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przyzwanie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Żabie, dnia 20. października 1899.

L. cz. E. 662/99 (4) (9185 1—3)

Dnia 28. grudnia 1899 godz. 10 przed południem odbędzie się w biurze Nr. 9 sądu tutejszego licytacja realności w Wysocku lw. 162.

Realność tę oceniono na 510 zł.

Najniższa oferta niżej której sprzedaż nie nastąpi wynosi 340 zł.

Warunki licytacyjne i inne odnoszące dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym biuro Nr. 8.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy terminie licytacyjnym, inaczej takie roszczenia byłyby bezskuteczne.

Osoby, mające prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania przez przyzwanie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu tut. lub nie wskażą sądowi pełnomocnika, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Brody, dnia 7. października 1899.

L. cz. E. 939/98 (5) (9693)

Na żądanie pana Meehla Dunsta w Demeczcu, odbędzie się dnia 28. grudnia 1899 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11., licytacja realności wyk. hip. l. 952 ks. gr. gm. kat. Iliniec, składającej się z par. bud. 551 na której znajduje się dom mieszkalny, kołysznia i karmik, tudzież z par. gr. 264811, i 264911, dalej realności wyk. hip. l. 1360 tej samej gminy objętej, składającej się z pr. grunt. 2649/13.

Nieruchomości te wystawione na licytację, są ocenione a to realność pierwsza na 1600 zł., zaś realność druga na 200 zł.

Najniższa cena wynosi co do realności I. 1066 zł. 67 ct., zaś co do realności II. 133 zł. 33 ct., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta, może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 8.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przyzwanie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Zabłotów, dnia 27. października 1899.

L. cz. E. 408/99 (3) (9711)

Na żądanie Łukasza Czajkowskiego w Tłustem odbędzie się dnia 20. grudnia 1899 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. II w Husiatynie licytacja 15/30 części ciała hipot. lw. 364 ks. gr. gm. Tłuste, i całego ciała hipotecznego lw. 728 tej samej gminy Daniela Ornatowskiego własnych.

Nieruchomości te wystawione na licytację są ocenione na 200 zł.

Najniższa cena wynosi 133 zł. 32½ ct., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, pro okóły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. II.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przyzwanie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Husiatyn, dnia 5. października 1899.

L. cz. E. 222/98 (4) (9715 1—3)

Na żądanie Berisza Wolfa odbędzie się dnia 28. grudnia 1899 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6. licytacja realności lw. 189 i 400 ks. gr. gm. Drohicówka.

Nieruchomości 1) lw. 189 wystawiona na licytację, jest oceniona na 759 zł. 25 ct., zaś nieruchomość 2) lw. 400 na kwotę 115 zł. 94 ct.

Najniższa cena nieruchomości ad 1) wynosi 487 zł. 84 ct., zaś nieruchomości ad 2) 77 zł. 30 ct., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 5.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przyzwanie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego należy zanotować na karcie ciężarów wykazów hipotecznych dla wzmiankowanych nieruchomości.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Tłuste, dnia 31. października 1899.

Konkursa.

L. 4975. (9664 2—3)

KONKURS.

Celem obsadzenia opróżnionej przy c. k. zakładzie kary w Wiśniczu posady dyrektora w VIII klasie rangi z roczną płacą 1800 zł., dodatkiem aktywnym rocznych 240 zł. wolnem pomieszkaniem i deputatem na opał i światło, z obowiązkiem złożenia kaucyi w wysokości całorocznej płacy, rozpisuje się niniejszem konkurs.

Ubiegający się o tę posadę, winni przysłać swe dokumentami zaopatrzone podania w drodze swej przełożonej władzy, najdalej do dnia 20 grudnia 1899 do c. k. Nadprokuratorji Państwa w Krakowie.

Kraków, dnia 28. listopada 1899.

L. 32041. (9695 2—3)

Ogłoszenie konkursu.

Niniejszem ogłasza się konkurs na posadę dyrektora c. k. męskiego Seminarjum nauczycielskiego w Samborze w VII. klasie rangi służbowej, ewentualnie opróżnić się mogącą posadę dyrektora innego Seminarjum nauczycielskiego.

Z posadą rzeczoną połączone są pobory służbowe i prawo do pobierania dodatków pięcioletnich unormowane ustawą z dnia 29 września 1898 Dz. u. p. Nr. 174.

O tę posadę mogą się ubiegać dyrektorowie seminarjów nauczycielskich i szkół średnich; okrogowi inspektorowie szkolni i nauczyciele główni seminarjów nauczycielskich, tudzież profesorowie szkół średnich.

Nadto jest warunkiem uzyskania powyższej posady, znajomość obu języków krajowych, które są językami wykładowymi w c. k. męskim Seminarjum nauczycielskiem w Samborze.

Podania zaopatrzone w wypełnioną tabelę kwalifikacyjną w języku niemieckim winni kompetenci wnieść na ręce właściwych dyrekcji, względnie Przewodniczących Rad szkolnych okrogowych najdalej do końca grudnia b. r.

Z c. k. Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 29. listopada 1899.

Upadłości.

L. cz. S. 2/99 (122) (9719)

Obwieszczenie.

Celem powzięcia ostatecznej uchwały co do wniosku wydziału wierzycieli w sprawie konkursowej Dawida Mollera względem zrealizowania wierzytelności krydalnych wyznacza się po myśli §. 146 ust. konk. termin na dzień 5. grudnia 1899 o godz. 10 rano w biurze Nr. 21 tut. sądu tym pod rygorem, że w razie niejawienia się na powyższym terminie niejawiający się będą uważani jako zgodni z uchwałą wydać się mającą.

C. k. Sąd krajowy cyw. Oddział VII.

Lwów, dnia 18. listopada 1899.

Kuratele.

L. cz. P. 124/99 1 (9580 3—3)

Michał Tataryn z Kowalówki został uznany marnotrawcą, a kuratorem jego ustanowiono Emiliana Tataryna z Kowalówki.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Monasterzyska, 7. września 1899.

L. cz. P. 168/99 1 (9474 3—3)

OBWIESZCZENIE.

Iwan Puszcak z Jasiela uznany marnotrawcą. Kuratorem ustanowiony Michał Słutak z Jasiela.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Bukowsko, dnia 17. listopada 1899.

L. cz. P. 235/99 1 (9647 3—3)

Ks. Józefa Nawrockiego w Kuźnikach uznano umysłowo chorym, kuratorem tegoż mianowano ks. Michała Piotrowskiego w Skalacie.

Zbaraż, 26. października 1899.

L. cz. P. 438/99 5 (9564 3—3)

Marya Spadalik z Tyczyna umysłowo chora. Kuratorem Wincenty Spadalik z Tyczyna.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Tyczyn, 21. listopada 1899.

L. cz. L. 9/99 (9476 3—3)

Marcin Zawadzki z Maryampola został uznany marnotrawcą, a kuratorem jego jest Jan Tomeczak z Maryampola.

Z c. k. Sądu powiatowego,

Oddział II.

Halicz, dnia 6. września 1899.

L. cz. L. 7/99 4 (9602 3—3)

Jan Ozga z Latoszyna uznany umysłowo niedołężnym, kuratorem ustanowiono Józefa Tuchowskiego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Dębica, dnia 3. listopada 1899.

L. cz. L. IV. 204/97 5 (9603 3—3)

Józka Sycz z Kotówki uznano marnotrawcą. Pawło Markuszewski kurator.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Kopyczyńce, 30. sierpnia 1899.

L. cz. L. X 12/99 7 (9669 1—3)

Aniela Gąsiorowska uznana umysłowo chorą; kuratorem jest Antoni Stanek w Bochni.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział X.

Kraków, dnia 10. lipca 1899.

L. cz. L. 8/98 5 (9691 1—3)

Franciszka Zuśko uznana umysłowo chorą, kuratorem Mieczysław Zuśko z Markowy.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Sołotwina, 30. stycznia 1899.

L. cz. L. 16/98 7 (9678 1—3)

Frisie Freibrun z Halicza została oddaną pod kuratelę z powodu choroby umysłowej. Kuratorem jej jest Salomon Freibrun z Halicza.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Halicz, dnia 9. listopada 1899.

L. cz. P. 216/99 5 (9682 1—3)

Dmytro Fediów vel Olejnik z Uhornik uznany za umysłowo niedołężnego. Kuratorem jego Oleksa Krycki z Uhornik.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Ottynia, dnia 15. listopada 1899.

L. cz. P. 269/99 (5) (9683 1—3)

Dla marnotrawczyni Parańki Szumyło 2 śl. Bohów z Białokiernicy ustanawiam kuratora w osobie Antoniego Strusia z Białokiernicy.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Podhajce, dnia 17. października 1899.

L. cz. L. 11/98 2 (9674 1—3)

Franciszek Wnęć z Jadownik uznany umysłowo chorym. Kuratorem dla niego ustanowiono Władysława Gałkę z Brzeska.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Brzesko, dnia 31. października 1899.

Wyroki prasowe.

L. cz. Pr. 171/99 (6) (9721)

OGŁOSZENIE.

C. k. Sąd krajowy dla spraw karnych we Lwowie a częściowo c. k. Wyższy Sąd krajowy we Lwowie orzekły na mocy §§. 489 i 493 p. k. i §. 37 ust. pras., że treść artykułu umieszczonego w Nr. 312 czasopisma: „Dziennik polski” pod napisem „Proces kasy Oszczędności” w ustępach od słów: „co do Szezebanowskiego” aż do słów: „być uwolniony” i od słów: „że tak nie jest” aż do słów: „mające związek” zawiera znamioną występku z §. 300 u. k. a zatem usprawiedliwioną jest zarządza przez c. k. Prokuratora rządowego konfiskata tego artykułu.

W skutek tego wzbronione jest dalsze rozpowszechnianie tego artykułu a zabrany nakład ma być zniszczony.

Z c. k. Sądu krajowego karnego.

Lwów, dnia 29. listopada 1899.

L. cz. Pr. 57/99 (2) (9731)

OGŁOSZENIE.

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości! C. k. Sąd obwod. w Przemyślu j. Trybunał dla spraw prasowych orzekł na mocy §§. 489 i 493 p. k. że treść artykułu umieszczonego w Nr. 47 czasopisma „Głos przemyski”, z 19. listopada 1899 pod napisem „Interpelacya posła Kozakiewicza i tow. do p. Ministra sprawiedliwości” zaczynająca się od słów „Stosunki w Sądzie powiatowym” aż do słów „Nowe skandaliczne nadużycia” aż do słów „a nie ślepy miecz” zawiera występki z §. 24 ust. pras., zatem usprawiedliwioną jest konfiskata tego numeru czasopisma „Głos przemyski” przez c. k. Prokuratorję Państwa zarządza.

W skutek tego wzbronionem jest dalsze jego rozpowszechnianie a zabrany nakład ma być zniszczony.

Przemyśl, dnia 25. listopada 1899.

31. 268 (9454)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Pressgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft

erkannt, daß der Inhalt des in der periodischen Druckschrift: „Volksruf“ (Nummer 16) vom 15. November 1899 enthaltenen Artikels: „Dr. Rueger — ein Förderer der altkatholischen Bewegung“ in der Stelle beginnend mit den Worten „Um sich den“, endigend mit „auf dem Fuße“ das Vergehen nach §. 303 St. G. begründe, und es wird nach §. 493 St. B. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme gemäß §. 489 St. B. O. bestätigt und gemäß §. 37 Pr. G. auf die Vernichtung der vorfindlichen Exemplare erkannt.

Wien, am 20. November 1899.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien in Strafsachen als Pressgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des mit der Ueberschrift: „Oesterreich und Ungarn“ enthaltenen Artikels in Nr. 47 der periodischen Druckschrift: „Die Waage“ vom 19. November 1899, beginnend mit „Als die deutsche Opposition“ bis einschließlich „dann geschehen soll“ das Verbrechen nach Artikel II. des Gesetzes vom 17. December 1862, Nr. 8 R. G. Bl. ex 1863, begründe, und es wird nach §. 493 St. B. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme gemäß §. 489 St. B. O. bestätigt und nach §. 37 Pr. G. auf Vernichtung der falsirten Exemplare erkannt.

Wien, am 20. November 1899.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien in Strafsachen als Pressgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des Circulars des Verlegers D. Gradlauer, welches zum Bezuge eines Buches auffordert, mit den Worten „Kronprinz Rudolph“ beginnt und mit den Worten: „Ort: — Firma“ endet, in seiner Gänze das Verbrechen nach §. 64 St. G. begründe, und es wird nach §. 493 St. B. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, und gemäß §. 37 Pr. G. auf Vernichtung der vorfindlichen Exemplare erkannt.

Wien, am 20. November 1899.

Das k. k. Oberlandesgericht im Königreiche Böhmen hat über Beschwerde der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnis vom 13. November 1899, D. 340, die Weiterverbreitung der Nummer 85 der Zeitschrift: „Zeitlicher Wochenblatt“ vom 1. November 1899 wegen des Artikels: „Kauft nur bei Deutschen!“ nach §. 302 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Pressgericht in Leitmeritz hat mit dem Erkenntnis vom 19. November 1899, Pr. 160, die Weiterverbreitung der Nummer 26 der Zeitschrift: „Neues Volksrecht“ vom 15. November 1899 wegen des Artikels: „Aus der Zeit. Politische Gauder im Parlament“ in der Stelle von „Mit vollem Rechte“ bis „der Fall war“ nach §§. 300 und 305 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Pressgericht in Bara hat mit dem Erkenntnis vom 17. November 1899, Pr. 65, die Weiterverbreitung der Nummer 44 der Zeitschrift: „Srpski Glas“ vom 16. November 1899 wegen des Artikels: „Srbija i Rusija“ in der Stelle von „ako su to sve danajski“ bis „Benjamin Balaj“ nach §. 65 a St. G. verboten.

31. 269 (9495)

Das k. k. Landes- als Pressgericht in Linz hat mit dem Erkenntnis vom 21. November 1899, Pr. 48/2, die Weiterverbreitung der Nummer 22 der Zeitschrift: „Katholische Arbeiter-Zeitung“ vom 17. November 1899 wegen des Artikels: „Mehr Recruten — Eine höhere Gage“ in der Stelle von „Wird aber das Vertrauen“ bis „einfach nicht verstehen“ nach §. 302 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Pressgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 20. November 1899, Pr. 490, die Weiterverbreitung der Nummer 130 der Zeitschrift: „Radikalni Listy“ vom 14. November 1899 wegen der Stelle von „Za to venkov“ bis „primo kriek“ des Artikels: „Smutne zjavy“; von „Stateeni muzove“ bis „vymikli“; von „Vzpominajce stale“ bis „jeho odporujici“ des Artikels: „Dve schuze v Ceskem Brode“ nach §§. 65 a, und 305 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Pressgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 20. November 1899, Pr. 489, die Weiterverbreitung der Nummer 25 der Zeitschrift: „Zar“ vom 16. November 1899 wegen der Stelle von „s Kriehammrem“ bis „formalite“ des Artikels: „Na lampu“ nach §. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Pressgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 20. November 1899, Pr. 491, die Weiterverbreitung der Nummer 131 der Zeitschrift: „Radikalni Listy“ vom 18. resp. 16. November 1899 wegen des Artikels: „Pan Vaclav Stepanek“ nach §§. 491 und 493 St. G. und Artikel V des Gesetzes vom 17. December 1862, Nr. 8 R. G. Bl. ex 1863, verboten.

Das k. k. Landes- als Pressgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 20. November 1899, Pr. 493, die Weiterverbreitung der Nummer 319 der Zeitschrift: „Narodni Listy“ (Nachmittags-Ausgabe) vom 17. November 1899 wegen der Stelle von „Synove nasich“ bis „prazske radnice“ des Artikels: „Przaska tramvay a nova jazykova affera“ nach §. 300 St. G. und Artikel IV des Gesetzes vom 17. December 1862, Nr. 8 R. G. Bl. ex 1863, verboten.

Das k. k. Landes- als Pressgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 20. November 1899, Pr. 492, die Weiterverbreitung der Nummer 46 der Zeitschrift: „Prava zemsdelcu“ vom 17. November 1899 wegen der Artikel: „Kdy pro vyrobni vrstvy něco ucelného kude vykonano“; „Z Ceskeho Brodu“ in den Stellen von „Ouje pan“ bis „o udrzeni poradku“, von „V nezteusenem pravdu“ bis „obee Kselske“, von „Myslim, ze kdyby“ bis „byli cilejsimi“ nach §§. 63, 305, 491 und 493 St. G. und Art. V des Gesetzes vom 17. December 1862, Nr. 8 R. G. Bl. ex 1863, verboten.

Das k. k. Landes- als Pressgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 20. November 1899, Pr. 494, die Weiterverbreitung der Nummer 28 der Zeitschrift: „Ceske delnické listy“ vom 17. November 1899 wegen der Stelle von „Okre-ni hejtm-an“ bis „a vydrzuje“ des Artikels: „Zde“ nach §§. 491 und 493 St. G. und Artikel V des Gesetzes vom 17. December 1862, Nr. 8 R. G. Bl. ex 1863, verboten.

Das k. k. Kreis- als Pressgericht in Jicin hat mit dem Erkenntnis vom 21. November 1899, Pr. VIII 57/2, die Weiterverbreitung der Nummer 22 der Zeitschrift: „Jicinsky Obzor“ vom 18. November 1899 wegen der Stelle von „Jak se mezi lidem“ bis „i voj-sko“ des Artikels: „Z Libavs“ nach §§. 302 und 305 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Pressgericht in Jicin hat mit dem Erkenntnis vom 21. November 1899, Pr. VIII 56/2, die Weiterverbreitung der Nummer 32 der Zeitschrift: „Kranknos“ vom 17. November 1899 wegen der Stelle von „Nemeeti“ bis „vyhubeni“ des Artikels: „Vojsko do Cech“ nach §§. 300, 65 a St. G. und Artikel IV des Gesetzes vom 17. December 1862, Nr. 8 R. G. Bl. ex 1863, verboten.

Das k. k. Kreis- als Pressgericht in Königgrätz hat mit dem Erkenntnis vom 21. November 1899, Pr. 48/2, die Weiterverbreitung der bei F. Popelka in Jaromer gedruckten, im Verlage des M. Zábrosky erschienenen Druckschrift: „Pachod Jaromerskych socialistu. Napsal Jaro“ nach §. 302 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Pressgericht in Rutenberg hat mit dem Erkenntnis vom 21. November 1899, Pr. 49/1, die Weiterverbreitung der Nummer 47 der Zeitschrift: „Podvysocke Listy“ vom 17. November 1899 wegen des Artikels: „Protestni schuze Kutahorska zakazana“ nach §§. 65 a 300 St. G. und §. 493 St. B. O. verboten.

Das k. k. Kreis- als Pressgericht in Rutenberg hat mit dem Erkenntnis vom 21. November 1899, Pr. 50/1, die Weiterverbreitung der Beilage der Nummer 46 der Zeitschrift: „Labske Proudny“ vom 17. November 1899 wegen des Artikels: „Listek z Kolina“ nach §. 65 a St. G. und §. 493 St. B. O. verboten.

Das k. k. Kreis- als Pressgericht in Bilfen hat mit dem Erkenntnis vom 21. November 1899, Pr. 85, die Weiterverbreitung der Nummer 31 der Zeitschrift: „Nase Snaby“ vom 17. November 1899 wegen der Notizen: „Z novu upozorimjeme“ bis „jsou zanaseny“ und „Vidim v dalece“ bis „de Lameunais“ nach §§. 302 und 63 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Pressgericht in Tábor hat mit dem Erkenntnis vom 21. November 1899, Pr. 81, die Weiterverbreitung der Nummer 46 der Zeitschrift: „Hlasy z Podripska“ vom 17. November 1899 wegen der Stelle von „Vlada“ bis „mohla“ des Artikels: „Jak v techto listech poukazujeme“ nach §. 65 a St. G. verboten.

Das 1. I. Landes- als Bezugsgericht in Brünn hat mit dem Erkenntnis vom 21. November 1899, Nr. 73/2, die Weiterverbreitung des im Verlage des J. B. Czerfa in Brünn erschienenen, bei Anton Odehnal in Brünn gedruckten, in Form eines Briefes an die böhmische Lehrerschaft verfaßten, mit J. B. Czerfa redigierten plovvaru v Brne gezeichneten Flugblattes nach §§. 302 und 305 St. G. verboten.

Rozmaite obwieszczenia.

L. cz. C. II. 148/99 (3) (9551 3-3)
Przeciw Weronice 2 s. Machowskiej z Rozembarku, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Bieczu przez Bartłomieja Wszółka z Rozembarku pozew o 150 zł. wal. aust.

Na podstawie pozwu tego wyznaczono audyencyę na dzień 13. grudnia 1899 w tut. sądzie biuro Nr. 8 godz. 9 rano.

Celem strzeżenia praw Weroniki Machowskiej ustanawia się pana Jana Róża w Rozembarku kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwaną w rzecznej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Biecz, dnia 10. listopada 1899.

Obwieszczenie.

Adwokat dr. Seweryn Paneth we Lwowie ustanowiony został generalnym substytutem zmarłego 11. października 1899 we Lwowie adwokata dr. Adolfa Weissa.

Z Wydziału Izby adwokatów.
Lwów, 21. października 1899.

L. cz. C. 1094/99 1 (9668 2-3)
Przeciw niewiadomej z miejsca pobytu Jadwidze Błażków, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Tarnopolu przez Andrucha Błażków pozew o uznanie praw własności do p. gr. 68, 130 i 126/1 objętych w h. 22 ks. gr. gm. Dołżanka.

Termin do ustnej rozprawy wyznaczony na 21. listopada 1899 godz. 10 rano w sali Nr. 14.

Celem strzeżenia praw Jadwigi Błażków, ustanawia się p. dr. Stanisława Czykałuka, adw. w Tarnopolu kuratorem, zastępywać będzie w rzecznej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Tarnopol, dnia 7. listopada 1899.

L. cz. C. II. 147/99 (1) (9629 2-3)
Przeciw Jędrzejowi Mrukowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Bieczu przez Pawła Lipkę z Rzepiennika strzyżowskiego pozew o 368 zł. 80 ct.

Na podstawie pozwu tego wyznaczono audyencyę na dzień 13. grudnia 1899 godz. 9 rano w tut. sądzie biuro Nr. 8.

Celem strzeżenia praw Jędrzeja Mruka, ustanawia się pana Gabryela Orzakiewicza c. k. notariusza w Bieczu kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy Oddział II.
Biecz, dnia 17. października 1899.

L. cz. C. I. 169/99 (1) (9707)
Przeciw Pawłowi Frączkowi, przedtem w Starejwsi zamieszkałemu, którego miejsce pobytu jest nieznane wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Grybowie, przez Maryannę z Frączków Wojciechowską i spółników pozew o zniesienie współwłasności posiadłości w h. 8 gm. kat. Starawies objętej.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do ustnej rozprawy procesowej na 11 grudnia 1899 godz. 9 rano.

Celem strzeżenia praw Pawła Frączka ustanawia się pana Józefa Taraska w Starejwsi kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Pawła Frączka w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Grybów, dnia 7. listopada 1899.

L. cz. C. I. 151/99 (9706 I-3)
Przeciw Magdalenie Rakszawej nieznannej z miejsca pobytu wniesionym został do tutejszego sądu przez Annę Gęsiakę pozew o grunt.

Na podstawie pozwu audyencyę na dzień 15. grudnia 1899 o 9 godzinie rano wyznaczono.

Celem strzeżenia praw pozwanej, ustanawia się pana Szelewskiego w Grzymałowie kuratorem, który zastępywać będzie pozwaną w rzecznej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Grzymałów, 24. listopada 1899.

L. cz. IV. 1085/76 (4) (9302)
Tusądowa uchwała z dnia 31. sierpnia 1899 l. cz. IV. 1085/76 2. zezwolono na wydanie z masy d. pozytywnej Margarety z Moosów Schmidt książeczki Drohobyckiej kasy oszczędności Nr. 497 na 55 zł. 51 ct. w. a. Herschowi Körner w Drohobycz.

Ta uchwała nie może być doręczoną interesowanemu Antoniemu Moos z powodu jego nieznanego miejsca pobytu.

Niniejszym edyktem zawiadamia się Antoniego Moosa o tej uchwale z tem, iż równocześnie doręcza się ją kuratorowi dla niego ustanowionemu adw. dr. Markowi Tiegermanowi w Drohobycz.

Antoni Moos ma się w przeciągu 14 dni od ogłoszenia tego edyktu zgłosić w tut. sądzie i uchwałę wspomnianą podnieść w przeciwnym razie późniejsze jego oświadczenia w tej sprawie zostaną odmówione.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Drohobycz, dnia 3. listopada 1899.

L. cz. C. II. 173/99 (2) (9639)
Przeciw nieznanemu z życia i miejsca pobytu Fedkowi Kostiułk wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Sokalu przez Mechtana Kostiułka z Opulski pozew o własność majątności 1. wyk. hip. 43 gminy Opulsko.

Na podstawie pozwu wyznaczono pierwszą audyencyę na dzień 28. grudnia 1899 o godz. 9 rano przy tutejszym sądzie, biuro Nr. 9.

Celem strzeżenia praw Fedka Kostiułka ustanawia się pana adwokata dr. Petruszewicza w Sokalu kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie nieznanego z życia i miejsca pobytu Fedka Kostiułka w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Sokal, dnia 6. listopada 1899.

L. cz. Cw. 2313/99 (1) (9293)
Przeciw Paulinie Schapira z Tarnowa, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do sądu podpisanego przez Towarzystwo eskontowe w Tarnowie, pozew o 265 zł.

Na podstawie pozwu wydano wekslowy nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw Pauliny Schapira ustanawia się pana adw. dr. Kronhelma w Tarnowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Paulinę Schapira w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Tarnów, dnia 15. listopada 1899.

L. cz. Cw. 2301/99 (1) (9292)
Przeciw Paulinie Schapira z Tarnowa, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu obwodowego w Tarnowie przez Towarzystwo eskontowe w Tarnowie pozew o 230 zł.

Na podstawie pozwu tego wydano wekslowy nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw Pauliny Schapira ustanawia się pana adw. dr. Kronhelma w Tarnowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Paulinę Schapira w rzecznej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Tarnów, dnia 12. listopada 1899.

L. cz. firm. 242/99 (9288)
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Samborze ogłasza, iż w rejestrze dla towarzystw zarobkowych i gospodarczych polecił wpisać w rubryce VI., że na nadzwyczajnem walnem zgromadzeniu towarzystwa kredytowego „Zgoda“ w Drohobycz zarejestrowanego stowarzyszenia z ograniczoną poręką, dnia 12. września 1899 w Drohobycz odbytem jak świadczą poświadczenia notaryalne z daty Drohobycz, dnia 14. września 1899 l. rep. 5657 dotychczasowy członek dyrekcji tego towarzystwa Józef Mahl z tegoż towarzystwa został usunięty, a w miejsce tegoż na członka dyrekcji na czas po koniec grudnia 1901 roku Salomon Schneider wybrany został.

Sambor, dnia 26. września 1899.

L. cz. E. 287/99 (2) (9311)
Hirschowi i Ryfke Izraelom i Chaimowi Lezerowi Barlowi, po raz ostatni w Ropczycach zamieszkałym w egzekucyjnej sprawie toczącej się przed c. k. sądem powiatowym w Ropczycach przeciw nim o 3600 zł., ma być doręczoną uchwała z dnia 10. maja 1899 l. cz. E. 287/99 (1), którą dozwolono przymusową sprzedaż w drodze licytacji realności lwh. 48, 693 i 736 ks. gr. gminy kat. Ropczyce objętych dłużników własnych.

Ponieważ niewiadomo, gdzie Hirsch i Ryfka Izraelowie tudzież Chaim Lezer Barl przebywają, ustanawia się w celu strzeżenia ich praw, kuratora w osobie pana dr. M. Affego adw. w Ropczycach.

Tenże kurator zastępywać będzie Hirscha i Ryfkę Izraelów, tudzież Chaima Lezera Barla w rzecznej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni sami w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Ropczyce, dnia 5. sierpnia 1899.

L. cz. IV. 142/95 (1) (9300 1-3)
C. k. Sąd powiatowy w Bóbrce, jako władza spadku po s. p. Jakóbie Tomalu pertraktująca podaje do wiadomości, że dnia 31. grudnia 1899 zmarł w Bąkowcach Jakób Tomal zpozostawieniem ostatniej woli rozporządzenia z dnia 4. grudnia 1893 za kodycył uznanego.

Sąd nie znając miejsca pobytu spadkobiercy Marcina Tomala, wzywa go, aby w przeciągu jednego roku od dnia ogłoszenia niniejszego edyktu zgłosił się w tut. sądzie i wniósł oświadczenie przyjęcia spadku, gdyż w przeciwnym razie spadek byłby przeprowadzony z dziedzicami zgłaszającymi się i z kuratorem nieobecnego ustanowionym w osobie Mateusza Lacha z Bakowie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Bóbrka, dnia 26. lutego 1898.

L. cz. E. 361/99 4 (9310)
Hirschowi i Ryfke Izraelom po raz ostatni w Ropczycach zamieszkałym w egzekucyjnej sprawie toczącej się przed c. k. sądem powiat. w Ropczycach przeciw nim o 1200 koron ma być doręczona uchwała z dnia 17. marca 1899 licząca czynności E. 361/99 1, którą dozwolono wpisu egzekucyjnego prawa zastawu dla powyższej pretensyi na karacie ciężarów realności lwh. 48, 693, 736, 812 części realności lwh. 44 ks. gr. gminy kat. Ropczyce, tudzież realności lwh. 99 ks. gr. gminy Łopuchowa objętych dłużników własnych.

Ponieważ niewiadomo gdzie Hirsch i Ryfka Izraelowie obecnie przebywają usta-

nawia się w celu strzeżenia ich praw, kuratora w osobie pana dr. M. Affego adwokata w Ropczycach.

Tenże kurator zastępywać będzie Hirscha i Ryfkę Izraelów w rzecznej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni sami w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Ropczyce, dnia 15. sierpnia 1899.

L. cz. III. 567/93 20/I. (9389)

C. k. Sąd pow. w Tarnowie w sporze ustnym Ozyasza Barustaina przeciwko Józefowi Bogdasowi i spółn. o zniesienie współwłasności realności lwh. 18. ks. gr. Rzendzin, ustanawia dla niewiadomej z miejsca pobytu spółpozwananej Anny Bogdas kuratorem adw. dr. Malawskiego. O czem się ją zawiadamia w tym celu, aby ustanowionemu zastępcy podola środki swe obronne, lub w siedzibie Sądu zastępcę obrała.

Tarnów, dnia 10. listopada 1899.

L. cz. Cw. 640/99 1 (9381)

Przeciw nieobecnemu Aleksandrowi Pietrusińskiemu, wniósł Mojżesz Adler kupiec w Brzeżanach, przez adw. dr. Pohla skargę o 170 koron z p. n.

Skutkiem tego wydanym został pod dniem 13. listopada 1899 nakaz zapłaty.

Ustanowiony dla strzeżenia praw pozwanego kuratorem adw. dr. Czajkowski w Brzeżanach będzie go zastępywał, dopokąd się w sądzie nie zgłosi lub pełnomocnika nie ustanowi.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Brzeżany, dnia 13. listopada 1899.

L. cz. E. 273/99 10 (9393)

Franciszkowi Lenz, ostatnio w Woli zader. zamieszkałemu, w sprawie egzekucyjnej Konstantego Maszewskiego przeciw niemu o 600 zł. ma być doręczona uchwała z dnia 7. września 1899 l. cz. E. 273/99 5, którą dozwolono licytację realności lwh. 5 ks. gr. Lisowice.

Ponieważ niewiadomo, gdzie Franciszek Lenz przebywa, ustanawia się w celu strzeżenia jego praw, kuratora w osobie Kazimierza Jelowieckiego w Bolechowie.

Tenże kurator zastępywać go będzie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Bolechów, dnia 2. listopada 1899.

Doniesienia prywatne.

L. 70642/99 I.

(9651 2-3)

Ogłoszenie licytacji.

Celem oddania w dzierżawę dwu karczem i młyna we wsi Błotnia, w powiecie przemyskim, dobrach fundacyi s. p. Stanisława Gosiewskiego stojącej pod zarządem gminy król. stoł. m. Lwowa na okres trzyletni, poczynawszy od 1. stycznia 1900 (tysiąc dziewięćset) odbędzie się 12. grudnia 1899 t. j. we wtorek o godzinie 11 przed południem, w biurze I. Departamentu Magistratu król. stoł. m. Lwowa publiczna licytacja ofertowa.

Jaką cenę wywołania łącznie dla powyższych przedmiotów dzierżawnych ustanawia się kwotę 900 t. j. dziewięćset zł. w. a., kaucyę zaś w wysokości kwartalnego czynszu.

Oferty, należycie opieczetowane i ostemplowane, zaopatrzone w wadyum, które ma wynosić co najmniej 10% ofiarowanego rocznego czynszu najmu względnie dzierżawy, złożyć należy w dniu licytacji do godziny 11 przed południem do rąk kierownika I. Departamentu Magistratu król. stoł. miasta Lwowa, gdzie również przeglądają można poczynawszy od dnia 8. grudnia b. r. szczegółowe warunki licytacyjne.

Magistrat król. stoł. miasta.
Lwów, dnia 17. listopada 1899

**Jeszcze tylko parę dni.
Ciągnięcie już 30. grudnia 1899.**

Węgierskiej państwowej loteryi dobroczynnej.

Główna wygrana 150.000 Koron.

Ogólne wygrane 365.000 Koron.

Losy po 2 zł. dostać można: przy Dyrekcji loteryjnej w Budapeszcie (IX, Cs-pelraktart, Halbstock), przy wszystkich urzędach powiatowych i solnych, przy większej części urzędów pocztowych i przy organach sprzedających losy, które urządzone są we wszystkich miastach i większych miejscowościach.

Budapeszt, 1. września 1899.

1142

C. k. Dyrekcja loteryjna.

Nowo otworzony magazyn mebli

zaopatrzony w doborowe wyroby we Lwowie, ul. Akademicka l. 8, w podwórzu, poleca Szan. P. T. Publiczności

BOLESŁAW HASZCZYŃSKI. 1016

Kompletne urządzenia pokoi jadalnych, salonów i sypialnych. Jako też meble tapicerowane, gięte i żelazne, wszystko po cenach najprzystępniejszych i rzetelną obsługą, poleca się łaskawej pamięci
Bolesław Haszczyński.

Lwowska Filia

Banku galicyjskiego dla handlu i przemysłu

ulica Jagiellońska l. 3

(dawny lokal Banku kredytowego)

zawiadamia P. T. posiadaczy książeczek wkładowych i asygnat kasowych Galic. Banku kredytowego, że przyjęła takowe do wypłaty, z zachowaniem zastrzeżonego wypowiedzenia.

W zamian za książeczki wkładowe Galic. Banku kredytowego wydawane będą na żądanie bez żadnej przerwy w oprocentowaniu $4\frac{1}{2}\%$ książeczek wkładowych i Lwowskiej Filii Banku galic. dla handlu i przemysłu.

Oprocentowanie wkładek rozpoczyna się w najbliższym dniu powszednim po złożeniu, a kończy się z dniem powszednim, poprzedzającym zwrot takowych.

W zakres działania Lwowskiej Filii Banku Galic. dla handlu i przemysłu wchodzi wszelkie czynności bankierskie, a za tem: wymiana papierów, walut i kuponów, eskont weksli, przyjmowanie na rachunek czekowy pieniędzy do oprocentowania, udzielanie pożyczek na rachunek bieżący za odpowiednim zabezpieczeniem, wreszcie przyjmowanie funduszków na wyżej wspomniane książeczki oszczędnościowe. 1141

Oddział zastawniczy

Lwowskiej Filii Banku Galic. dla handlu i przemysłu udziela pożyczki na wszelkie kosztowności, jako to: drogie kamienie, perły, złoto i srebro (parter w podwórzu).

Zadna woda mineralna rodzima

nie zawiera takiej ilości węglanu litowego, jak nasza

Woda litowa.

polecana przez Towarzystwo lekarskie krakowskie, sporządzona w naszym Zakładzie wód sztucznych mineralnych pod kontrolą komisji przemysłowej tegoż Towarzystwa.

Woda ta działa skutecznie we wszystkich wypadkach nadmiernego wydzielania kwasu moczowego w krwi, przy piasku moczowym, przy cierpieniach nerek i pęcherza, artrytyzmie, gorączce, dnie nożnej i t. p.

Działanie bezpośrednie tej wody przeciw wymienionym słabościom stwierdzają liczne dowody w praktyce lekarskiej z nadzwyczajnym skutkiem osiągnięte. 197

Woda ta jest przyjemna w smaku i łatwo strawna.

K. Rząca i Chmurski

Kraków, ul. św. Gertrudy 4.

Skład dla Lwowa: w aptece J. Wewiórskiego ul. Halicka 5.

Konkurs.

W celu nadania posagu z fundacji b. p. Moschla Bombacha na rok 1900 w kwocie 647 zł. 94 ct. aśtr. wal. izraelskiej dziewczynie, w dniu rocznicy śmierci fundatora, rozpisuje się niniejszym konkurs.

Ubiegające się o posag dziewczęta, winne dostarczyć legalnego dowodu:

- 1) na pokrewieństwo z fundatorem,
- 2) na ukończenie 20 rok życia,
- 3) na nienaganny moralny żywot.

Podania, w powyższe dowody zaopatrzone, należy wnieść najpóźniej do 15 lutego 1900 na ręce Wgo pana rabina Aleksandra Halperna we Lwowie ulica Blacharska L. 22.

Lwów, dnia 29 listopada 1899.

Egzekutorowie testamentu.

O g ł o s z e n i e.

Nadzwyczajne ogólne Zgromadzenie powiatowego Towarzystwa zaliczkowego w Sanoku, Stowarzyszenia zarejestrowanego z ograniczoną poręką, odbędzie się dnia 15. grudnia 1899 o godzinie 11 przed południem.

Porządek dzienny.

- 1) Odczytanie protokołu poprzedniego posiedzenia.
- 2) Zatwierdzenie wyboru dyrekcji.
- 3) Zmiana statutów.
- 4) Regulacja płacy urzędników.
- 5) Wnioski członków.

Sanok, dnia 2. grudnia 1899.

Sekretarz

Dr. Artur Goldhammer.

Prezes

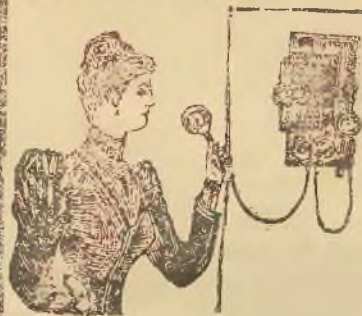
Kazimierz Wiktor.

Dla skrofulicznych, niedokrwistych i słabowitych dzieci polecam znów mój ulubiony, wszędzie znany

LAHUSENA jodowo-żelazisty

Tran wątrobiany

Najlepszy i najskuteczniejszy tran wątrobiany. Smak nadzwyczaj miły. Lekko i bez wstępu do żołądka. Tegoroczne wypełnianie nadzwyczaj staranne. Wiele lekarskich świadectw i podziękowań. Trwanie kuracji od września do maja. Oryginalne flaszki w silnych skrzyniach. Należy żądać zawsze tran wątrobiany aptekarza Lahusena, Bremen. Tylko wówczas jedynie prawdziwy. Główny skład we Lwowie w aptece Mikolascha, ul. Kopernika.

KAROL DOMICZEK

elektro-mechanik,

postawca c. k. kolei państw, Lwów ul. Sykstuska l. 23

Motorem gazowym pędzony

829

Zakład elektro-mechaniczny

instalacja dzwonki elektryczne, telefony, gromochrony i t. d. Wzorem urządzony warsztat dla naprawy rowerów, zaopatrzony w niklowalnię i piec do emaliowania.

Łaskawe zlecenia wykonuje się najstaranniej i najtaniej.

Mam zaszczyt zawiadomić Szanowną P. T. Publiczność, że zaprowadziłem w mojej restauracji na życzenie moich P. T. Gości

PIWO eksportowe

Lwowskiego Towarzystwa akcyjnego browarów, która to nowa marka zyskała sobie ogólne uznanie.

Zapraszając Szanowną P. T. Publiczność do przekonania się o znakomitej jakości tego piwa, polecam zarazem łaskawym względem moją restaurację, zaopatrzoną we wszelkie doborowe trunki i potrawy.

Schulim Stoff

restauracja pod „Sioniem“

ul. Sobieskiego 26.

M. BEYER i SPÓŁKA

Lwów ul. Karola Ludwika l. 1

MAGAZYN

plócien i bielizny stołowej, gotowej bielizny dla pań, mężczyzn i dzieci; pończoch, skarpetek i innych artykułów.

Gotowe kompletne wyprawy ślubne.

C. k. uprzyw.

Galicyjski akcyjny Bank Hipoteczny we Lwowie

przyjmuje od dnia 1 października 1899 począwszy

Wkładki na asygnaty kasowe

4 - proc., wypłacalne w 30 dni po wypowiedzeniu,

$4\frac{1}{2}$ proc., wypłacalne w 60 dni po wypowiedzeniu,

jakoteż

Wkładki na rachunek bieżący,

dla których na żądanie wydaje

Książeczki czekowe

Lwów, dnia 30 września 1899.

Dyrekcja.

(Przedruk nie będzie płacony).

A. KRZYSZTOFOWICZ Makaty — Gobeliny, 1176
Lwów, plac Halicki 2. Parawany — Ekramy
 Dywany — Materye na meble — Szaliki — Futra pod nogi.
 Firanki — Portyery — Chodniki. Poduszki — Meszty tureckie
 Wybór kolosalny. Ceny mierne.

BALLABANOWKA
 stara czysta

Żytnia wódka

KAROL BALLABAN bez cukru i bez anyżu.
 Lwów, ul. Halicka 1. 23. 729

R. WOLF

Magdeburg-Buckau,

Pierwsza fabr. lokomobil w Niemczech.

Lokomobile

z dającymi się wyciągać kotłami rurowymi o sile 4 do 200 koni

Maszyny dla przemysłu i rolnictwa

Parowe maszyny, Parowe kotły rurowe do wyciągania, Pompy centrifugalne, Młocarnie najlepszego systemu.

Filia w Wrocławiu

(Breslau, Kaiser-Wilhelmstrasse 87).

100

Richtera

kotwiczne skrzynki budowlane

są dla dzieci najmiłszą i najlepszą zabawką, jaką im w ogóle podarować można.

Richtera kotwiczne skrzynki budowlane mogą być każdego czasu przez skrzynki dopełniające systematycznie powiększane, przez co zyskują podwójnie na wartości. Richtera kotwiczne skrzynki budowlane są po cenie 0 75, 1 1/2, 3, 3 1/2, 4 1/2, 6—10 koron i wyżej we wszystkich lepszych składach z zabawkami do nabycia; należy jednakże uważać na markę kotwicę i nie przyjmować żadnych skrzynek budowlanych bez kotwicy, które, jako naśladownictwo, są nieprawdziwe.

Nowość! Richtera gry w cierpliwość: Sfinks, Dyabełek, Uśmierzyciel, Piorunochron i t. d. cena 70 szelągów. Prawdziwe tylko z kotwicą!

Kto dzieci obdarować pragnie, ten niech od niżej podpisanej firmy zażąda czempredziej nowego bogato ilustrowanego cennika, który przesyła się bezpłatnie i franko.

F. Ad. Richter & Cie., pierwsza austr.-węg. e. i k. uprz. fabryka skrzynek budowlanych.
 Kantor i skład: I. Operngasse 16. Wiedeń, fabryka: XIII⁴ (Hietzing).
 Rudolfstadt, Norymberga, Olten (Szwajcaria), Rotterdam, New-York, 215 Pearl-Street.

Lwowskie piwo eksportowe

wyrabiane z najszlachetniejszych gatunków słodu i chmielu, jako ekwiwalent obcych a drogiej piw, utrzymują na składzie i sprzedają na miary następujące lokale we Lwowie:

„Belle-vue“ kawiarnia, S. Reich,
 ul. Karola Ludwika
 Brattel J., ul. Sykstuska 35.
 „Cafe-Corso“ Herman Flitter, ul.
 Karola Ludwika 41.
 Gensel J., ul. Kazimierzowska 11.
 Graff J., „pod dwoma dzwonami“
 ul. Karola Ludwika 33.
 Hellmann W., ulica Kazimierzowska 22.
 Herman Elias, ul. Gródecka 60.
 Henstein L. ul. Pańska 17.
 Kanarienvogel A., ulica Jagiellońska 16.

Kasner A., ul. Kurkowa 7.
 Kratochwil, Hotel Szwajcarski,
 ul. Batorego 20.
 Kraus A., ul. Żółkiewska 3.
 Landau J., ul. Kazimierzowska 28
 Landes J., ul. Halicka 9.
 Laufer J., ul. Sykstuska 17.
 Magenheimer S., ul. Piekarska 24.
 Nelken M., ul. Na Błonie 6.
 Stocknopf B., ul. Kazimierzowska 20.
 Stoff Sz., ul. Sobieskiego 26.
 Tune E., ul. Szeptyckich 32.

Lwowskie Towarzystwo akc. browarów.

Ostatni miesiąc!

100.000 Koron

5 × 20.000 Koron etc. etc.

które to na życzenie po odciążeniu 20% zostają w gotówce wypłacone, są do wygrania jednym losem

Wielkiej Loteryi Dobroczynnej

na korzyść Towarzystwa poliklinicznego (szpitala).

Każdy los gra w

6 ciągnięciach

bez dopłaty i kosztuje jednak tylko

1 Koronę.

1 Ciągnięcie nieodwołalnie już **4. stycznia 1900.**

Losy do nabycia:

Kitz i Stoff, dom bankowy; M. Klarfeld, dom bankowy; Karmann i Feigenmann, kantor wymiany; Samuely i Landau, dom bankowy; August Schellenberg i Syn, dom bankowy; Sokal i Lilien, dom bankowy; M. Jonasz, dom bankowy; M. Feigenbaum, dom bankowy Lwów, ulica Kilińskiego 2 i Gustaw Max.

Ostatni miesiąc!

Goliath-Kawa słodowa

królewskiego browaru w Steinbruchu jest najpożywniejszy surogat kawy. Wyrabiany jest we własnej fabryce, z tego samego słodu, z którego palone jest też sławne i powszechnie lubiane

Goliath-Piwo słodowe

które polecane jest przez profesorów uniwersytetu Dr. Benedikta we Wiedniu i przez Dr. Korany'ego i Dr. Ketly'ego w Budapeszcie i używane jest z najlepszym skutkiem przy cierpieniach nerwowych, niedokrwistości, niestrawności i ogólnych osłabieniach.

Goliath-Kawa słodowa

jest najlepszą, najpożywniejszą, najzdrowszą surogat kawy, zamawiać można w generalnej reprezentacji:

Ignaz Landauer i Synowie, Budapeszt

Goliath-Piwo słodowe

zamawia się u jén. zastępcy na Austrię:

Antony Koretz,
 Wien, XVIII., Staudgasse Nr. 13.

1105

KATHREINER

**Kneippowska
 kawa słodowa.**

Babcie i mnie też!

Znana od lat wielu jako najwyborniejszy dodatek do kawy zwyczajnej. — W cierpieniach nerwowych, sercowych, żołądkowych, niedokrwistości itd. przez lekarzy polecana. — Najlubiejszy napój kawowy u niezliczonych rodzin.

Założona w 1871 roku
Cukiernia
 i fabryka czekolady
 pod firmą:
Ferdinand Gross
 we Lwowie, ul. Hetmańska 6,
 Filia ul. Akademicka 1. 14
 poleca obficie zaopatrzone **składy ci-
 krów deserowych**, najlepszej jakości
 owoców i konfitur krajowych i francuskich,
 czekoladę w tabliczkach i proszkowaną do
 gotowania.
 Czekoladki deserowe zawsze świeże.
 Na zamówienie wykonuje się wszelkie torty,
 piramidy, marcepany, lody wystawne, galarety,
 blamange i t. p.
 Zamówienie z rowinej uskutecznia się
 z największą starannością i punktualnością.
 Wielki wybór bombonierek paryskich i
 kartonazy najwspanialszych modeli.
 Telefonu nr. 244.

Wielki krach!

New York i Londyn nie oszczędziły i stałego
 ładu i wielka fabryka wyrobów srebrnych, widzia-
 się zmuszoną wyprzedzić cały swój zapas za małym
 tylko wynagrodzeniem za pracę.
 Jestem upewniony, że uskutecznię. Wy-
 słałem zatem każdemu za zwrotu 6 zł. 60 ct. na-
 stępujące przedmioty:

6 sztuk nożów stołowych z prawdziwą
 angielską klingą,
 6 widelców z jednego kawałka amerykań-
 skiego srebra,
 12 łyżek z amerykań. patent. srebra,
 12 łyżeczek z amerykań. patent. srebra,
 1 chochle z amerykań. patent. srebra,
 1 chochelkę z amerykań. patent. srebra,
 2 kubki do jaj z amerykań. patent. srebra,
 6 angielskich spodków Victoria,
 2 wspaniałe świeczniki,
 1 sitko
 1 rozpylacz do cukru,
 44 przedmiotów tylko za 6 zł. 60 ct.

Te 44 przedmioty kosztowały
 dawniej 40 zł., obecnie można je mieć
 za tę niską cenę 6 zł. 60 ct.

Amerykańskie patentowane srebro
 jest na wskroś białym metalem, który
 barwę srebra 25 lat pod gwarancją za-
 chowuje. Najlepszym dowodem, że to
 ogłoszenie nie jest

żadnym oszukaństwem
 zobowiązuje się niniejszem publicznie-
 zwrócić każdemu pieniądze bez trudno-
 ści komu towar się nie spodoba. Nie
 chaj więc nikt nie opuści sposobności
 nabycia tego wspaniałego garnituru,
 który szczególnie nadaje się na

podarek gwiazdkowy
i noworoczny

jak nie mniej dla każdego domostwa.
 Nabyć można tylko pod adresem

A. Hirschberga

Dom exportowy amerykańskich patento-
 wanych towarów srebrnych.

Wien, Rembrandtstrasse 19/III.
 Telefon 14597.

Wysyłka na prowincję za gotówkę
 lub za zaliczką.

Proszek do czyszczenia 10 ct.
 Tylko marka ochronna obok stojąca, za-
 pewnia prawdziwość.

Wyciąg z pisma uznania:
 Kraków 21. maja 1899. Posyłkę
 Pańską otrzymałam i jestem z niej tak
 zadowolona, że przesyłam dalsze zamówienie Amalia
 Księżna Czetwertyńska.

Z nadesłanego towaru jestem zadowolona.
 Krystynopol, Galicya. Siostra Joanna prze-
 żona T. N. P. Maryl.

Z przesłanej zastawy jestem bardzo zadowolony i
 proszę o nową przesyłkę.

Lubaczów, Galicya. Babie kapitan

Także
i na spłaty częściowe
bez podwyższenia cen.

Najtańsze źródło zakupna

wszelkich możliwych gatunków dywa-
 nów, firanek, portyer, chodników, kap,
 koców, kołder i der na konie

Specjalny oddział dla pra-
 dych perskich i orientalnych dywa-
 nów i portyer. Wysortowane dywany
 i portyer, tudzież wiele resztek cho-
 dników po bieżących niskich cenach.
 Ilustrowane cenniki gratis i franco.
 Wszelkie listy i zapytania adresować
 należy:

Do Zarządu Wiedeńskiego
magazynu „Au Louvre“ we
 Lwowie, ulica Sykstuska 1. 6, albo we
 Wiedniu IX, Hahngasse Nr. 33.

„MARYA“

pralnia przy ul. Jagiellońskiej 16,
 czyści bieliznę w 3 dniach za opłatą
 koszula dzienna 12 ct.
 przodek 5 „
 para manszetów 4 „
 kołnier 2 „
 (na specjalnej maszynie satyno-
 wej gładzone)
 koszula niekrochmalona 8 „
 para kałesonów 8 „
 chusteczka 2 „
 Przyjmuję także wszelką inną bieliznę,
 jak również firanki do szparowania i
 farbowania na kremowo.
 Z poważaniem **M. Schwabl.**

Białko pożywne.

1 kilo TROPONU ma tę samą wartość
 pożywczą jak 5 kilo mięsa najlepszego
 wołowego, lub 180—200 jaj. TROPON
 przetwarza się w cieło bezpośrednie w
 krew i substancję mięśniową, bez two-
 rzenia tłuszczu. W skutek tego TRO-
 PON przy regularnem zażywaniu dodaje
 znaczną siłę zdrowym i chorymi i może
 być dodawany wszelkim potrawom mimo
 swego zapachu jaj. Przy ogromnie ni-
 skiej cenie TROPONU, każdemu uła-
 twione jest nabycie. Otrzymać można
 we wszystkich aptekach i drogueryach.
 Tropo-Werke Mülheim-Rhein.
 Generalne zastępstwo dla Austro-Węgier
 M. Winckler, Wien V, Wienstrasse 55
 we Lwowie u Mikolascha.

Ja Anna Csillag

ze swymi 185 centymetrów długimi włosami olbrzy-
 mimi „Loreley“, dostałam je w skutek 14 miesię-
 cznego używania przez siebie wynalezionego poma-
 dy. — Pomada ta uznana została przez najsła-
 wniejszych lekarzy jako jedyny środek przeciw wy-
 padaniu włosów do przyspieszenia wzrostu i do
 wzmacniania korzeni. — Przyczynia się dla Panów
 do otrzymania silnego wzrostu brody i nadaje już
 po krótkim użyciu włosom na głowie i na b. odzie
 naturalny połysk i obfitość, ochrania je przed wze-
 snem posiwieniem aż do najpóźniejszego wieku.

Cena jednego tygielka 1, 2, 3, 5, zł.
 Wysyłka pocztą codziennie za poprzedni
 nadesłaniem pieniędzy lub za zaliczką na
 cały świat z fabryki dokąd wszystkie zamó-
 wienia przesyłać należy.

Anna Csillag

Wien I, Seilergasse 5.

We Lwowie do nabycia u B. Feina,
 skład towarów modnych, Grand Hotel.

Pensyonat

wzorowy dla uczniów publicznych lub
 prywatnych z nauką lub bez,
Korepetycje dla uczniów publicznych z
 wszystkich klas gimn. i realn.
Do matury gimnazjalnej
 dwuletni kurs dla wszystkich (panów i pań).
 Toż samo do matury realn-j.
Pierwsza klasa gimn. i realna
 zbiorowa prywatna nauka od godz. 9—1 rano przy
 współudziale ks. katechety i kilku sił fachowych.
Warunki przystępne.
 Z innych klas zbiorowe kursa przygotowawcze dla
 prywatystów; krótsze kursa do matury gimnazjalnej
 i realnej.

Antoni Strzelecki,

b. nauczyciel gimnazjum Franciszka Józefa.
 Zgłoszenia od godz. 3—5 po południu,
 ul. Zielona 5, I. p. (stacja tramw. elektr.)

Dogodność.

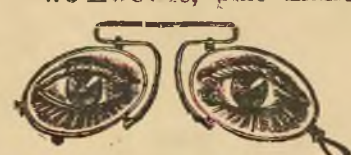
W Wiedniu Pośredoictwo w sprze-
 dazy i kupie mają-
 tków, domów, placów i t. d. — Złatwia wszelkie
 zlecenia. — Dostarcza cenniki towarów wiedeń-
 ski-h. — Rozmawia o cyrkularze, cenniki i re-
 klamy — Wskazuje wszelkie adresa. — Informuje
 w języku polskim o handlu, przemysle. — Odszu-
 kuje posady handlowe, reprezentacyjne, wspólników,
 kapitalistów. — Dostarcza robotników fabrycznych.

J. Hilkner,

Wien, Lange Gasse Nr. 44.

Na odpowiedź dołączyć 35 ct. w markach pocztowych

Najtańszy skład towarów
optycznych i mechanicznych
B. KOPERNICKIEGO
 we Lwowie, plac Halicki liczba 1

połącza po cenach
 najtańszych oku-
 lary, ewikiery
 lornety, barome-
 try, ciepłomierze
 mikroskopy, lupy
 kompas, taśmy
 miernicze, ralsceigi i t. p. Urządzenie dzwonków
 elektrycznych. Zamówienia z prowincji złatwia
 punktualnie odwrotną pocztą. Wszelkie naprawy
 naitanie i naitrechle! 32

Adolf Kampel

fabryka wyrobów betono-
 wych i skład materiałów
 budowlanych,

Lwów, ul. Gródecka 1. 3.

zastępstwo austr. Towarzystwa akc. fabr.

Portland-cementu w Szczakowej,

Towarz. akc. fabr. wapna hydraul. dla

fasad w Kaltenleutgeben.

Utrzymuje na składzie: Portland-cement, wa-
 pno hydraul. wapno skaliste, papę dach., płyty
 izol., carbolineum, rury sztajngutowe, po-
 sadzki sztajngutowe, cementowe, deszczuko-
 we i ksyolitowe, piece kaflowe, cegły ognio-
 trwałe, dachówkę, łupkę i trzcinę sufitową,
 oraz wszelkie materiały budowlane, ręczące
 za ich dobroć.

Telefon nr. 460.

984

Do P. T. Właścicieli koni!

Największy wybór der na konie, tudzież
 dywanów, chodników, portyer, firanek,
 kap na stoły i łóżka i t. p. znajduje
 się w składzie
 dywanów

„Au Louvre“
 we Lwowie,
 ulica Sykstuska
 L. 6, albo we
 Wiedniu IX.

Hahngasse Nr. 33. — Ulgi w spłatach

wedle umowy.

Cenniki gratis i franko.

996

Pewny środek zwalczający

cierzenia płuc, gardła, piersi, astmę
 i nieżyt oskrzeli jest rosyjski Polygo-
 num-Aviculare,
 otrzymane nożna u Giacomo Luciani, aptekarza
 w Tryeście, cena za paczkę ważącą 60 gr., wystar-
 czającą na 2 dni, 70 ct.

Tylko zł. 3.

Najstosowniejszy podarek na wszel-
 kie uroczystości rodzinne i ślubne
 prezenta, lub jako po zmarłych

portrety naturalnej wielkości

z każdej nadesłanej fotografii.

Termin wykonania 10 dni.

Podobieństwo zapewnione. Fotografię
 zwracam nieuszkodzoną.

Premiowany zakład sztuk pięknych

Siegfried Bodascher

Wien II. Praterstrasse 61.

Słabość męska

skutki szczególniej tajnych grzechów młodości
 oraz innych nadużyć niszczących zdrowie, jak
 pewno i trwale usunąć, pociąga jedynie w
 licznych wydaniach rozpowszechniona już
 książka ilustrowana:

Dr. Retau'a

Ochrona własna

Cena wydania polskiego zł. 1.

Cena wydania niemieckiego zł. 2.

Tysiące znalazło w niej objaśnienie swych
 cierpień, a za użyciem kuracji książeczki tej
 zaleconej, zupełną swą siłę męską odzyska.
 Za nadesłaniem franko należytości, otrzyma-
 się książkę w kopercie franko przez magazyn
 R. F. Bierey w Lipsku (Verlags-Magazin
 Leipzig, Neumarkt 34 [w Niemczech]).

MAŚĆ NASKÓRNA MOULIN

W PARYŻU.

Maść ta leczy wrzodki, pry-
 szcze, czerwoność, krosty, węgry,
 wysypkę, liszaje, hemeroidy, swę-
 dzenie chroniczne, łupież i wy-
 rzuty na częściach ciała porośnię-
 tych włosami i wszelkie słabości naskór-
 ne; wstrzymuje natychmiast wypa-
 danie włosów na brwiach i głowie
 i skutecznie działa na porost włosów.

Słok 2 1/2 franków we Francyi w

Paryżu w aptece p. MOULIN 30, rue Louis de Grand.

We Lwowie w aptekach pp. Mikolascha, We-
 wińskiego, Ruckera, Ehrbara. — W Krakowie w
 aptekach pp. Trauczyńskiego, Redyka i Wiszniew-
 zkiego 52

Uchrońska marka:
Kotwica.
Liniment Capsici comp.
 z apteki Richtera w Pradze,
 uznane jako znakomite usmie-
 rzające nacieranie; po cenie
 40 kr., 70 kr. i 1 fl. do nabycia
 we wszystkich aptekach. Tego
 powszechnie ulubionego środ-
 ka domowego
 należy zawsze żądać tylko w
 butelkach oryginalnych z naszą
 ochronną marką „Kotwicą“ z
 apteki Richtera i z przezor-
 nością uznawać tylko butelki
 z tą marką jako wyrob oryginalny.
 Apteka Richtera pod złotym lwem w Pradze.

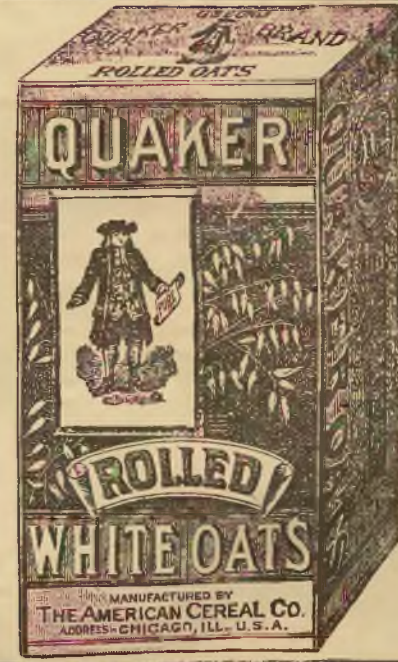
1120

Quäker Oats

Dostać można wszędzie w cało i półfuntowych paczkach

(z przepisem gotowania).

Wszyscy lekarze wiedzą, że potrawy z owsa należą do najlep-
 szych pośród wszystkich środków pożywienia i co do tego jest tylko
 jedno zdanie. Ale rodzaj i jakość potraw owsianych, jakich
 używają, gdy lekarz na spisie potraw dla dziecka, dla chorego lub
 zdrowego, zamieści takie pożywienie, ma bardzo wielką doniosłość. Je-
 żeli zachodzi to pytanie, to praktyczna gospodyni może usunąć wszelką
 wątpliwość, zapobiedz wszelkiemu rozczerowaniu i wszelkim złym sku-
 tkom, gdy pełna ufności zarządzi używanie pożywienia z Quäker Oats.

Poleca się handel win Ludwika Stadtmüllera we Lwowie.

Mydło liliowe

jest nader przyjemne, delikatne i bardzo higienicznie wpływa na skórę!
Cena za sztukę 80 ct.
poleca

Wspaniałe olśniewające dekoracje do ubierania Bożego drzewka

S. W. Niemojowski

Lwów, plac Maryacki 1. 8.

Wybór olbrzymi. — Ceny najniższe.

Kompletne sortymenta od 1 zł.

Codziennie nowości w ilustrowanych kartach korespondencyjnych.
Wysyłka na prowincję odwrotnie. — Odsprzedającym rabat.

TYLKO JEDYNIEM U
J. KAPRALIKA
W LWOWIE
CENNIKI GRATIS.

Nowość!
Sezony na pamiątkę jubileuszu z okazji Najjaśniejszego Pana Franciszka Józefa I. 68. Rok 1848 — 1898. Nasładowe, zastrzeżone.
JAN LAURUK
nożownik we Lwowie.

Drobne ogłoszenia

Znakomity koniak

francuski, kuracyjny, odznaczony na wystawie lwowskiej, cała faszka 3.50, pół faszki 1.80, ćwierć faszki 1 zł. do nabycia tylko w handlu Leonarda Soleckiego we Lwowie, ul. Batorego 1. 2. 1122

Kłozety pokojowe po zł. 8.50, 18.50, 28, 30. Wanny długie po zł. 15 i 16, nasiadowe po zł. 6.50 i 7.50 poleca

Pietr Chrzastowski

handel żelazny, we Lwowie, plac Kapitulny 1 (naprzeciw katedry). Filia Tarnopol, pl. Sobieskiego

Do wynajęcia pomieszkanie z komfortem urządzone i łazienką, ul. Badenich 9. 1113

100 do 300 zł. miesięcznie

zarobić mogą ucześciwie i pewnie osoby każdego stanu we wszystkich miejscowościach bez wkładu i ryzyka, przez sprzedaż dozwolonych papierów państwowych i losów. Oferty pod adr. LUDWIK OESTER-REICHER, VIII., Deutschegasse 8, Budapest.

Waleryan Dziamski

fryzyer, Lwów,
poleca swe

zakłady fryzjerskie

plac Bernardyński 1. 5

(w hotelu Warszawskim) oraz

ulica Akademicka 1. 6.

Usługa skrzętna i staranna.

Najnowsze mody.
Rok założenia 1876.

Andrzej Bednarczyk,

Zakład krawiecki,

Lwów, ul. Wałowa 1. 14.

Wyrabia wojskowe i urzędnicze uniformy i przyjmuje w zamian za ubiory cywilne.

Wina naturalne, czyste, nie zaprawiane alkoholami, węgierskie, austriackie, francuskie, reńskie, hiszpańskie, w najlepszej jakości po cenach najtańszych poleca handel herbaty, kawy i wina **Edmunda Riedla, Lwów.** 1009

Najszlachetniejsze harcerskie kanarki

za zaliczką 8, 10, 20 Marek za gwarancją. Na próbę do ośmiu dni. Prospekt bezpłatnie. W. Heering, St. Andreasberg Provinz Hannover 427. Harz.

Epilepsja.

Ktokolwiek cierpi na padaczkę, kurcze i inne podobne choroby nerwowe, niech zażąda broszurę o takowych. — Otrzymać można darmo i opłatnie od Schwanen-Apotheke, Frankfurt a. M. 1030

Najwyborniejszych

1/2 klg. Cukrów deserowych jako to: pomadki, czekoladki etc. . . zł. 1:0
1/2 klg. Biskwitów angielskich i Herbatników zł. 1—
1/2 klg. Karmelków mieszanych —75 poleca codziennie świeże

H. TRETER

właściciel parowej fabryki czekolady i cukrów

Lwów, pl. Maryacki 1. 7

róg ul. Kopernika

Kupujmy znakomite wyroby własne, precz ze sprowadzaną tandetą!

Kuchnie naftowe

doskonalej konstrukcyi po zł. 1.80 i 2.50, na 2 płomienie zł. 2.80 i 3.50.

Kuchnie naftowe

„Primus“ najnowszej konstrukcyi zł. 7.50.

Jest to maszynka bez knotów, wytwarzająca gaz z nafty o płomieniu nadzwyczaj silnym i czystym.

Maszynki do sfilekania mięsa oryginalne amerykańskie zł. 3.80, imitacja zł. 3. poleca

Antoni Halski

handel żelazny

Lwów, plac Maryacki 1. 9.

Najbogatszy zbiór koled!

W dzień Bożego Narodzenia. Koledy

zebrał Fr. Barański.

Część I. Muzyka, układ na fortepian i śpiewu, stronie 80. obejmuje 56 koled.

Część II. Muzyka, układ na fortepian i śpiewu, stronie 80. obejmuje 68 koled str. 86.

Ozdobna w kilku kolor. okładka.

Cena zł. 1.50, w oprawie zł. 1.80

z przesyłką o 20 ct. drożej.

Do nabycia w każdej większej księgarni.

Nakład Księgarni Polskiej we Lwowie. 1195

Księgarnia

Dr. Wł. Miłkowskiego w Krakowie

poleca dzieła naukowe pedagoga

Reussnera p. t.:

Najlepsza Metoda

najłatwiejsza do bardzo prędkiego a gruntownego nauczania się języków obcych bez nauczyciela, z objaśnieniem wymowy i z Kluczem na końcu każdego dzieła:

„Samouczek“ Polsko-niemiecki, kurs wstępny (Elementarz) po 15, 30, 52 ct.

Kurs I. 90 ct., kurs II 2.30 zł. — komplet (oba kursy) zł. 3.—.

„Samouczek“ Polsko-francuski, kurs I. zł. 1.80 — kurs II. zł. 4.80 — gramatyka Polsko-Francuska zł. 1.80.

„Samouczek“ Polsko-angielski, kurs I. zł. 1.12, kurs II. zł. 1.80, komplet zł. 2.62.

Do nabycia także we wszystkich innych księgarniach. 1027

Jan Ignatowicz

Sklepy własne we Lwowie, Krakowie, Przemyśle, Czerniowcach. oraz we wszystkich pierwszorzędných aptekach, drogueryach, sklepach i zakładach fryzjerskich.

Przemysł krajowy.

Już nadeszły

świeże transporta towarów, jak

Burki sławuckie — Koce na łóżka — Dery na konie i wózki — Makaty buczaćskie — Kilimy — Sukna na ubrania męskie, mundury i t. p. — Chodniki na podłogi z wełny, juty, kokosu — Piłtina biała — Barchany — Bieleżna stołowa — Ręczniki — Kosze — Kufry — Majolika — Krawaty — Zabawki dziecinne — Rzeźby — Mundurki szkolne — Buty do polowania — Czapki — Rękawice itp.

polecają

Bazary krajowe

we Lwowie ul. III. Maja 5, w Krakowie Rynek, w Przemyśle ul. Mickiewicza, w Tarnopolu Hotel Podolski, w Nowym Sączu ul. Kazimierzowska

jako

jedyna Reprezentacja

Krajowego Związku Przemysłowego

krajowych szkół i Towarzystw zawodowych.

Przemysł krajowy.

Nowa gałęź przemysłu krajowego.

PAPIER

e. k. uprzywilejowanej

Fabryki bibulek cygaretowych w Sassowie

istniejącej od roku 1865,

przerabia na bibułki w książeczkach i tutki cygaretowe wyłącznie znana firma

S. Wierusz Niemojowski we Lwowie.

Fabryka Sassowska wysyła dotychczas bibułki jedynie tylko za granicę i wyrobami swoimi zyskała rozgłos światowy.

Oryginalne papierosy importowane z Egiptu i Turcji wyrabiane są przeważnie z bibulki Sassowskiej.

Krocie idą za granicę, a obcy bogacą się naszym groszem, zasypując nas lichymi swoimi wyrobami!

Nie bogacemy zagranicznych przemysłowców, kupujmy odtąd bibułki i tutki cygaretowe z papieru Sassowskiego wyrobu

S. Wierusza Niemojowskiego we Lwowie.

Bibulki i tutki cygaretowe z papieru Sassowskiego wyrobu S. Wierusz Niemojowskiego są do nabycia we wszystkich handlach i e. k. trafikach, o ileby takowych nie było, uprasza się odnieść o nie wprost do fabryki. Książeczki wyrabiane są w kilku gatunkach i formatach w cenie po 1, 2, 5 i 10 ct. za książeczkę; tutki zaś od 12 do 18 ct. za 100 sztuk.

Stwarzam nową gałęź przemysłu krajowego, która dostarczyć może zarobku setkom naszych robotników, a powodzenie i rozwój tego przedsiębiorstwa opieram na poparciu szerszego ogółu.

Każda etykieta zaopatrzona jest firmą S. W. NIEMOJOWSKI oraz napisem Sassów.

S. Wierusz Niemojowski
Lwów, ul. Wałowa 25.

Dla amatorów dobrego piwa!

Jako właściciel jednej z najstarszych lwowskich restauracji, znający dokładnie wymagania Szan. P. T. Publiczności, urządziłem we własnym domu osobny lokal, w którym sprzedawać będę wyłącznie tylko

PIWO EKSPORTOWE

Lwowskiego Towarzystwa akcyjnego browarów, a to w tem przekonaniu, że nowa ta marka, uznana przez prawdziwych znawców za znakomitą, śmiało konkurować może z obcymi, a zbyt drogiemi piwami.

W lokalu tym postarałem się

o doborową kuchnię i wszelkie trunki najlepszej jakości,

to też mam nadzieję, że uda mi się pozyskać względy Szanownej P. T. Publiczności, której polecam się, prosząc o łezne odwiedzin.

ELIASZ HERMAN
restaurator, przy ul. Gródeckiej 60.
(róg ul. Na Błonie).